

حِثَّةُ الْوَاقِعَةِ وَحِثَّةُ الْبَاقَةِ

ابن طاهر

عُطِيَ بِسَارِيسَ ١٢٥٧ هـ

تَحْرِيرُ كَاتِبَةِ حَقِيقَةِ نَهْرٍ

١٧٧٧ هـ

این طریق است که در صدر صفحہ شریف
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
به نقل می شود که در تفسیر این آیه
بسم الله الرحمن الرحيم لا یغفل فیما غفرت فان
الصبر و الحاح

هَذَا كِتَابٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ جُنَّةُ الْوَاقِعَةِ
الحمد لله الذي جعل الدُّعَاءَ سُلْمًا يَرْفَعُ بِهِ إِلَى
أَعْلَى مَرَاتِبِ الْمَكَارِمِ وَوَسِيلَةً إِلَى افْتِخَارِ غُرَرِ
الْحَمْدِ وَدُرِّ الْمِرْآحِمِ وَالصَّلَاةُ عَلَى نَبِيِّهِ الْخَيْرِ
بِحَسَابِ الْغَنَائِمِ وَدَوَائِمِ الْعَزَائِمِ وَاضِعِ سَجَائِمِ
الْثَنَائِمِ وَنَمَائِمِ التَّجَائِمِ وَشَافِعِ عِظَائِمِ الْجَرَائِمِ وَجَوَائِمِ
الْعُظَائِمِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجِبِ مِنْ سُلَالَةِ الْعَبْدِ الْمَطْلُوبِ
هَاشِمٍ وَعَلَى آلِهِ الْهَذَاهُ الْأَكَارِمِ وَالشُّرَافِ الْقَامِ
وَالْكَمَاتِ الْخَضَارِمِ وَالْحَمَاتِ الْأَعَاصِمِ وَأَصْحَابِهِ

این کتاب در تفسیر این آیه
بسم الله الرحمن الرحيم
لا یغفل فیما غفرت فان
الصبر و الحاح
این طریق است که در صدر
صفحہ شریف از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام
به نقل می شود که در تفسیر
این آیه بسم الله الرحمن الرحيم
لا یغفل فیما غفرت فان
الصبر و الحاح

فراغ الضلالم وصواد الملاحم وصوارم الجحام
وجوادم الغلام صلوة ترهوار جاء المواسم
وتضيق اكفاف العوالم مارفت القوادم ورف
التعالم وصدحت الحایم ونجحت الغایم **اقابعد**
ابرکتابیت موسوم بحسنه الواقیه وحنه الباقیه
از مصنفات ابن طاووس رحمه الله در بیان غویات
ودعوات وشیخات وزیارات وحجج وهدایا
وتحصینات واستغاثات وحرزها وتمازها
واقسام استخارات که نقل شده از حضرات بای
برکات واولاد طاهرات ازال طه ولسر صلوات
علیهم اجمعین که استخراج کرده مصنف رحمه
از کتب معتبره احادیث که اعتقاد اهل اسلام
بلکه خواص اهل ایمان بان کتبهاست در هر زمان
و فریضه از ازمینه و ایام بر سبیل مامون و نالتمتک

الاعمال بالثبات اذ انوثت فالتأخير لما ذا

بعروة الوثقى که تغییر نیاید صحت آن کتابها
هر چند که بگذرد عصرها و مکرر نه شود آن
کتابها هر چند که سؤال کنندگان شیعیان
و عمل کنندگان سؤال کنند و عمل نمایند و چون
این نسخه شریف عربی بود و بعضی از اهل انما
که وقوف در عربی نداشتند و بفارسی نمودن
این تکلیف نمودند از این جهت بحسب الامکان
الجملة روایات و سند این اعمال که در این کتاب
بود بفارسی ترجمه نمود و وجه ^{باجل} و لحاظ که مفهومی
نیست و در پیایه مصنف را از این جهت تصرف
نمود که احتیاج اعمال بان نبود و هو اسم و افق
المتهم و لفظ طابق المعنى من الجا الى معاقل صبا
امن من العدو وان ومن لمجد بلا و اذ انبه و
افا صبه قبل ساحل الامان ومن تعلق

کردار مردم بجا به بهیاست هر که بصدق کرد سرش خیر است

بعوذائه از نواح من الاحزان و بطلق بدعوائه
عافی الحدیثان بل من حکم الثابید الالهی لنبلأ
ادعیته ووقفه بقیام فرضه و سنده
ختم له بختنه و ختم له برحمته **شعر** فیا فوز
من یهدی بنور هدائه و یا فوز من یعلق
سواء سبيله و صاحب ذوامنه یوم طعنه
وسعدا بری والله یوم مقبله سبکک یحفظ
من حوادث یومه و یحفظ صدقاً من طوائف
لبله لمن راق شیدا من معارج عرشه
و یصبح باق فی نعيم جميله قد لا ذبه المجدون
فهم فی حصن حصین و غاذبه المتعبدون
فهم فی مقام امین و یبشرهم برحمة من و خو
وجنات لهم فیها نعيم مفیم خالدین فیها
ابد ان الله عنده اجر عظیم و لنشر الی بیان

وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمِنْ عَلَامَاتِ الْتَوَكُّلِ أَنْ لَا
تُخَافَ غَيْرَ اللَّهِ

که فصوله و تبیان کبف تفصیله لبفضوی کل
قوم ما رهم و بعلم کل اناس مشرهم حسبنا الله
ونعم الوکیل نعم المولی ونعم النصیر و تفصیل
اینرا ترتیب داده است مضاف بچهل فصل و در
بعضی از فصول نموده یا خاتمه در آخر فصل
آورده است بحسب المصالح **فصل اول** در تعقیب
کل نمازهای و روزه یومیه **فصل دوم** در تعقیب
نماز ظهر **فصل سیم** در تعقیب نماز عصر **فصل**
چهارم در تعقیب نماز مغرب **فصل پنجم**
در تعقیب نماز خفتن **فصل ششم** در بیان دعا
که در محل خواب باید خواند **فصل هفتم** در بیان
دعائی که شب باید خواند **فصل هشتم** در استغفار
وقت سحر **فصل نهم** در تعقیب نماز صبح **فصل**
دهم در دعای سجد شکر **فصل یازدهم**

۴
بخدا توکل کنی و اگر ستیید کردی و در دنیا توکل کنی و اگر ستیید کردی و اگر ستیید کردی

در بیان چیزها که در هر روز باید خواند
فصل دوم در بیان دعاها صبح و شام **فصل**
سیر دوم در بیان نمازهای ستی و وقت قضا
داده شده **فصل چهارم** در بیان عمل روز جمعه
فصل پنجم در بیان نماز حاجت **فصل ششم**
در بیان استغاثه **فصل هفتم** در دعا طلب روز
فصل هشتم در بیان دعاها ادا فرض **فصل نهم**
در بیان دعاها که از بند خلاص شوند **فصل**
بست در بیان دعای علتهای بیماری **فصل بیست**
و نهم در بیان دعاها که شده و کبریا **فصل بیست**
دویم در بیان دعاها ایمن بودن از سلطان
فصل بیست و نهم در بیان دعاها انتقام از ظالم
فصل بیست چهارم در بیان دعاها امیر اعظم **فصل**
بیست پنجم در بیان دعاها انبیاء علیهم السلام

لَا تَكُنْ فِي أَمْرِكَ مَهْمُومًا فَإِنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ مَصَالِحُ الْعِبَادِ إِلَى
مَا نَوَيْتَ تَكُنْ خَيْرًا أِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

فصل بیست و ششم در بیان دعاها ائمه علیهم
السلام فصل بیست و هفتم در بیان حجب و مبعکاتها
فصل بیست و هشتم در بیان دعاها ائمه از چیزها
و مسنات فصل بیست و نهم در بیان دعاها
پنج فصل سی ام در بیان دعاها هر روز و
نمودن هر روز و فصل سی و یکم در بیان دعاها
مستغرق از کتب مستغرق فصل سی و دوم در بیان
دعاها مسافر فصل سی و سیم در بیان خواص
ایات قرآن فصل سی و چهارم در بیان استخارها
فصل سی و پنجم در بیان زیارات فصل
سی و ششم در بیان دعاها ماه رجب فصل
سی و هفتم در بیان دعاها ماه شعبان
فصل سی و هشتم در بیان دعاها ماه رمضان
فصل سی و نهم در بیان اسماء حسنی و خواص

بشر دانه خود را بر آنکه سپرد سینه خدایت بر صبح بخشد شادمانی و نجات کند و بشارت

ان **فصل چهل و نهم** در بیان اذاب دعا کننده که
ابتدا کند بچه چیز اول مرثیه پس اول بر توبه است
والله تعالى است پناه و مدد و تسبیح او است بنا
گشت و این اول شرح کتابت **فصل اول** در بیان
این چیزی که سزاوار است اینکه گفته شود بعد
هر مرتبه و ان اینست لا اله الا الله المصا و
و نحن له مسلمون لا اله الا الله لا نعبد الا
انما مخلصین له الدین ولو کرة الشکر کون لا اله
الله ربنا و رب الاولین لا اله الا الله
و حده و حده و انجز و عده و نصر عده و
اعز جند و هزم الاخراب و حده فله الملك
وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده
الخبر و هو علی کل شیء قدیر پس بعد از این
تسبیح زهرا علیها السلام بگوید پس بعد از آن

۱. ثَمَّ يُؤْتِي الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ اَجْمَعِ قَلْبَكَ بِحَدِّ خَيْرٍ
اِنْشَاءً لِلَّهِ

۱

خود را از یکدیگر حرکت نداده ایند غایبخوانند
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
المقام واحد احد افرده احد الم يتخذ صاحبه
ولا ولدا وروایت که هر که بفعل او رد این
دُعایا باین نوع که گذشت بعد از هر نماز فیضه
میسوسد الله تعالی برای او چهل و پنجاه مرتبه
و محو میکند از او گناهان او را مثل این و بلند
میکند از برای او مثل این و بنا میکند از برای او
خانهها در بهشت و چنان باشد که قرائت کرده
باشد قرائت را در وازده بار و نیز از امام محمد بنا
علیه السلام مرویست که هر که بعد از نماز فیضه
پیش از حرکت پایها بخواند سه مرتبه ایند غایب
مجاثرزد گناهان او را جمعاً اگر چه بمثل کف
در پاها باشد دعای این است اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي

است و برینست که میزنند صابران مرد خود را چوب سیخ بر سر خود تا بیاید حیرت آید

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُجْلًا وَابْجَلًا وَالْإِكْرَامِ
وَأَثُوبُ الْبَنَةِ وَنَبْرُ وَابْنُ شَارِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
که هر کس بخواند این دعا را یکبار بعد از هر نماز
فریضه بخواند هر روز حقیقتاً کناهان او را اگر باشد
بعد دستارها آسمان و فطرتهای آسمان و عدد
سُنَّك ریزهای زمین و خاک زمین و چهار
پایان روی زمین و این دعا خضر علیه السلام
بِأَمْنٍ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَبِأَمْنٍ لَا يُغْلِظُهُ
السَّائِلُونَ وَبِأَمْنٍ لَا يَبْرِيهِ إِلَّا حَاحُ الْمَلْحِينَ
أَرْزُقْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَابْضَادَ رُ
کتاب شرح نهج البلاغه است که حضرت نبی
در معراج دید که ملکی را که هزار هزار سر
داشت و در هر سری هزار هزار رؤ و در هر
رؤی هزار هزار دهن و در هر دهنی هزار

وَمَا جَرَى إِلَى اللَّهِ وَكَانَ وَلِيُّهُ وَنَاصِرُهُ وَحَافِظُهُ

هزار زبان و هزار لب و هزار چشم میگرداند الله تعالی
هزار هزار لغت و مبدی رستی که سوال کرد از پناه
الله تعالی که آباد رهندگان تو هست کسی که او را از
مثل این ملک عبادت باشد پس وحی کرد که
الله تعالی پیغمبر ص که به تحقیق که مراست در این
زمین بند که ثواب او بزرگتر است از آن فرشته
و شیخ او زیاده تراست از او پس اذن خواست
پیغمبر از خدا تعالی که زیارت کنندان بند را پس
آمد و بود در پیشان بنده سه روز پس بنیاد
دراو که زیاده کند بر فرض خود چیزی غیر
اینکه میگفت بعد از هر فرض خود این دعا را
سُبْحَانَ اللَّهِ كُلَّمَا سَجَدَ لِلَّهِ شَيْءٌ وَكَأَيُّ حُبِّ اللَّهِ
أَنْ يُسَبِّحَ وَكَأَيُّ هَوَاهِلَهُ وَكَأَيُّ بَغْيٍ لِكَرَمِهِ
وَجْهِهِ وَغَيْرِ جَلَالِهِ وَأَحْمَدُ لِلَّهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللَّهَ

برکه توجه کرد چنانچه پس از حدیث که با هم دوست او در دست داشتند و دست او را و

مَثَلُ اللَّهِ شَيْءٌ وَكَأَيْبُ اللَّهِ أَنْ يَهْلِكَ وَكَأَمْوُ
أَهْلِهِ وَكَأَيْبُغِي لِكْرَمٍ وَجْهِهِ وَغَيْرِ جَلَالِهِ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَأَيْبُ اللَّهِ
أَزْبُكَبَرُ وَكَأَمْوُ أَهْلِهِ وَكَأَيْبُغِي لِكْرَمٍ
وَجْهِهِ وَغَيْرِ جَلَالِهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمَ
بِهَا عَلَيَّ وَعَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ
يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ
مِنْ خَيْرِ مَا أَرْجُو وَخَيْرِ مَا لَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا أَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَحْذَرُ
در کتاب عده الداعی از حضرت رسول ^{صلی الله علیه و آله} است
که گفت بشیبه همد که بگوید رُعِفَ هَرْنَا
اللَّهُمَّ اهْدِنِي مَرْجِدَكَ وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ

لَا تَحْمِلْ فِي الْأَمْرِ فَاتِنَ اللَّهِ تَعَالَى فَاحْجِجْ الْحَاجَاتِ تَقْضِ حَاجَتَهُ يُغْفِرِ
حِسَابِ

فَضْلِكَ وَأَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ
مُرَبِّكَ كَأَنَّكَ تَسِرُ مَعَهُ مَدَامُوتُ كُنْدِ دُرُودِ
فِيَامُ مَنْ يَنْجُو نَسْتَدَاوُورَ مَكْرُورَ النِّسْتَهْ كَهْ أَزْهَرُ دُرُ
جَنَّتْ كَهْ خَوَاهِي دَاخِلِ وَأَبْضَادُ رُكَّابِ مَذْكَوْرُ
أَزْ حَضْرَتِ مَامُ جَعْفَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَرْوِيَّتْ كَهْ هَرُ كَهْ دُرُ عَقَبِ هَرُ نَمَازِ مَرْضِيهِ ابْنِ كَلْبَا
يَنْجُو نَسْتَدَاوُورَ مَكْرُورَ النِّسْتَهْ كَهْ أَزْهَرُ دُرُ
أَبْنَسْتِ يَامَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
غَيْرُهُ وَشَيْخُ شَهِيدِ دُرُ رُكَّابِ أَرْبَعِينَ دُرُ رُكَّابِ
يَلِيَّتْ وَبِكَمْ كَفْتَهْ كَهْ نَبِيَّ كَفْتْ أَرْبَعِينَ رُكَّابِ
خُودِ رُوزِيَّ يَابِي بَدِينِ كَهْ جَمْعُ شُودِ دُرُ
نَزْدِ شَمَا أَرْبَعِينَ رُكَّابِ وَبِنَاهَا لَيْسَ يَكْدَارُ بَدِ بَعْضِ
بِرْ بَعْضِ يَابَاهُ سَنَدِ شَمَا كَهْ بَدِينِ دَانَهَا رَابَا
سَمَانِ رَسِيدِ كَفْتَنْدِ نَزْدِ رُكَّابِ سَمَانِ كَفْتْ لَيْسَ

تجیل کن در امور غیر درگاه پسر سید خدای را در چهار چار و در حاکمیت ترا پست

چون بگوید یکی از شما چون فارغ شود از هر نماز
فریضه خود را ایند عازا که سبحان الله و الحمد
لله ولا اله الا الله والله اكبر سب بارش
این شیخ از ربع دفع می کند دشمن او را و دفع
می کند از سوزن اندن آتش او را و ذراب غرق
شدن او را و کراه شدن او را از دین اسلام
و شتر جانوران کزنند را و مَرَك مفاجات را و
هر بلائی که نازل شود بر آن بنده را و زو
این شیخ از تعقیب نماز است و اینست از امام
جعفر صادق علیه السلام که هر که بگوید در
عقب هر نماز سه بار این را که اعبد نفسی و
دینی و مالی و ولدنی و اهلی و اخوانی فی
دینی و ما رزقنی ربی و خوانم عیسی و من
بعثنی امره بالله الاحد الصمد الدی لم یلد

في هذا الأمر خير وبركة ولكن لا بد من صدقة قبل توجهك إليه

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَرَبِّ
الْقَلْبِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ
إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَرَبِّ
النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ
شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ
بَيْنَ صَدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَ
حَفْظُكَ كُنْدَ خَدَّيْكَ أَوْ رَأْسِكَ أَوْ لَدُنْكَ
وَمَالُكَ وَخَانِدُكَ أَوْ مَرْوَلُكَ مِنْ
حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا
دُعَانِي كَمَا نَيْتُ بَعْدَ زَهْرِ نَازِ وَجْهِ
أَيْنْتُ كَمَا بَوَيْدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
أَخَاطِبُ بِهِ عِلْمُكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ

در این مرغی در بخت و کلام لایست در صدقه دادن شیر از آنکه تو را و در سران کار

شَرَّ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ اللَّهُمَّ الْحَيُّ
اسْتَعْلِكَ غَافِيَتَكَ فِي أُمُورِي كُلِّهَا
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ
الْآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
مُسْطَانِكَ الْقَدِيمِ وَعِزَّتِكَ الَّتِي لَا
تُرَامُ وَقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا
شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ
وَمِنْ شَرِّ الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
دَآبَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَوَكَّلْتُ
عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْنَدْ صَاحِبَةً وَلَا
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

اِذَا غَزَيْتَ عَلَى امْرٍ فَاَفْعَلْ وَلَا تَهْمَلْ بِحَصْلِ لَكَ الْخَيْرُ اِنْ شَاءَ اللهُ
نَعَالاً

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ
كَبِيرُهُ تَكْبِيرًا عَلَامَهُ رَحْمَةُ
الله عَلَيْهِ در كتاب نهايه خود
اورده اينكه حضرت امير
المؤمنين عليه السلام فرمود
كه هر كه دوست داشته باشد
اينكه در وقت بيرون رفتن
از دنيا خالص و نيك باشد
از كناهان مانند طلاي
بي غش و مطالبه نكند
از او هيچ كردار و زقيامت
از جهت مظلوم و حقوق الناس
بايد در عقب هر يك از نماز
شبان روزي بخواند قل هو الله احد

چون غنم کرد برادر پس من و تاخیر میداد صحرای را بدو است

فرضیه از نماز شبانه و زی بخواند قل هو الله
احد زاد و از ده بار و پهن کند و دست
خود را برابر روی خود و بگوید اللهم انی
اسئلك باسمك الخزون الطهر الطاهر
المبارک واسئلك باسمك العظم وسلطان
القديم يا واهب العطايا ويا مطلق الأسارى
ويا فتكالك الزفاب من النار اسئلك ان تصلي
على محمد و آل محمد و ان تعق رقبتي من النار
و ان تخرجني من الدنيا امنا و ان تدخلني الجنة
سالميا و ان تجعل دعائي و له فلاحا و اوسطه
نجاحا و اخره صلاحا انك انت علام الغيوب
روایت از علی ابن ابیطالب علیه السلام که
گفت شنیدم از نبی که میگفت هر که بخواند ایه
الاکرمه را بعد از هر نماز فرضیه مانع نمیشود او را

اِذَا عَزَمْتَ عَلَىٰ شَيْءٍ فَاَفْعَلْ وَلَا تَهْلِكْ لَكَ الْخَبَرُ

از دخول جنت مكرهك بایمعه كه چون بمیرد
به بهشت میرود اگر مشیعه امامت به باشد و
مداومت نمیکند بایه الکرمیه مکر صدیقی
باعتاید **فصل دوم** در بیان تعجب نماز فیه
ظهر که پیش داشته شده است بدانکه اولین
نمازی که فرض شده نماز ظهر است و از برای آنست
که نامیده شده نماز اول و اینست از نبی که کسی
که وضو سازد و بیرون رود از منزل بسوی مسجد
و بخواند در محلی که از منزل بیرون میاید این دعا
بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ
بِطَعْنِي وَيُشْفِينِ وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِينِ وَ
الَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ
يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا
وَاكفِ عَنِّي بِالضَّالِّينَ وَاجْعَلْ لِي آيَةً صِدْقِ

چون غم مردم کردی بر بزمی من حاصل شود ترا میگوئی

فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ
وَاعْفُ عَنِّي لِأَنِّي كَانَ مِنَ الصَّائِلِينَ رَاهُ نَمَائِدِ
مَعْتَكَا اَوْ رَابِثُو صَوَابِ وَاِيْمَانِ وَطَعَامِ هَدِ
اَوْ رَا اَزْطَعَامِ جَنَّتِ وَسِبْرَابِ كُنْدَا وَاَوْ رَا اَزْشَرَا
جَنَّتِ وَسِبْكَرْ دَانْدَانِ كَلْمَا اَوْ كَفَارَهْ اَزْ بَرِي كَاهَا
اَوْ وِمْپَرَانْدَا وَاَوْ رَا اِمْرَا شَهْدَا وَاَوْ رَا اَزْ رَا
مِپْكَرْ دَانْدَانِ كِي سَعْدَا وِمْپَا مَرْزِد كَاهَا
اَوْ رَا هَرْ چِنْد بَاشَد زَبَادَهْ اَزْ كَفْ دَر بَاهَا وَاَوْ
مِي بَخْشَدَا وَاَوْ رَا اَعْلَمِ وَحْكَمِ وِمْپَرَسَانْدَا وَاَوْ رَا
بَصَالِحَانِ كَنْدِ شَهْ وَصَالِحَانِ اِيْنْدَا وِمْپَرَسَانْدَا
اَزْ بَرَا اِيْ اَوْ بَرُو رَفِي سَفِيْد كِهْ اَوْ اَزْ جَلَهْ رَا سَتِ
كُوْبَانْتِ وِعْطَا مِي كَنْدَا اللهُ لِعَامَرِ لَهَا نِي كُوْدَرِ
جَنَّتِ اَوْ رَا وِمْپَا مَرْزِد پِدَر وَاَوْ مَادَرَا وَاَوْ رَا اِيْنِ
هَدَدِ رَعْدَهْ اَلَّذِي كَفْتِهْ كِهْ سُنَّتِ اسْتِ كِهْ دَرِ

الْقَبْرِ جَهْدًا لِّلْعَوَافِتِ لَا تُعْجَلْ خَيْرًا

داخايشدن بمسجد پاى راست پيش كذارند
ويكوبند ايند عاراكه علامه در قواعد خود
گفته وان اينست بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
إِنِّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ عَمَارِ مَسَاجِدِهِ
جَلَّ شَأْنُهُ وَجْهِكَ وَچون برون پاى چپ
خود را پيش كذارد ويكوبد اين كلام را اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْخِ لِي بِأَبْضَالِكَ
وَرَحْمَتِكَ يَسَّ چُون كذارد نماز ظهر و شبيخ
و قضا عليها السلام بخواند و بعد از آن تغيب
بخواند بنوعى كه در فصل اول ذكر كرده شد و
بعد از تغيب بخواند آنچه را شيخ طوسى در تهجد
خود گفته وان اينست لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَكِيمُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَاحِدٌ لِلَّهِ رَبِّ

عبر تبرک بر اوقات کار با شتاب من ماحینه پاپی نشاء است ۱

الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ
رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنَاءَ مِنْ كُلِّ
بَرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثِمٍ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ بِي
لِنَادِيْنَا الْإِغْفَرُتُهُ وَلَا كَرِيًّا إِلَّا كَشَفْتَهُ
وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا سُوءًا إِلَّا شَفَيْتَهُ
وَلَا دُرًّا إِلَّا بَسَطْتَهُ وَلَا دِينًا إِلَّا قَضَيْتَهُ
وَلَا خَوْفًا إِلَّا أَمِنْتَهُ وَلَا سُوءًا إِلَّا حَرَفْتَهُ
وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ وَلِيٍّ فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا
قَضَيْتَهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَمَبْكُورِي نَبْرَابِنْدُ غَارَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرَأْوَةٍ مِنَ النَّارِ كَيْتُ
لَنَا بِرَأْسِنَا وَفِي حَقِّهِمْ فَلَا يَجْعَلُنَا وَبَعْدَ بِلَا
وَهُوَ إِلَيْكَ فَلَا تَبْثُلُنَا وَمِنَ الصُّرْبِ وَالزُّقُومِ
فَلَا تُطْعِمُنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فِي النَّاسِ وَلَا يَجْعَلُنَا

اجلس على بساط الصبر والقناعة فان التزني مفسوم والامر متكد

وَعَلَى وُجُوهِنَا فَلَا تَكْبِنَا وَمِنْ ثِيَابِ الْقَطْرِ
فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سَوْفٍ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَجَنَّا
وَبِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا وَفِي
عِلْبَتَيْنِ فَأَرْفَعْنَا وَمِنْ كَأْسٍ مَعِينٍ وَسَطَبٍ
فَأَسْفِغْنَا وَمِنْ خَوَارِجِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا
وَمِنْ الْوِلْدَانِ الْمُخْلَدِينَ كَانَتْهُمْ لَوْ لَوْ مَكُونُ
فَاخْذِنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَحُومِ الطَّيْرِ فَاطْعِنَا
وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْإِسْتَبْرِقِ وَالْخَزِّ
فَاكْسِنَا وَلَبَلَهُ الْقَبْرِ فَأَرْحَمْنَا وَتَجَّ بِبَيْتِكَ
الْحَرَامِ فَأَرْزُقْنَا وَتَدِدْ فَأَوْقِرْنَا إِلَيْكَ
زُلْفَى وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ
بِاخْلَافِنَا وَاسْمَعْ مِنَّا وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَرْحَمْنَا يَا رُبَّ عِزِّ
جَارِكَ وَتَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ يَسْ كُو

نشین بر پا و صبر و قناعت پس هرگز که روز قیامت شده کار با تندیست

دَرْ مَرْهَبَهُ بِاللّٰهِ اَعْتَصَمْتُ وَبِاللّٰهِ اَتَّقُ وَعَلَى
اَتَوَكَّلُ وَبَعْدَ اِذَا نَبَّكُوا بَيْنَ رَا اللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَتْ
ذُنُوبِيْ فَانْتَ اعْظَمُ وَاِنْ كَبُرَ نَفْسِيْ بِطِيْنَتِ
اَكْبَرُ وَاِنْ دَامَ بَخْلِيْ فَانْتَ اَجْوَدُ اللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِيْ ذُنُوبِيْ بِعَظِيْمِ عَفْوِكَ وَكَبِيْرِ نِّفَرِيْ بِطِي
بِظَاهِرِ كَرَمِكَ وَافْتَحْ بِيْخْلِيْ بِفَضْلِ جُودِكَ
اللّٰهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ تَعَمُّدٍ فَمِنْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَسْتَغْفِرُكَ وَاتُوبُ اِلَيْكَ **فصل سیم** در زیارت
تعقیب نماز عصر پس چون از نماز عصر فارغ
شوی شیخ زهرا علیها السلام بگو و تعقیب کن
اینچه گذشت در فصل اول و بعد از آن این
دُعَا را پیش از آنکه یا هارا از یکدیگر بگذرد و نکرده
باشد ثُمَّ تَوَرُّكَ فَهَدَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَجْهَكَ
اَكْرَمُ الْوُجُوْهِ وَجَاهُكَ خَيْرُ الْجَاهِ وَعَظِيْمُكَ

اخْلِصْ نَبْتَكَ مَعَ اللَّهِ وَاحْسِنْ مُعَامِلَتَكَ مَعَ النَّاسِ إِنْ أَرَدْتَ الْعِزَّ
وَالْإِخْلَاصَ

نَحْبُ الْعَطَايَا لَا يَجْزِي بِأَلْفِكَ أَحَدٌ وَلَا يَبْلُغُ
مِدْحَتَكَ قَوْلُ الْقَائِلِينَ بِكَوَاللَّهُمَّ أَمْدُ
لِي فِي أَسِيرِ الْعَافِيَةِ وَأَجْعَلْنِي فِي زَمَرَةِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْعَاجِلَةِ وَالْآجِلَةِ
وَأَبْلُغْ بِي الْغَايَةَ وَأَصْرِفْ عَنِّي الْأَفَاتِ وَالْعَاقِبَاتِ
وَأَقْضِ لِي بِأَحْسَنِ فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَاعْزِمْ لِي
بِالرَّشَادِ وَلَا تَكِلْنِي لِي نَفْسِي أَبَدًا إِذَا الْجَلَّالِ
وَالْأَكْرَامِ اللَّهُمَّ أَمْدُ لِي فِي السَّعَةِ وَالْآخِرَةِ
وَجَنِّبْنِي مَا حَرَّمَ عَلَى وَجْهِهِ الْإِسْلَامُ وَالْعَافِيَةِ
وَالسَّلَامَةَ وَالْبَرَكَاتِ وَلَا تُشِثْ بِي الْأَعْدَاءَ
وَفَرِّجْ عَنِّي الْكُرْبَ وَأَتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ
وَأَصْلِحْ لِي الْخُرُوجَ فِي الْأَصْلَاحِ لِأَمْرِ دُنْيَايَ
وَأُخْرَى سَالِمًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمُعَافَاً مِنْ لُغْزِ وَرْدٍ
فِي مُنْهَى الشُّكْرِ وَالْعَافِيَةِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

یا کبیره ساز قصه خود را با حسد و کینه که هر معاصی خود را با مردمان اگر آرد غرض صحت دارد

وَالِلهِ وَسْتَلِمُ لَیْسَ یُکْوِیْئُ عَادَا اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ
بِکَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا یَجْشَعُ وَمِنْ
عِلْمٍ لَا یَنْفَعُ وَمِنْ صَلَوَةٍ لَا تَرْفَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ
لَا یَسْمَعُ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ الْبَسْرَ بَعْدَ الْعَمْرِ
وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْکَرْبِ وَالرَّخَاءَ بَعْدَ الشَّدَةِ
اللّٰهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْکَ وَحَدِّکَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُکَ وَاَتُوْبُ اِلَیْکَ وَابْتَ
از نبی مرا که هر کس استغفار کند هر روز بعد
از نماز عصر یک مرتبه باین استغفار امر میکند الله
تعالی با حفظان اعمال او که شد بدل دهند و صحفه
اعمال او ستایش را بحسنه آنچه باشد از اول تا
آخر و ان اینست اَسْتَغْفِرُ الله الذی لا اله الا
هو الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ الرَّحْمَنُ الرَّحِیْمُ ذُو الْجَلَالِ وَ
الْاِکْرَامِ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یَتُوْبَ عَلَیْ تَوْبَةٍ

لَا تُحَرِّكُ مِنْ مَكَانِكَ فَإِنَّ لَهَا لِبَالًا كَثِيرَةً ذَلِيلٌ وَالْقَانِعُ غَنِيٌّ

عَبْدٌ ذَلِيلٌ خَاضِعٌ فَقِيرٌ بَالِشٌ مَسْكِينٌ مُجْبَرٌ
لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا
حَيَوَةً وَلَا شُورًا رَوَايَسْتِ زَكْرِيَّا وَحَضْرَتِ إِمَامِ
جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْرَمَانِ اسْتِغْفَارِ
كَتَبْتُ بَعْدَ از نماز عصر هفتاد مرتبه بِسْمِ اللَّهِ
اللَّهُ لَعَنَ هَفْصَدُ كَنَاهُ أَوْ رَوَايَسْتِ زَا مَامُ مُحَمَّدٍ
نَفِي عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْرَمَانِ اسْتِغْفَارِ سُورَةُ
قَدْ رَزَادَهُ مَرْتَبَةً بَعْدَ از نماز عصر میگوید از نماز
برای او بحساب مثل عملهای جمیع خلائق ذکر
این روز پس سجده کن سجد شکر و بگوید در این سجده
اینچه را که خواهم داد در فضل دهم از اذاب
سجده انشاء الله نعم و همچنین بفعل می آورد بعد
از هر نماز فرضیه فصل چهارم در تعقیب نماز
مغرب چون فرود آفتاب و آذان مغرب

حرکت کمن از مفاصل و پسر هر کس که طلب کند زیاد بخوابد و مانع عزیمت

بگویند عَاذَ اللّٰهُ مَا تِي اسْئَلُكَ بِاِقْبَالِ
لَبْلُكَ وَاِدْبَارِهَا رِكَ وَحُضُورِ صَلَوَاتِكَ
وَاَصْوَاتِ دُعَائِكَ وَتَسْبِيحِ مَلَائِكَاتِكَ الْمُقْبِلَةِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُثَوِّبَ عَلَيَّ اَنْتَ
اَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيْمُ بِشَرْعِ كُنْ دُرِّ نَازِغِ
وَبُحْرَانِ سَلَامِ دَاوُدَ تَسْبِيحِ رَهْمَا عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
وَتَعْظِيْمِ بَحْرَانِ بَدِئِ مَسْنُونِ كَذَلِكَ فَصَّلِ
اَوَّلَ بِسْمِ بَكُوْرِ اللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ يُصَلُّونَ عَلَى
النَّبِيِّ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا
تَسْلِيْمًا اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِ
وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ رَوَايَتُ زَا مَامُ مَوْسَى كَاطِمٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْ چُونِ كَذَارِ بِ نَازِغِ رَا بِيْشِ
اَزَانِكِهْ يَابِجَاهِی خُودِ رَا حُرْكَتِ دِهِي وَبِيْشِ اَزَانِكِهْ
بَا كِسِيْ مَسْكَمِ شُوی بَكُوِيْ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنْ ارَدْتَ الطَّرِيقَ اِلَى الْحَبِيبِ فَارْزُقِ الْعَجْزَ نَدِيرُكَ الْاَمْرَ الْكَافِرِ

لَا قُوَّةَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صَلَّ
مُرْتَبَهُ وَهَيِّجْ بَيْنَ بَعْدَ از نماز صبح پس هر کس
بفعل آورد بر میگردد انداز او صد نوع از
انواع بلاها که سهل ترین او برص و جنون و
خوَره و شر شیطان و شر سلطان جابر است
و زاینست از امام جعفر صادق علیه السلام
که هر کس بگوید همین کلمات که گذشت بعد
از نماز هر روزه صبح و مغرب هفت مرتبه بگوید
دارد الله تعالی او هفتاد نوع از انواع بلاها
که سهل ترین آنها نوی بد و برص و جنون و
نوشته میشود اسم او در دیوان شهدا ^{کرنا} شد
میکند پس بگوید سُبْحَانَكَ اِلَهَ الْاِلَهِاتِ
اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
كُلَّهَا جَمِيعًا اِلَّا اَنْتَ يَسِّرُ يَكُوْنُ دَعَا مَا شَاءَ اللهُ

اگر اراده کرد بر کتاب دوست و آنکه در عجز آنکه میرایه کار ثابت

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اَسْتَغْفِرُ اللهَ لِيَسْكُوَ اللَّهُمَّ
إِلَى اسْتِئْثَانِكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمِ
مَغْفِرَتِكَ وَالنَّجَاةِ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ
الْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَالرِّضْوَانِ فِي دَارِ السَّلَامِ
وَجَوَارِ قُدْرَتِكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
يَسْكُوَ اللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ بَعْثٍ فَمِنْكَ إِلَّا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ **نَصْلُ النَّجْمِ**
در تعقيب نماز عشا و چون از نماز عشا فارغ
شوی پس تسبیح رها و علیها السلام بگو و بخوان
از تعقيب آنچه را که گذشت در فضل اول و
بعد از آنها بخوان سوره قدر را هفت نوبت
از برای بودن تو در زمان الله تعالی صاحب طلوع
کند و همچنین روايت شده از امام محمد
با فرموده السلام پس بگو اللهم بسم محمد

إِنْ أَرَدْتَ النُّصْرَةَ وَالْقَضَاءَ فَلْيَكْ بِكَ بِالْحِلْمِ وَالصَّبْرِ

وَالِ مُحَمَّدٍ مِثْلَ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُؤْمِنُوا بِالْمَكْرِ
وَلَا تُنْشِئُوا ذِكْرَكَ وَلَا تَكْشِفْ عَنَّا سِرَّكَ
عَنَّا سِرَّكَ وَلَا تَخْرِمْنا فَضْلَكَ وَلَا تُخْلِ عَيْنَا
عَلَيْنَا غَضَبَكَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُخْرِجْنا مِنْ
بِرْكِكَ وَلَا تُنْعِمْنا عَافِيَتَكَ وَاصْلِحْ لَنَا مَا
أَعْطَيْتَنَا وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ الْمُبَارَكِ الطَّيِّبِ
الْحَسَنِ الْجَمِيلِ وَلَا تُغَيِّرْ مَا بَيْنَا مِنْ مَعْنَتِكَ وَ
لَا تُؤَلِّسْنَا مِنْ رَوْحِكَ وَلَا تُهَيِّئْ بَعْدَ كَرَامَتِكَ
وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ إِزْهَادِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْكَفُّمُ
اجْعَلْ قُلُوبَنَا سَالِمَةً وَأَرْوَاحَنَا طَيِّبَةً وَ
السَّيِّئِينَ صَادِقَةً وَإِيمَانَنَا دَائِمًا وَبِقَبْلِنا
صَادِقًا وَتُجَارَتَنَا لَا يَبُورُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ

اگر اراده نصرت و صفه دار برترت هم و صبر

عَذَابِ النَّارِ پس بخواند سُورَةَ الْحَمْدِ وَقُلْ اللَّهُ
أَحَدٌ وَمُعْذَرَاتٍ هَرَبِكْ از این سُورَةُهَا که گذشت
ده مرتبه و صلوات بر نبی و آل او علیهم السلام فرستد
پس بخواند اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَاسْبِغْ
عَلَيَّ مِنْ حَلَالٍ رِزْقِكَ وَمَنْعِنِي بِالْعَافِيَةِ مَا
أَبْقَيْتَنِي فِي سَمْعِي وَبَصَرِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِ بَدَنِي
اللَّهُمَّ مَا بَيْنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
فصل ششم در بیان چیزها که باید گفت شود
نزد خوابیدن چون کسی داخل رخت خواب شود
پس بگوید همین بخوابد را از برای این بود که از
شر کل فاسقان جن و انس و از شر دزدان و
شر شیاطین و روایت شده است همچنان از امام
جعفر صادق علیه السلام و آن بخوابد اینست

إِنْ قُصِدَتْ هَذَا الْأَمْرُ لَا تَخَفْ

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ
بِجَلَالِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِسُلْطَانِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِجَبَرُوتِ اللَّهِ
وَأَعُوذُ بِمَلَكُوتِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِدَفْعِ اللَّهِ وَأَعُوذُ
بِجَمْعِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِمَلِكِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِرَحْمَةِ اللَّهِ
وَأَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبِرَأْوَدِ الرَّاءِ
وَمِنْ شَرِّ الْمَآثِمَةِ وَالسَّامَةِ وَمِنْ شَرِّ قَسْفَةِ
الْجَحِيمِ وَالْأَشْرِ وَمِنْ شَرِّ قَسْفَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْ رُبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَهَرُكَاهُ أَرَادَهُ كَيْفَ كُنْ بِخَوَابِي لَيْسَ بِهِ يَهْلُوِي رَأْسُ
خَوَابِي بِكَوْلِيسِمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
عَلَى مِثْلِهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ نَفْسِي الْبَتَّاءَ وَوَجْهِي الْبَتَّاءَ
وَقَوْضَتِي مَرِي الْبَتَّاءَ وَالْجَانِ ظَهْرِي الْبَتَّاءَ
رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مُنْجِيَ مِنْكَ

اگر قصد کردی این کار را پس ترس

إِلَّا إِلَهَكَ أَمَنْتُ بِكُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلْتَهُ وَبِكُلِّ رَسُولٍ
أَرْسَلْتَهُ ^{فَإِذَا} بِرُؤُوسِهَا السَّلَامُ بِكُودٍ وَ
يُحَوِّدُ حَمْدًا وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ هَرَبُكَ سَهْ بَارِئًا بِهِ سَخِرَ لَهُ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ
الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ
حَشَبٌ نَّارٌ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ
إِلَّا لَهُ الْمُلْكُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ أَعُوذُ
بِرَبِّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَلَا
لِلنَّفْسِ الدُّوْا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَأَدْعُوهُ
خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ
الْعَلِيمُ فَاتِمًا بِالْقِسْطِ إِلَهَ الْأَمْوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الْأَلْبَابُ

حَسْبِيَ اللَّهُ نِعَمَ الْوَكِيلُ نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرِ

أَوْثُوا الْكِتَابَ الْأَمِينَ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا
بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ وَأَنَا أَنْزَلْنَاهُ رُاقٍ زُرَّاهُ بَارِئُكُمْ بِدُصَّتِكُمْ
رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى بَدَا نَكَّةً شَيْخِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ لَيْسَ
بِحُثَانٍ رَوَيْتُ شَدَّ إِذَا مَامَ جَعْفَرُ صَادٍ وَعَلَيْهِ
السَّلَامُ كَهْ بَدْرُ مَنِي كَهْ مَدَاوِمَتُ كُنْدُ دَر
وَقْتُ خَوَابٍ بِي شَيْخِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ بُوْدُهُ
بِأَشَدِّ أَرْجَمَنِي كَهْ اللَّهُ تَعَالَى رَقْرَقَانِ كَرِيمٍ بَادِ كُرْدَهُ كَا
مِنْ الذَّاكِرِينَ لِلَّهِ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ ذِكْرُ كَرْدَهُ
شَيْخِ طَبْرَسِيِّ دَرْجَامِعَهُ خُودٍ وَأَمَّا خَوَانْدَن سُوْرُ
نُوحِيْدٍ وَمُعَوِّذَتَيْنِ بَدْرُ مَنِي كَهْ كُنْدُ شَتِّ وَنَبْرِ
رَوَايَتِ أَزْ بِيغَمْبَرِ بَدْرُ مَنِي كَهْ هَرُ كَسِ نُوحِيْدٍ
وَمُعَوِّذَتَيْنِ بِنُوعِي كَهْ ذِكْرُ كَرْدِيمِ دَرْ وَقْتُ خَوَابِ
سَهْ بَارِ بِنُخَوَانْدَن بُوْدَهُ بَاشَدَ مِثْلُ ثَوَابِ كَسِي كَهْ قَرَأَ

بیت اوله و سیکو کار کله اوست و سیکو امانت و سیکو یارینیت

کل قرآن کورده باشد و برای او باشد از ثواب
هر ایه از قرآن ثواب پیغمبری از پیغمبران و پیرو
ایک از کناه خود مثل انروز که از مادر زائیده
باشد و اگر هم پدر در ایش و مادر و زمره
باشد شهید اما خواندن ایه سحره همچنانکه الان
روایت شده از امیر المؤمنین علیه السلام
که هر کس بخواند ایه سحره را در وقت خواب یا
او دارند ملائکه و در شود از او شیطان اما
خواندن ایه شهادت همچنانکه ذکر کرده شیخ طبرسی
در مجمع خود که بدو رسی که هر کس بخواند ایه شهادت
در وقت خواب می آفریند الله تعالی از آن هفتاد
هزار فرشته واسعه غفار میکند از برای او
نار و زقیات اما خواندن سورته انا انزلناه ان
چنانکه روایت شده از امام محمد باقر علیه السلام

قُلْ لَنْ يُصِيبَكَ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا وَغَيْرَ اللَّهِ لَا يَفْضُرُكَ وَلَا يَنْفَعُكَ

که بد رسانی که هر کس بخواند یا زده یا ر سوره قل
در وقت خواب خلق کند الله تعالی ازان سوره
نوری که کشتادگیان نور یابد ر کشتادگی دنیا
باشد از د رازی و پنا و کشیده شده باشد از
فرار هوا تا حجاب نور بالا بی عرش و در هر درجه
ان هزار فرشته باشد و هر فرشته را هزار زبان
و با هر زبان به هزار لغت استغفار کنند از برای
قاری سوره ما ا خوشب پس میگردد الله تعالی
اینهمه نور را در جسد خواننده این سوره تا روز
قیامت و در کتاب طریق النجاه از امام محمد باقر
علیه السلام منقول شده که بد رسانی که هر کس
در وقت خواب که بمیان جامه خواب میرود
بخواند سوره قدر را یا زده مرثیه خلق کند الله
تعالی ازان سوره فرشته را که کشتادگی کف دست

بگو رسیده است ترا که آنچه نوشته است نه از غیر ما و غیر خدا صادر است و در دفع سختی است

انفرشته نیز ذکر از کثادت کی هفت آسمان و
هفت زمین باشد و بیافریند در هر قدر ^{بگذرد}
از جسد او موئی و کویا هر موئی بقوه جن و انس
استغفار کنند از برای خواننده آن تا روزه قیامت
ذکر کرده این دهد در عده الداعی انرا مبر المؤمنین
علیه السلام که چون یکی از شما اراده کند خواست
پس بگذارد دست راست خود را بر روی راس
خود و بگوید بسم الله وضعت جنه لله علی
مثلة ابراهيم ودر مجتهد صلی الله علیه و
آله و آله من اقرض الله علی طاعتهم ما
شاء الله كان ما لم يشا لم يكن پس هر که بگوید
ایند عازانگاه دارد الله تعالی او را از شر دشمنان
و افات و خراب شدن منزل و استغفار می
کنند از جهت او ملائکه را صبح **خاتمه** و درین خاتمه

إِذَا كَانَ النُّصْرَةُ وَالنَّفْعُ مِنَ اللَّهِ مُتَوَكِّلًا عَلَيْهِ

فانکه بزرگست **اَوَّل** اینکه هر کس اراده کند اینچنین از
مفسرین پس بخواند سورۀ واقعہ زایدش از خواب **بیم**
اینکه هر کس اراده کند اینچنین از خراب شدن خطا
پس بخواند اینچنین ترا که شیخ شہید در عمل نافله خود
ذکر کرده اِنَّكَ بِأَمْنٍ بِمِيسَاكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
اَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ
بَعْدِ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيماً غَفُوراً صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدِ وَامْسِكْ عَنِ السُّوءِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ **سیم** هر که اراده کند کہ ایمن شود از
فتنه غیر پس بخواند سورۀ المصکم التکاثر را در
وقت خواب **چهارم** هر که در شب بزرگسد پس بخواند
چون داخل رخت خواب شود قل اعوذ برب الفلق
وقل اعوذ برب الناس وائیه الکریه **پنجم** هر کس از
دزد بزرگسد وخواهد کہ ایمن شود بخواند این

برکات پادشاه یار و نفع جرب خدا بیشتر شود

اَيُّهَا رَافِلُ ادْعُوا اللَّهَ اَوْ ادْعُوا اللَّهَ ^{وَالِدُ} اَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ
اَيُّهَا مَنْ ادْعُوا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ
وَلَا تُخَافُوا بِهَا وَاتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا وَقُلْ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْلُقْ وَلَدًا اَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكًا
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرْ تَكْبِيرًا
ششم هر که خواهد خوابی کند اگر که خواب
باشد پس بخواند در محل خواب که سُبْحَانَ اللَّهِ
ذِي الشَّانِ دَاثِمِ السُّلْطَانِ عَظِيمِ الْبُرْهَانِ بِسْمِ
يَكُونُ يَا مُشَبِّعَ الْبَطُونِ الْجَائِعَةِ وَيَا كَاسِيَ الْجُنُونِ
الْعَارِيَةِ وَيَا مُسْكِنَ الْعُرُوقِ الْقَضَارِيَةِ وَيَا مُنَوِّمَ
الْعُيُونِ الشَّاهِرَةِ سَتَكُنْ عُرُوقُ الْقَضَارِيَةِ وَادْنُ
لِعَيْنِي نَوْمًا عَاجِلًا **هفتم** هر کس از احلام بترسد
بخواند اَسْبَدُ عَارَا اللَّهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
الْاَحْلَامِ وَمِنْ شَرِّ الْاَحْلَامِ وَارْتِيْلُ عِبَادَ الشَّيْطَانِ

إِنَّا لَكَ وَالْحَرَمِ فِي الْأُمُورِ فَأَنَّهُ مَذْمُومٌ وَصَاحِبُهُ مَذْمُومٌ

فِي الْبَقِظَةِ وَالْمَنَامِ **فَهْشَمٌ** هَر كَسْ كَمْ بَرَسَدَ كَه
بِجَهَةِ نَمَازِ دُشَبِ بِيْدَارِ شُودِ پَسِ بَخَوَانْدِ دَر
وَقْتُ خَوَابِ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ لِي
أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ
أَحَدًا مَرْوِیست از امام جعفر صادق علیه السلام
که هر کس بخواند البته هر وقت که قصد کند بیدار
شود و از برای خوانند این آیه نورانی ساطع شود
ما بمسجد الحرام دردم و را بمسجد ملائکه استغفار ^{کنند}
ما صبح روایت کرده ابریا بویه در کتاب من لا
یحضر الفقیه **فصل هفتم** در بیان دعاها شب از
پیغمبر مر و یست که بنست از بندگان مکر اینکه
بر خیزد در شب پس بگذارد دو رکعت نماز و عشاء
کند در سجده برای چهل کس از هزار مؤمن

است از کن از عرض در امور پس بدست که هر مصحح است و صاحب مردم کرده است

و نام برد ایشان را بنام و نام پدر ایشان مکر
اینکه الله تعالی اجابت نماید سؤال او را و در
کتاب علل از امام جعفر صادق علیه السلام
روایت است که نماز شب سفید میکند روز را
و خوش میسازد بوی را و میکشد رزق را و
محرّم میسازد اینکس خود را اگر نماز شب بر
نمیزد **وَابْقَا** از آنحضرت مرویست در قول
خدا پستگاه که اِنَّ الْحَسَنَاتِ بِذِهِنَّ السَّيِّئَاتِ
گفت نماز مؤمن در شب میبرد رشتی عملهای
روز را که در آن روز کرده باشد آنکس از کثرت
همان و بود امام محمد باقر علیه السلام که دعا
میبرد بعد از نماز شب **بَابُهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَيُمْبِئُ وَيُبْئُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بَدِيعُ

فَوْضِ أَمْرًا إِلَى اللَّهِ فَإِنَّهُ مُكْرِتٌ الْأُمُورَ بِدُرِّكَ فِيمَا قَصَدُ

الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
بَارَبِّ السَّمَوَاتِ وَتُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَإِنَّ قَوَامَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ
جَمَالَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ رُبَّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ صَرْحَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ غِيَابَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ مَجِيبَ دَعْوَةِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَإِنَّ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَلَكَ
الْحَمْدُ اللَّهُمَّ بِكَ نَزَلَ كُلُّ حَاجَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ
وَبِكَ يَا إِلَهِي نَزَلَتْ حَوَائِجِي اللَّيْلَةَ فَاقْضِهَا
لِي يَا قَاضِيَ الْحَوَائِجِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَقُّ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ وَإِنَّ مَلِيكَ الْحَقِّ شَهِدُ
أَرْكَافِكَ الْحَقُّ وَالسَّاعَةُ آتِيَةٌ لِأَرْبَابِهَا
وَأَنْتَ تَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ لَكَ السَّلَامُ

والله اعلم خذوا بحوزة الله في كل ما تدبروا من أمور الدنيا والآخره

وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ
وَالَيْكَ حَاسِبْتُ فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَآخَرْتُ
وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ وَتُودُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ دُعَائِي كَرَّمَ
بَعْدَ أَنْ تَزُومَ لَيْلُ الشَّيْءِ بِأَنْتَ عَابِدُكَ وَمُكَوِّنُ تَوَكُّدِ
أَنْتَ عَابِدُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ مَنْ عِنْدَكَ
بِكَ مِنْكَ وَجَاءَ إِلَى عَزِّكَ وَأَسْأَلُكَ بِفَيْدِكَ
وَأَعْتَصِمُ بِجَبَلِكَ وَلَمْ يَشُقْ إِلَيْكَ يَا مُطْلِقُ
الْأَسَارِ بِأَمْنٍ سَمِي نَفْسَهُ مِنْ جُودِهِ وَهَابًا
أَدْعُوكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَخَوْفًا وَطَمَعًا وَالْخَلَاءَ
وَالْخَافَا وَنَضْرَعًا وَتَمَلُّفًا وَفَائِمًا وَفَاعِدًا وَرَاكِبًا
وَمَا شِبَا وَذَاهِبًا وَجَائِبًا وَفِي كُلِّ حَالٍ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا أَيْسَ دُعَائِي هَاتِيحَ

إِذَا تَوَجَّهْتَ إِلَى أَمْرِ رِضَاءِ اللَّهِ لَا تَخَفْ وَلَا تَرْجُوا غَيْرَ اللَّهِ اقْنَعْ

مُؤَاهِبِهِ وَبَعْدَ إِزَانِ سُجْدِهِ شُكْرُكَ بِكَ مِنْ أَرْجُلِهِ دُعَاؤُكَ
شَبَابُكَ بِمُحَرِّكَ شَيْخُ طُوسِي وَإِنْ بَاقِي دُرُكُهَا
خُودِ ذِكْرُكَ رَدَّ أَنْدَابِ نِسْتِ الْهَيْ تَعَرَّضَ لَكَ فِي هَذِهِ
الْلَّيْلَةِ الْمُنْعَرَّضُونَ وَفَضْلُكَ فِيهِ الْفَاضِلُونَ
وَأَمَّا مَا لَدَيْكَ الرَّائِعُونَ وَلَكَ فِي هَذِهِ
الْلَّيْلِ نَفَاحَاتٌ وَجَوَازُ عَطَايَا وَمَوَاهِبَ تَمُنُّ
بِهَا عَلَى مَنْ كَشَاءَ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهُ عَنْ مَنْ
لَمْ يَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَا أَنَا ذَا عَبْدِكَ
الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ
فَإِنْ كُنْتَ بِأَمْرٍ لَا يَنْفَعُكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْفِكَ وَعَدْتَ عَلَيْهِ عِبَادًا مِنْ
عُطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْحَبِيبِينَ الْفَاضِلِينَ وَحَبِّدْ عَلَى بِطُولِكَ وَ
مَعْرُوفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى

برگاه و کفر بسوی امر که در او صفا باشد و سر تو را بسوی امر ایم و غیره و قانع شو

مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَصَحْبِهِ
الْمُنِجِبِينَ وَسَلَامٌ عَلَيْهَا إِنَّهُ حَبِيدٌ بِحَبْدِ
اللَّهُمَّ ادْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ
إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِعَادَ **نَمَته** هرگاه که بیدار شو
و خوابی دیده باشی که مکرر و طبع باشد پس در آن
سجده کن بیفاصله و ثنا خوان براهی الله تعالی
باینجه میسر نو باشد پس درود بر محمد و آل محمد
فرست و نذر کن بسوی الله تعالی و بخواه اینرا که الله
تعالی کفایت کند از نوشتن او و سلامت و عافیت
دارد از خواب را پس به تحقیق که نخواهی دید از شر بد
انشاء الله تعالی و مراد است از پیغمبر که خواب صانع
از جانب الله تعالی است پس چون بربند بیکه از
شما خواب خوب را پس باید که بکسی نکوید مگر کسی
که دوست او باشد و چون ببند بیکه از شما خواب

لَا يَكُنْ فِي امْرَاكَ يَرْدُّ دَامِثِلُ فَوَادِكَ اِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى

بد زاپس التفات کند بجانب چپ خود سه بار
و بگوید اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ و شترها
و بکسی نگوید پس بد رسنه که ضرر نمیکند اگر
چنین بعل او رد انشاء الله ذکر کرده این فهد
در عده الداعی **فصل هشتم** در بیان استغفار
در وقت سحر و اینست از علی علیه السلام
که بد رسنه که بنده چون گناه کند و بیاد آورد
ان گناه را بعد از بیست و پنج سال پس استغفار
کند از ان گناه ها بیا مرزد او را خدا بپای پس
بخواند که وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا وَيَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ
يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا پس گفت نیست بنده که
گناه کند گناه را مگر اینکه مهلت است او را که
نوشته نمیشود تا هفت ساعت اگر نوبه کرد و گناه
نوشته نشود **ایضا** از آنحضرت مرویست که خوش

مباش در کار خود متردد را آورده میبود و نوشت **بسم الله**

باد بند را که استغفار کند از گناه که احدی
اطلاع بان نداشته باشد پس بدو رسیده که مثل
استغفار بعد از گناه مثل ابی که بر سر ایشان
و پنجه شود تا خاموش کند کرمی **انرا و ايضا**
از آنحضرت مرویست که چون بالامه رفت بمنبر
از برای نماز استسفا پس شنیده نشد از **استغفار**
پس گفته شد که استغفار چه مناسبست دارد
در این امر پس گفت آنحضرت که ای ائمه **فوالله**
تعالی را که استغفر و ارتبکم انه کان غفارا
یرسل السماء علیکم ویدراراً ویددکم باموال
و بنیان و یجعل لکم جنات و یجعل لکم و انهارا
و گفت آنحضرت که کدام دعا فاضلتر از استغفار
و برکتش از آن بزرگتر است از برای دنیا و آخره
و ايضا آنحضرت فرمود که افضل وقت از برای

مَنْ قَنَعَ عَزَّوَمَنْ طَمَعَ ذَلَّ اِثْرَكَ الطَّمَعِ مِنَ الْخَلْقِ وَاللَّهِ

اِسْتَغْفَارُ وَفَتْ سَحْرًا سِتْ وَبِدُ رَسْمِي كَهْفَتْ
بِعَفْوَبِ عَلَيْهِ السَّلَامِ بِقَرْنِ نَدَانِ خُودِ شَوْفِ
اِسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي حَبْنِ قَالُوا مَا اَبَا نَا اِسْتَغْفِرُ
لَنَا ذُنُوبَنَا اِنَّا كُنَّا خَالِحِينَ اِنْظَارِ مِبْكَشِمِ اَزْجَهْمِ
اِسْتَغْفَارُ مَا سَحَرُوْنَا خَيْرًا سِغْفَارُ بَوَقْتِ سَحَرِ
چنانكه فرموده الله تَعَالَى اِسْتَغْفِرُ بِالْاِسْمِ
وَبِالْاِسْمِ اَرْفَعُهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ **وَابْنًا** اَزْ اِنْخَضَرَتْ
مَرْوِيَّتْ كِه نَمَامِ كُنْدِ اِسْتَغْفَارُ رَا هَفْتَادِ مَرْ
وَبِرَوَايِي دِيكِرِ صَدِّ بَارِ مِبْكَوِي اِبْنِ اِسْتَغْفَارِ
بَابِ رَوْشِ اِسْتَغْفِرُ اللهَ وَاتُوبُ اِلَيْهِ وَمِبْكَوِي
هَفْتِ بَارِ اِسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ بِجَمِيعِ ظُلْمِ وَجُرْمِي وَاسْرَافِي عَلَي نَفْسِي
وَاتُوبُ اِلَيْهِ لِيُنْكِرَ لِي كُلَّ اِسْمٍ رَا كِه رَوَايَتْ شَدَّ
اَزْ عَلَي عَلَيْهِ السَّلَامِ وَانْ اِبْنِ اَللّٰهُمَّ اِسْتَغْفِرْكَ

بمَنْ كَيْفَ قَاتِلَتْ عِزَّتْ كَيْسَرِ كَيْسَرِ طَارِحِ نَبِيلِ رَكْ كَرِ طَسْمَعِ خَيْرِ خَدِ

لِكُلِّ ذَنْبٍ جَرَى بِهِ عَلَيْكَ فِي وَعَلَى إِلَى الْخَيْرِ
عُسْرِي كَجَمِيعِ ذُنُوبِي لِأَوَّلِهَا وَآخِرِهَا وَعَمَلِهَا
وَنَحْطِهَا وَقَلِيلِهَا وَكَثِيرِهَا وَدَقِيقِهَا وَجَلِيلِهَا
وَقَدْ يَمِيزُهَا وَحْدَ بَيْنِهَا وَسِرِّهَا وَعَلَانِيَتِهَا وَجَمِيعِ
مَا أَنَا مِنْ ذَنْبِهِ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي جَمِيعَ مَا
اِتَّخَذْتُ مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِكَ قَبْلِي فَأَرْعِي عِبَادَكَ
عَلَيَّ مَعْطُوفًا وَأَنَا مُرْتَهَنٌ بِهَا فَافْغِفْهَا لِي كَيْفَ
شِئْتَ وَإِنِّي شِئْتُ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ يَسْكُو
إِنْجَاهَهُ كَخَضِرٍ مَبْكُفٍ وَأَنْ أَبْنِي اللَّهُمَّ
إِنْ ذُنُوبِي وَإِنْ كَانَتْ قَضِيْعَةً فَإِنِّي مَا أَرَدُ
بِهَا قَطِيعَةً وَلَا أَقُولُ وَلَكَ الْعُيُودُ لَا أَغُودُ
لِمَا أَعْمَلُهُ مِنْ خُلِّيٍّ وَلَا أَسْتَنْتِمُ التَّوْبَةَ لِمَا أَعْمَلُهُ
مِنْ ضَعْفِي وَقَدْ جِئْتُ أَلْطَبُ غَفْوِكَ وَوَأَعْلَى

اِذْهَبْ تُقْبَلُ مِنْهُ بِدُجْدٍ مِنْ اللَّهِ خَيْرًا كَثِيرًا

إِلَيْكَ كَرَمَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ مِنْ
بِمَغْفِرَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَيْسَ يَكُونُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ
سَبْعُ دُجْدٍ بَارِئِينَ يَكُونُ أُنْجُوهُ رَاكِعًا أَمَامَ زَيْنِ الْعَابِدِينَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ مَبْكُفْتُ وَأَنَا بِنْتُ اللَّهِ هُمَانُ
أَسْتَغْفِرُكَ يَا أَبَاكَ وَأَنَا مُسِيرٌ عَلَى مَا هَبَّتْ
عَنْهُ قُلَّةُ حَبَاءٍ وَتَرَكْتُ الْأَسْتَغْفَارَ مَعَ عَلَيْهِ
بِمَعَاةِ رَحْمَتِكَ تَضْبَعُ الْحَيَّ الرَّجَاءُ اللَّهُمَّ إِنِّي
ذُنُوبِي تَوَلَّى لَيْسَ بِي أَنْ أَرْجُوكَ وَأَنْ عَلَيْهِ لِسَعِيرٍ وَحَمَلِكُ
بُؤْمِنِي أَنْ أَخْشَاكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَحَقِّقْ رَجَائِي لَكَ وَكَذِبْ خَوْفِي مِنْكَ وَكُنْ
عِنْدَ حُسْنِ ظَنِّي بِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ بِسْمِ
أَزَامَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا هُوَ كَسْرُ هَرُونَ
چهارصد بار بگوید تا مدت شصت روز
در پی این استغفار زار و زری او کند عاقل با کج

برو تو در آن جزیری که هست کردی بی تو از حسد خیر بسیار

مَا لَإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ تَعَالَى إِنْ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَلَيْسَ الْقَبُومُ بِدُبُجِ السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ مِنْ جَمِيعِ جُحُمِي وَظِلِّي وَأَسِيرِي عَلَى نَفْسِي
وَأَثُوبُ إِلَيْهِ وَإِنْ أَسْتَغْفِرُكَ بِمَا كُنْتُ بِكَ
اللَّهُ تَعَالَى مُرْزِقُ الرِّبَايِ صَاحِبُ كُنَاهَانِ بِمَا
أَكْرَحِيهَ بَأْسُهُ مِثْلَ أَسْمَائِكُمْ هَفْنُكَانَهُ وَفِيهِ
فَهَا هَفْنُكَانَهُ وَلِسْنُكَ بِنِي كَوْهْمَهَا وَبَعْدَ فُطْرُهَا
بَارَانِ وَانْجِدْ رَجْمَ وَبَرَأْسَ وَمِنْوَسِدْ مِثْلُهَا
حَسَنَهُ وَمَنْ يَكُونُ بِنْدَهُ لَا يَنْزِلُ رُزْزُ وَزَوْشَبُ
كَلَامُكَ رَانُ وَزَبَادُ رَانُ بِمِيرْدِ دَاخِلِ جَنَّتِ شَوْ
وَهَرُكَ نَفْسُكَ شَوْ وَابْنُكَ نَدَا الْكَلَامُ أَنِي أَسْتَغْفِرُكَ
فَمَا نَبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ
لِيَا أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ فَمَا لَطَفَ فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ
وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعَمِ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَيَّ فَتَقَبَّلْ

وَفَعَّ أَحْرَصُ فِي الدُّنْيَا وَطَلَبَ الزَّادَ وَلَا تَغْرَمْ مَا يَنْفَعُكَ الْغَرَمُ

يَهْدِي عَلَى مَعَاصِيكَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
الرَّحِيمُ الرَّحِيمُ لِكُلِّ ذَنْبٍ ذَنْبَتُهُ وَلِكُلِّ
مُضِيبَةٍ أَرْكَبْتُهَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَقْلاً كَامِلاً
وَعَزْماً ثَابِتاً وَلُبّاً رَاجِحاً وَقَلْباً زَكِياً وَعِلْماً كَثِيراً
وَأَدَباً بَارِعاً وَاجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ لِي وَلَا تَجْعَلْهُ
عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ **فصل نهم** در بیان تعقیب نماز
صبح چون از نماز صبح فارغ شوی پس تسبیح زهرا
بگو و بگو آنچه گذشت در فصل اول از تعقیب
پس بگو آنچه خاص است در آن موضع و اینست از
امام جعفر صادق علیه السلام که هر کس اراده
کند داخل جنت شود از هر در که خواهد و باشد
در صحیفه او نوشته که لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ

و اگر در عرض دنیا را طلب کردن دنیا را و پیش این نمی کند این چیز را که مفعولیه است پس

رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالِهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ رَهْرَ
رُوزٍ بَعْدَ زُنْمَا زُصْبَحَ كَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ
الْكَفْلَ بِقُدْرَتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ بِرَحْمَتِهِ خَلْقًا
جَدِيدًا وَخَرَّبَ فِي عَافِيَةٍ مِنْهُ بِمَتْنِهِ وَكَرَمِهِ
مَرْحَبًا بِالْحَافِظِينَ يَسْجُدُ بِمُوجِهِ بِجَانِبِ رَاسِ
شَدَّ بَكَو وَحَيَّا كَمَا اللَّهُ مِنْ كَاتِبِينَ يَسْجُدُ
مُوجِهِ بِجَانِبِ چپ شَدَّ بَكَو الْكُتُبُ رَحِمًا
لِسَمِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ السَّامِعَ أَيْبَهُ لَا رَيْبَ
فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي السُّبُورِ عَلَى ذَلِكَ
أُحْيَى وَعَلَيْهِ أَمْتُ وَعَلَيْهِ أِبْعَثُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ
اللَّهُمَّ أَفْرَأَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالِهِ
مِنِّي السَّلَامُ وَابْنُ زَجَفِي زَيْدٍ وَشَرِيفُ

الشَّهْرُ فِي طَلَبِ الشُّهُرَةِ

مَنْ بُوْدَ بِسِيَارِ شَكَايَتِ كُنْدَةِ اَزَا زَا چِشْمِ
پِسِ شَكَايَتِ كُودِمِ اَزْدَرْدِ چِشْمِ اِمَامِ جَعْفَرِ
صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامِ زَا پِسِ كَفْتُ اَبَا نَعْلِمِ كُنْ
مُرَادِ عَائِي كِه بَرَايِ دُنْيَا بَاشْدِ وَبَرَايِ آخِرَةِ وَ
كَفَايَتِ كُنْدِ دَرْدِ چِشْمِ مُرَا پِسِ كَفْتُمِ بِلِ فَرْمُودِ
مِيكُوِي بَعْدَ از نَمَازِ صَبْحِ وَ شَامِ اِيْنْدِ عَاذِ اللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ
النُّوْرَ فِي بَصَرِي وَالبَصِيْرَةَ فِي دِينِي وَاليَقِيْنَ
فِي قَلْبِي وَالاِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي
نَفْسِي وَالعِلْفِيَّةَ فِي بَدَنِي وَالسَّيِّئَةَ فِي رِزْقِي
وَالشُّكْرَ لَكَ اَبَدًا مَا ابْقَيْتَنِي وَدَرْ كِتَابِ عِلْمِ
الدَّاعِي زَا مَبْرُؤِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامِ نَقَلْتُ
كِه مِيخُوَانْدِ دَرْ صَبْحِ اِيْنِزِ اسْتِجَانِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ

سر در طلب شهرت است

سَيِّدَ بَارِئِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمِكَ
وَمُخَوَّلِ غَافِيَتِكَ وَمِنْ قَجَاةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ دَرَكِ
الشَّقَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ فِي اللَّيْلِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّهِ مُلْكِكَ وَشِدَّةِ قُوَّتِكَ
وَبِعَظَمِ سُلْطَانِكَ وَبِعُدِّ رَحْمَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْمِ اللَّهِ
خود را که بر او رده میشود انشاء الله تعالی
مرویت از امام رضا علیه السلام که هر کس
بخواند بعد از صبح این کلمات را هر روز مکرر این که
هر حاجت که از الله تعالی خواهد برآمد و غمها
او بشادی مُبَدَّل شود و آن اینست بِسْمِ اللَّهِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوْقَهُ اللَّهُ سُبُّهُ
مَأْمُوكِرٌ وَالْإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

الصَّبْرُ عَلَى مَا رَزَقَكَ اللَّهُ وَالْقُدْرَةُ لَا تَزِيدُ وَلَا تَنْقُصُ

مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَتْلِ
وَكُنَّا لَكَ بِنَحْيِ الْمُؤْمِنِينَ وَحُسْنِ بِنَايَا اللَّهِ نِعْمَ
الْوَكِيلُ فَاتَّقِلُوا بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِ لَمْ يَمْسَسْهُمْ
سُوْءُ مَا شَاءَ اللَّهُ لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا
شَاءَ اللَّهُ لَا مَا شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كَرِهَ
النَّاسُ حِسْبَةَ الرَّبِّ مِنَ الْمُتُوبِينَ وَحِسْبَةَ الْخَالِقِ
مِنَ الْمَخْلُوقِينَ وَحِسْبَةَ الرَّازِقِ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ
حِسْبَتِي اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ حِسْبِي هُوَ حِسْبِي حِسْبِي
مَنْ لَمْ يَزَلْ حِسْبِي حِسْبَةَ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ دُرُكُابِ غَيْبِهِ
أَزْكَى حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرْوِي
كَهْ بِدُرُسْتِ كَهْ أَمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بُودِ كَهْ دُعَايِ كَرْدِ بَابِنْدُ عَامِ بَعْدِ أَزْمَا زُصْحِ
كَهْ أَلَلْهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُقِيمُ

صبر کن بر این سیری که ز کوه است خد که مهد است و زیاده کم می شود

بِهِ السَّمَوَاتُ وَتَقُومُ بِهِ الْأَرْضُ وَبِهِ تَفْرُقُ
بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَبِهِ يَجْمَعُ بَيْنَ الْمُتَفَرِّقِ وَ
بِهِ تَفْرُقُ بَيْنَ الْمُجْتَمِعِ وَبِهِ اخْتَصَبْتَ عَدَدَ
الرِّمَالِ وَزِينَةَ الْجِبَالِ وَكَيْلَ الْبَحَارِ أَنْ تُصِيلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي
مَرْجَاؤَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدْ بَرُّوْا كِتَابَ ثَوَابِ
الْأَعْمَالِ أَرْبَعِينَ مَرَّةً أَوْ رَدَّهْ كَهْ مَدْرُسَتِي كَهْ مَرْكَبِي
تَكُونُ بِمَرْوَرِ رُوحِي عَنْ نَمَازِ صَبْحِ دَهْ بَارِسُجَانِ اللَّهِ
الْعَظِيمِ وَتَجِدَ لِي الْآخِرَ وَالْأَوَّلَ الْإِلَهَ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ كَيْسَ مَدْرُسَتِي كَهْ بَعَافِيَّتِي ذَارِدُ بَحْوَانِي
أَبْنِدُ غَاثِ كَوْنِي وَرَشْدِي وَدَهْوَانِي شَدْنِي وَخَوْنِي
وَمُفْلِسِي وَهَرَجَتِي وَأَزَامَامِي مُحَمَّدًا بِأَفْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مَرْوَبِي كَهْ مَرْكَبِي كَهْ بَحْوَانِي سُورَةُ قَدْ رَزَا بَعْدَ
أَزْمَانِ صَبْحِ دَهْ مَرْكَبِي وَدَرْوَفَتِ زَوَالِ شَمْسِي دَهْ

فَضْلُ التَّحْرِيمِ وَخَيْرُ الْبَرِّ عَاجِلُهُ

تَرْتِبُهُ وَبَعْدَ از نماز عصر ده مرتبه بنوعی ا
اندازد و هزار کاتب را سه سال **فصل هفتم** در
بنیان سجده شکر از پیغمبر مرویست که سجده شکر
بعد از ^{نماز} فرضیه شکر است از برای الله تعالی آنچه
که توفیق داده او را یاد کردن آن فرضیه و گن
اینجه جایز است در سجده شکر گفتن شکر الله مه
بار است و سنت است صد بار گفتن شکر شکر
و میگویند در سجده شکر آیند خدا را که یا خیر من
رَفَعْتَ إِلَيَّ أَيْدِيَ السَّائِلِينَ وَ يَا أَكْرَمَ مَنْ مَدَّ
إِلَيْهِ أَعْنَاقُ الرَّاغِبِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
و يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ
الظَّاهِرِينَ وَالْطُّفَاءِ بِطُفِكَ الْخَفِيِّ فِي شَانِي
كُلِّهِ وَ دَرَكِيَابِ الْكُفَايَةِ أَوْ رَدِّهِ بَدَنِي عَلَى
عَلَيْهِ السَّلَامُ بُوَدَ که می گفت در سجده شکر آیند

قصه خیر خیر است و بهتر نیکوئی است که زود باشد

كَه بَارَبِّ وَعَظَّمْتَنِي فَلَمْ أَنْعَظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِبٍ
فَلَمْ أَنْزَجِرْ وَغَمَّرْتَنِي بِأَذْيَاكَ فَمَا شَكَرْتُ غَفُوكَ
غَفُوكَ بِأَكْرَمٍ وَأَكْرَحَاسَةً بَاشْءٌ يَكُودَرُ
مَجْدُهُ شُكْرُ أَيْمَةٍ رَاكِهِ ذِكْرُ كَرْدَةٍ شَيْخٍ شَهِيدٍ دُرِّ
نَفْلِهِ حُودٍ وَأَنْ أَبْنَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُجِّي
مَنْ رَاوَهُ وَرَوِي عَنْهُ أَرَبُّصِّلِي عَلَى جَمَاعَتِهِمْ
وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا أَوْ ذَرِكُابِ عَيْبِهِ
صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْ رَدَهُ كَبَّةً تُخَفِّقُ بِهِ
بُودِ امْبِلُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا مِكَفْتُ دُرِّ
سَجْدَةٍ شُكْرُ أَيْمَةٍ رَاكِهِ بَاشْءٌ لَا يَزِيدُ الْخَاجِ
الْمَلِكِينَ الْإِجْرَادَ وَكَرَمًا بَاشْءٌ لَهُ خَرَابُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ بَاشْءٌ لَهُ خَرَابُ مَا دُونِ وَجَلَّ لِامْتِنَعَكَ
إِسَاءَتِي مِنْ إِحْسَانِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَفْعَلَ بِي
مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّ أَهْلَ الْجُودِ وَالْكَرَمِ وَ

كَثْرَةُ التَّعَرُّفِ مُصِيبَةٌ فِي الدِّينِ وَالْبَدَنِ

الْعَفْوُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ الْفَادِرُ عَلَى الْعُفُوبَةِ
يَا رَبِّ وَقَدْ اسْتَحَقَّتْهَا الْأَحْجَةُ لِي وَلَا عُدْرَ
لِي عِنْدَكَ أَتَجَاوِزُ أَمُورِي كُلِّهَا أَعْرِفْ
بِهَا كَيْ تَغْفِرَ عَنِّي وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَامَتِي بِوَعْدِ
إِلَيْكَ بِكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَبِكُلِّ خَطِيئَةٍ
أَخْطَأْتُهَا وَبِكُلِّ سَيِّئَةٍ عَمِلْتُهَا فَاعْفِرْ وَأَرْحَمْ
وَتَجَاوَزْ عَنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ
وَسُنْتَ أَنْتَ كَهْدِ عَاكِتٍ دَاوِرٍ بَرَادِرٍ
مُؤْمِنِينَ يُكْوِدُ اللَّهُمَّ رَبِّ الْفَجْرِ وَلِبَاءِ عَشِيرٍ
وَالشَّفَعِ وَالْوَثْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا بَسِرَ وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ
وَاللَّهِ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكِ كُلِّ شَيْءٍ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِي وَبِفُلَانٍ وَفُلَانٍ
مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْغَفِيرَةِ **فَصِّلْ**

بسیاری معروف در دنیا مصیبت در دین و بدن

پایزدهم در بیان دعاها که گفته میشود در
هر روز ذکر کرده شیخ رجب در هیچ خود اینرا
که بود اینکه دعا میکرد علی علیه السلام
هر روز باین دعا اللهم اغفر لی ما انت اعلم
به منی فان عذت فعد علی بالمغفرة اللهم
اغفر لی ما ولبت به علی نفسی ولم یجد له و
قال اللهم اغفر لی ما تقربت به الیک ثم
خالفته قلبی اللهم اغفر لی رزات الانحاط
وسقطات الالفاظ وشهوات الجنان وهفوات
اللسان وستت است اینکه دعا که هر روز
بایند آید که ذکر کرده ابن بابی در اختیار
خود و ان این اللهم انی استسئلك بنور
وجهاک المشرق المحی الباقی الکریم واستسئلك
بنور وجهاک المقدوس الذی اشرقت به

الْفَتَاةُ بِالْقَلْبِ عَزُّ فِي الْغِيَامَةِ وَرَاحَةُ فِي الْبَدَنِ

السَّمَوَاتُ وَانْشَقَّتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ
أَمِيرُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُصَلِّحَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَدِكِّابِ
أَمَّا شَيْخُ مُقْبِدٍ كَفَنَهُ كَهْ بُوْدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كَهْ دُعَا مَبْكُورٍ بَابِنْدُ غَايَةِ الْهَيْمَةِ اتْنِي اِعْوَدُكَ
أَنْ أَعَادِي لَكَ وَلِيًّا أَوْ أُوَالِي لَكَ عَدُوًّا وَ
أَرْضِي لَكَ سَخَطًا أَبَدًا اللَّهُمَّ مَنْ صَلَبَتْ عَلَيْهِ
فَصَلَاتُنَا عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنَتْهُ عَلَيْهِ فَلَعْنَتُنَا
عَلَيْهِ اللَّهُمَّ مَنْ كَانَ فِي مَوْتِهِ فَرَجٌ لَنَا وَ
لِكُلِّ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاخْرِجْنَا مِنْهُ
وَابْدِلْ لَنَا بِهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ لَنَا مِنْهُ حَتَّى يُرِيَنَا
مِنْ عِلْمِ الْجَابَةِ مَا نَعْرِفُهُ فِي أَرْبَابِنَا وَمَعَالِيهِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دَرَكُابِ فَصَلِّ الدُّعَاءَ أَرْ
سَعْدِ بِرَجْعِ اللَّهِ أَرْأَمَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

قناعت کیم عزت و قیامت و رحمت درین

مرویت چیزی که خالصترین اینک که اگر کسی
دوست دارد که پیانہ کند ثواب را بیکدل
رسائید بر رک و اینرا که ادا کند شکر
حقها اینها را که انعام کرده بر او الله تعالی را
و اگر بود باشد او را حاجتی بر او رده میشود
پادشاهی داشته باشد دفع شود یا فرجه ^{شده}
باشد ادا شود یا اندوهی داشته باشد بشکایت
مبدل گردد و میکند ^{اینک} را دستانها هفتگانه را
تا اینک نوشته شود در لوح محفوظ پس بخواند
ایند عازاد زهر و در سبحان الله کما یبغی لله
والحمد لله کما یبغی لله ولا اله الا الله کما یبغی
الله والله اکبر کما یبغی لله ولا حول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم و صلی الله علی محمد
و علی اهل بیته و علی جمیع المرسلین حتی

اقل قلب في الدنيا وطلب الكثرة الدنيا

براضی الله مر وبت از حضرت پیغمبر ص که هر کس
بگوید یا بنکما اتراده بار خوار شد خدا تعالی
هزار گناه کبیره او را و بکن زاندا و را از جمیع ^{گناه}
و رقیامت و هو تبار و رقیامت صد هزار
که سهلتر از اینها مرکت و کفایت کند از و بی
شر ایلیس را و لشکر او را و ادا کند قرض او را
و بشادی بدل کند غم او را و اندوه او را و این
دعا بعد از آن هفتاد و نه در شماره و حرف احد ^ث
لِکُلِّ هَوَلٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلِکُلِّ هَمٍّ وَ عَمٍّ مَا شَاءَ اللَّهُ
وَلِکُلِّ نِعْمَةٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِکُلِّ رَحَاءٍ الشُّكْرُ لِلَّهِ
وَلِکُلِّ عَجُوبَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَلِکُلِّ ذَنْبٍ اسْتَغْفِرُ اللَّهُ
وَلِکُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ وَلِکُلِّ
ضَبٍّ حَسْبِيَ اللَّهُ وَلِکُلِّ قَضَاءٍ وَقْدَرٍ تَوَكَّلْتُ
عَلَى اللَّهِ وَلِکُلِّ عَدُوٍّ اِعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ وَلِکُلِّ طَائِفَةٍ

نگاه دارد دل خود را دوستی دنیا از طلب کردن کثرت دنیا

وَمَعْصِيَةِ الْآخُولِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
شبیج جبرئیل هر کس بگوید این شبیج را هر روز
بکبار نمیزد تا بیدند قائم علیه السلام را و
به بیدند بخا خود را در رحمت و ان اینست سبحان
الدَّائِمِ الْقَائِمِ سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
وَيَجْمَدُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ
رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ
الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى وَدَرْ كِتَابِ رَسْمِ الْإِبْرَارِ
پیغمبر را اینست که هر که هر روز صد بار بگوید
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ باشد از بوی
و یا مان از مغلیه و مویش تنهای قبر را و بکشد
بیدار را بخواه و در روز قیامت بگوید
جَهَنَّمَ أَوْ دَرْ رَحْمَتِ **رَاوَا بَعْضًا** اِذَا خَضَعْتَ مَرْوَبِ
که هر که هر روز ده بار بگوید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شَاوِرْ أَهْلَ الْآخِرَةِ وَلَا تَدَمْ بِشَرِّ أَنْ لَا تُخَالِفَهُمْ

لَا خَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِرُؤُونِ ابْدِ
از نگاه مثل انروز که از ماد روزا شده باشد و
بازمیدارد از او هفتاد نوع از بلا که از جمله آن
بلاهاست خوره و جنون و برص و فاجع باشد
در نزد الله تعالی بزرگتر از هفتاد حج و عمره مقبوله
بعد از حجه الاسلام و موکل گرداند الله تعالی با او
هفتاد هزار فرشته را که استغفار کند برای
او از شب تا روز **شبهه** روایت از امام جعفر صادق
علیه السلام که هر کس دعا کند باینده عاظمه
روز و وقت غروب آفتاب پس اگر بمیرد در آن
روز و شب یا در آن جمعه یا در آن ماه و یا در آن سال
داخل شود جنت را و اینست بامن ختم النبوه
بِحَمْدِ صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَخْتِمَ لِي يَوْمِي هَذَا
بِحَبْرِ وَشَهْرِي بِحَبْرِ وَسَنَتِي بِحَبْرِ وَعَمْرِي بِحَبْرِ اَنْفِكَ

شادرت کن از هر امرت و شپ این شو بشرط آنکه مخالف نکند سائر

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَلَمْ يَرْفَعْ فَفَصَلَ وَازْدَهَمَ دَرِيَانِ دَا
صَبَحَ وَشَامَ رَوَابِثَ زَامَانِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ كَهْرِكُمَا يَكُونُ دَابِثًا عَارَا دَرُوفَتِ خَوَا
يُوشِبُهُ مَبْشُودٌ بِهَرِي زِيْرُهَا جَبْرِئِيلُ نَاصِحٌ
وَهَرِكُمَا دَرُصْبِ يَكُونُ يُوْشِبُهُ شُودَ بِهَرِي زِيْرُهَا
يَرْهَانَا شَامَ وَأَنْ يَنْتَ اسْتَوْدِعَ اللَّهُ الْعِلْمَ الْإِلَهِيَّ
الْجَلِيلَ الْعَظِيمَ دِينِي وَنَفْسِي وَاهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي
وَإِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي وَ
مَنْ يُعْنِي أَمْرُهُ اسْتَوْدِعَ اللَّهُ تَعَالَى الْمَرْهُومَ
الْمَرْغُوبَ الْخَوْفَ الْمُنْتَصِعَ لِعَظَمَتِهِ كُلِّ شَيْءٍ
دِينِي وَنَفْسِي وَاهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي
الْمُؤْمِنِينَ وَجَمِيعَ مَا رَزَقَنِي رَبِّي وَمَنْ يُعْنِي
أَمْرُهُ رَوَابِثَ زِيْغِيْبِيْرٍ كَهْرِكُمَا يَكُونُ دَابِثًا
دَرُصْبِ نَرَسِدَ بِاَوْهِيْجِ بَدَنِي دَرَانِ رُوزِ وَآكِرِ

فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ وَسَعَادَةٌ وَلَا تَحْزَنَ وَلَا يَفْعَدُ

يَكُونُ دَرُشَامُ النَّبِيِّ هِيَ بِكَ بَاوَنُوسِدُ وَتَرَا
شَدَّ ابْنِ خَيْرِ زَايِي دَرْدَا كَهْ شَهُورُ وَمَعْرِفَتُ
كِهْ زَنْبِستِ وَأَنْكَلَمَاتِ ابْنِستِ حَسْبِ اللَّهِ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ اعْلَمُ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ
أَخَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ
بِنَاصِيئِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَتَرَا
ازِ پِغْمَبَرِ كِهْ هَر كِهْ يَكُونُ دَر رُفْتِ صَبْحِ وَشَامِ
ابْنِ ابِرَا كِهْ قَسْبُجَانِ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ
نُصْبِرُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
عَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ

در این خیر و سعادت است دل گیر شود و نشین در این امر تو

مَوْنَهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ وَفَوْتَ نَبَشُود
از آن هر چیزی که در آتش باشد و در آن روز
شود از او جمیع شرها آتش و آن روز چون بگوئید
در صبح سه بار و در شام سه بار از برای این
بودن نواز سوختن و غرق شدن این دعا
خضر و الباسم بسم الله ما شاء الله ولا قوة الا بالله
ما شاء الله كل يغيبه بن الله ما شاء الله الخیر
كله بيد الله ما شاء الله لا يصرف السوء الا بالله
و میگوئید در اول آن روزی که صبح کردی
ایند عازا الله ما عمت فی بوی هذا من
خیر فهو لا یبغاء و جمیع و ما ترک منه من
شر فهو لو حیک و همچنان در اول شب که
پهلوی بخوابی بگو ایضا که گذشت که شیخ شهید
در قواعد خود ذکر کرده روایت کرده بحسب

اَرْجُو فِي هَذَا الْاَمْرِ خَيْرًا وَتَبَشَّرْتُ بِمَا قُصِدْتُ

از پیغمبر که هر که دوست دارد که انشا کند
الله تعالی را و عمر او و نصرت دهد او را بر دشمنان
و نگاهدارد او را از مرگ تا که آنها پس مدافعت
کند بایند عا و سه بار در صبح بخواند و سه
بار در شام دعا اینست سُبْحَانَ اللَّهِ مِلَأَ الْمِيزَانَ
وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَى وَزِينَةِ الْقَرَشِ وَ
سَعَةِ الْكَرْسِيِّ بِسْمِ اللَّهِ بِارِ حَمْدِ كُنْد و سه بار قهلیل
و سه بار تکبیر و در کتاب جوامع الجامع از
پیغمبر روایت شده که گفت ای ابا جریب یکی
از شما اینکه نازده کند هر صبح و هر شام عهد
خود را بجناب باری جل شانہ گفتند چون ناز
کنند آن عهد را گفت میگوید یکی از شما ایند
که اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ إِنَّنَا نَعْمِدُ إِلَيْكَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ لَا

امید است درین کار خیر از برای تو و اسان شدن در پختی که قصد کردی

إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ وَأَنْكَ أَنْ تُكَلِّمَنِي نَفْسِي تُقَرِّبُنِي
مِنَ الشَّرِّ وَتُبَاعِدُنِي مِنَ الْخَيْرِ وَأَنْي لَا أَتَقُ إِلَّا بِكَ
خَشِيَكَ فَأَجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا أَنْ تَقْنِيَهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْكَ لَا تَخْلِفُ الْمِعَادَ لَيْسَ جُحُونُ بَلْوٍ
أَبْنَدُ عَارًا مَهْرُهَا دَهْ مَبْشُودُ بَرٍّ بِمَهْرٍ وَكَذَا
مَبْشُودُ دَرْزَدِ عَرْشِ لَيْسَ جُحُونُ شُودِ رُزْقِيَا
نَدَا كُنْدُ نَدَا كُنْدُ أَزَا سَمَانُ كَهْ كَجَا نَدَا نَكْسَانُ
كَهْ أَشَانُ نَدَا دَرْزَدِ اللَّهُ تَعَالَى عَهْدِي لَيْسَ دَاخِلُ
جَنَّتْ شُودِ بِحِسَابِ **دُعَاءُ قَالِبِد** رَوَانِيَتْ
شُدْهِ أَزِي غَمِيرُ كَهْ مَبْكَوْبُ دَرْ صَبْحِ دَهْ بَارُودِ
شَامِ دَهْ بَارِ أَبْنَدُ عَارًا إِلَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَالْأَحْوَلُ
وَالْأَفْوَةُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ

اِذْ هَبْ فِي ضَمَانِ اللَّهِ وَأَنْتَ مَنْصُورٌ وَعَدُّوكَ مَقْمُورٌ

وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحُكْمُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَبَرُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ چُون بگویند این روش عطا می
کند الله نگاهشتر خصلت را **اَوَّل** آنکه نگاه می
الله نگاه از شتر ابلهس و لشکر او **دویم** آنکه عطا کند
او را الله نگاه طاری از ثواب و باشد میزان عمل
او سنگین ثواب کوه **اَحَد** **سَیِّم** آنکه بلند کند الله
نگاه درجه او را که بان درجه نرسند مگر ابراز
چهارم آنکه زوج او کند از خور و غین **پنجم** آنکه گواهی
دهند بر او دوازده فرشته و می نویسند در رقی
که شاهدانند برای او در روز قیامت **ششم**
باشد در ثواب مثل کسی که قرائت کرده باشد
چهار کتاب الله تعالی را و بنویسند از برای وی ثواب
حج مقبول و عمره مبهر و اگر میرد در آن روز یاد

برو تو در آن جنه و تو باری کرده شد و دشمن تو مهر کرده شد

انشب یاد را نماه مهر کرده شود بمهر شهلا و
باشد در زمره شهدا **فصل سیزدهم** در بیان
نمازهاست که موقوف بوقت بدانکه نمازها
نافله برد و قسم است یکی از آن مخصوص است بوقتها
و دوم از آن مخصوص وقت نیست و کل این نمازها را
نیم شماریم بلکه ذکر میکنیم از قسم اول چند نوع
اول اینچه از نمازهاست که در شب جمعه بایند
بعل آورده گفتن علامه در قواعد که سنت است
دو رکعت نماز در میانه شام و خفتن در شب
جمعه در رکعت اول بعد از حمد سوره اذکار^{الاولی}
سپرده بار و در رکعت دوم بعد از حمد سوره
توحید یا ترده بار گفتن مصنف اصل که گفتند^{مید} نا
این دو رکعت نماز وصیت روایت کرده شیخ
طوسی در مشتهد و روایت از امام جعفر صادق^{علیه السلام}

كُلِّ الْأُمُورِ مِنَ اللَّهِ فَإِنَّهُ مُسَيِّبُ الْأَسْبَابِ عَلَيْكَ التَّكْوُنُ وَالتَّكُونُ

عَلَيْهِ السَّلَامُ که روایت کرده از پدرانش
عَلَيْهِ السَّلَامُ وایشان از پیغمبر ^ص میفرمودند که هر
بفعل آورد این نماز را در هر ماه می نویسند
او را از متقین پس اگر بفعل آورد در سال
می نویسند او را از نیکوکاران پس اگر بفعل آورد
در هر شب جمعه می نویسند از نماز گذاران پس
اگر بفعل آورد هر شب جمع شود با اهل بهشت
در بهشت و نمی توانند ثوابش را بشمارد کسی مگر الله
تَعَالَى و **بِسْمِ اللَّهِ** بجا باید آوردن در هر روز
از امام موسی کاظم علیه السلام که هر که یکبار
چهار رکعت نماز هر روز در وقت زوال بخواند
در هر رکعت حمد و آیه الکرسی را نگاه میدارد
الله تعالی نفس او را و اهل او را و مال او را و دین
و دنیا او را **بِسْمِ اللَّهِ** بجا باید آورد در هر ماه

تمام امور از جانب خداست بدستی که خدا مسبب آید و بر دست سکون است

پس روایت از امام محمد بن یحیی علیه السلام که
چون داخل شدی بنماز نویس بگذارد زور
اول از انما دو رکعت نماز در اول بخوان حمد
یکبار و توحید سی بار و در دویم حمد یکبار
و انما انزلناه سی بار و بصدق کن باینچه میسر
شود و بخوان بصدق سلامی تمام انما
چهارم آنچه بعل باید آورد در آخر سال و
اول سال امّا آخر سال و انّ اخیر روز
از دی حجه پس بگذاردی در آن آخر روز
دو رکعت نماز و میخواند در رکعت اول حمد
یکبار و توحید ده بار و در رکعت دویم
حمد یکبار و ایه الکرسی ده بار و چون سلام
دهی بگو اللهم ما عملت فی هذه السنه
من عمل خبیث عنی و لم ترضه لی و لنبتله

اَشْرَكَ الْوَسْوَاسِ عَنْ خَوَاطِرِكَ وَالْمَقْصُودُ حَاصِلُ اِنْشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى

وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْنِي إِلَى التَّوْبَةِ مِنْهُ بَعْدَ
جَرَأَتِي عَلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ
فَاغْفِرْ لِي اللَّهُمَّ وَمَا عَلِمْتُ مِنْ عَمَلٍ يَقْتَرِبُنِي
إِلَيْكَ فَأَقْبِلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ
بِأَكْرَمِ فَإِنَّهُ يُغْفِرُ لَهُ عَمَلُ السَّنَةِ وَيُصْلِحُ
الشَّيْطَانُ عِنْدَ ذَلِكَ وَحِينَ يَعْلَمُ أَوْرُكَ يَنْعَبُ
مَيَّ اَنْدَازِي شَيْطَانُ زَادَ رَابِعًا أَمَّا أَوَّلُ سَلَا
يَسْ نَمَازِ مَبْكِي دَرُورًا أَوَّلُ مُحَرَّمِ دُورَكَتِ
بِهَرَجِيهِ خَوَاهِي اَزْ سُورِهَا بَخَوَانِي يَسْ چُونِ سَلَامِ
دَادِي بُكُوا اللَّهُمَّ اَنْتَ الْاَبَدِيُّ الْقَدِيمُ الْعَفْوُ
الْعَفْوُ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَاسْأَلُكَ
الْعِصَّةَ فِيهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَالْعَوْبَةَ عَلَى
هَذِهِ النَّفْسِ الْاِمْتَارَةِ بِالسَّوْمِ وَالْاَشْيِغَالِ بِمَا
يُقْتَرَبُنِي إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَوْ الْفَضْلِ

ترک کن و سوسان را حوالت مقصود حاصل نشاء الله تعالی

وَالْإِنِّغَامُ بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سه بار پس بدین
که الله تعالی مومنان را که در کند
از او شیطان را و مدد کند او را در نفس و تن
دهد او را در رضا الله تعالی چندانکه باقی باشد
از عمر او **فصل چهارم** در بیان چیزها که در
روز جمعه بعمل باید آورد ذکر کرده شیخ طوسی
در مختصر مصباح که بدرستی که پیغمبر گفت که در
سپید روزهاست زیاده میشود در آرایش
و بلند میشود در آن درجهها و مشایب میشود
در آن دعاها و بشادی متبدل شود در آن اند
و برآورده میشود در آن حاجتهای بزرگ و
در آن روز زیاده است رحمت خدا بندگان و در این
روز از آزاد و خلاص شده گانند از آتش آنچه دعا
کنند باند عاکی که از میان در روز جمعه و

مَنْ طَلَبَ شَيْءٌ وَجَدَ وَجَدَ نَصِيبٌ لَا تُخَفَّ وَلَا تُخْرَنَ

شناسد حق این روز را و خوشش را مگر اینکه
واجب شود بر الله تعالی اینکه کفراندا و را از آن
شده کان ازانش دوزخ پس اگر میبرد در آن روز
در آن شب مرده باشد شهید و مبعوث شود
ایمن و آنچه می کند که استخفاف کند که خست این
روز را و ضایع کند حق او را واجب شود بر
الله تعالی اینکه او را باشتانند از مکرانکه توبه کند
و سنت است اینکه بخواند بعد از نماز صبح روز
جمعه سوره توحید صد بار و انا انزلناه صد بار
و استغفار کند صد بار و بگوید اللهم صل على
محمد و آل محمد و عجل فرجهم صد بار و
از امام جعفر صادق علیه السلام که هر کس بگوید
بعد از نماز صبح روز جمعه و بعد از نماز ظهر اللهم
صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم صد بار

اگر کسی که طلب میکند چیزی را می باید بر خود نصیب میسر و اندوختن میباش

منبر دُعا در یاد فائز علیه السلام را و در رکعات
جامع نیز نطقی مرویست از امام جعفر صادق علیه
السلام که بدو رسیده که هر که صلوات فرستد
بر محمد و آل او میان ظهر و عصر بر او بیست کند
بثواب هفتاد رکعت نماز و **ایضا** از آنحضرت ع
مرویست که هر کس بگوید بعد از نماز عصر رو
جمعه هفت بار که اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الرَّاغِبِينَ الرَّاغِبِينَ
بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى آرَائِهِمْ وَآلِهِمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ باشد او را ثواب مثل
ثواب جن و انس در این روز و بیست از امام
جعفر صادق علیه السلام که هر کس صلوات
فرستد به پیغمبر و آل او با این صلوات که ذکر

الصَّبْرُ سَعَادَةٌ وَالسُّرْعَةُ نَدَامَةٌ

سُئِلَ مُحَمَّدٌ بِكَيْفِ كُنَاهُ أَنْ أَوْزَارًا يُمْ بَاشِدَ شَيْئًا
أَوْ قَبُولَ شُؤْدٍ دُعَايَا وَوَمَدَدِي يَابِدَ بَرَكِ
ظَفَرِ يَافِثٍ بَرَدِ شَمْنِ حُودٍ وَأَمَادَةٍ شُؤْدِ اسْتِنَابِ
خَبْرًا وَوَعْظًا مَبْشُورِ أَهْلِ بَيْكُوتِ أَنْجَامِ وَكَشِيدِ
شُؤْدِ رِزْقِ أَوْوِيَا شُدْ أَرْفَقَايَ مُحَمَّدٍ وَالِ
وَالِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ دَرْجَتِ وَأَنْبَتِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى لِيَوْمِ الدِّينِ وَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ حَتَّى تَرِثَ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْوَارِثِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ
الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَ
الدَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْنِي بِمُحَمَّدٍ

صبر خوش عالی است و سرعت پشیمانی است

وَلَمْ أَرَهَ فَلَاحِظِي فِي الْقَبْرِ رُؤْيَاهُ وَأَرْجُو
صَحْبَتَهُ وَتَوَقَّيْ عَلَى مِلَّتِهِ وَاسْتَفِيْ مِنْ حَوْضِهِ
مَشْرَبًا وَبِاسْمَائِنَا هَبْنَا لِأَصْنَاءِ بَعْدَهُ أَبَدًا
إِنَّا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحُكْمِكَ وَلَمْ أَرَهَ فَعَرَفْتَنِي فِي الْجَنَّةِ وَجْهَهُ اللَّهُمَّ
بَلِّغْ مُحَمَّدًا مِنِّي نَجَاتَهُ كَثِيرَةً وَسَلَامًا ذَكَرَكَ
شَيْخٌ شَهِدَ دَرْجِلَهُ كَمَا كُنْتُ بِكَرْدِ نَاخِنِ خُودِ
وَشَارِبِ خُودِ زَادِ رُوزِ جَمْعِهِ وَتَكْوِيْدِ
الْحَقِّ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ بُرْ
بِأَسْتَدَاوُ زَاهِرِ رِيْزَةٍ وَبِأَسْهَ ثَوَابِ زَادِ كَرَمِ
عِلَافِي وَبِمَرْضِي كَرَفَاتِ شُودِ الْأَمْرِضِ مَوْتِ
سُنَّتِ اسْتَأْنِكَ كَفْتِ شُودِ دَرْ شَبِّ جَمْعِهِ
رُؤْيَاهُ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ امْتِكَ فِي فَضْلِكَ

كَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا يَكْفِي هَمَّكَ وَيَكْشِفُ غَمَّكَ

فَاصْبِرْ بِبَيْدِكَ امْسِكْ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
مَا اسْتَطَعْتَ اَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ
اَبُوهُ يَعْجَلُ وَاَبُوهُ بِيَدِ نُوْبِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوْبِي اِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ ذَكَرَكَ رَدِّهٖ ابْنُ مَهْدٍ
دَرْغَدَةُ الدَّاعِي كَهْ بِدَرْغَدِي كَهْ مَرْكَهٖ بِخَوَانْدِ سُوْرَهٗ
اِذَا انْزَلْنَاهُ رَا بَا نَزْدَهٗ بَارِدٌ رِثْلًا خَوْشٍ جَمْعُهُ
يَسْ دُعَاكَ مَرْجِيهِ خَوَاهِدُ كَهْ مُسْتَجَابٌ يَشُوْدُ ^{نَمَّة}
سَاعَتُ چَنَدِ كَهْ مُسْتَجَابٌ مَبْشُوْدٌ دَرَانْدُ غَاوِ
اَنْوَ زَجْمَعُهُ اَنْوَ قَسَا كَهْ نَصَفُ فَرْصَانَا
فَرْوَرْتَهٗ بَاشَدِ يَسْ دَرَا اَنْوَ قَسَا بَا نَجْهٖ رَوَابِدِ
مُشَدَّهٗ اَزِ يَغِيْبِ وَاَنْ اَبْنُ سُبْحَانَكَ لَا اِلَهَ اِلَّا
اَنْتَ يَا حَسْبَانُ يَا مَتْنَانُ يَا بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ **فَصَلِّ يَا نَزْدَهُمْ** ذَكَرَ بَيَانِ نَمَائِ
حَاجَاتِ ذَكَرَكَ رَدِّهٖ كَلِمَتِي دَرْ كِتَابِ كَافِي اَزَامَامِ

کافیت نہ ترا بجای فطرت کفایت میکند ہم ترا در بزرگوں مکتبہ علم

جعفر صادق علیه السلام کہ چون ارادہ کند
بیکے از شما اینکہ سؤال کند از بزرگوار خود
چیزی از حاجتہا دُنیَا و آخرت هیچ سؤال نکند
نابیند کند بشارتِ اَللّٰہِ تَعَالٰی و مدح او و درود
بر بیتی و ال او پس سؤال کند حاجت خود را
وَابْضًا از آنحضرت مرویست کہ گفت بدو رسد
کہ در کتاب جامعہ حضرت امام الْمُتَّقِیْنَ اَبی
المؤمنین علیہ السلام وارد شدہ کہ مدح
اللّٰہِ تَعَالٰی پیش از سؤال حاجت پس جو خواہد
کہ دعا کند برا اللّٰہِ تَعَالٰی حاجت پس مجید اللّٰہِ تَعَالٰی
گفت مَبْکُورٌ بِأَمْنٍ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيْنَا مِنْ حَبْلِ الْوَرْدِ
يَأْمَنُ بِحَوْلِ بَيْنِ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ بِأَمْنٍ هُوَ بِالْبَصَرِ
الْأَعْلَى بِأَمْنٍ لِّبَسْرٍ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ و در کتاب
احساب واردہ کہ بدو رسد کہ امام جعفر صادق

اَسْرِقِي بِنَفْسِكَ فَإِنَّ مَعَ الْعَجَلَةِ التَّوَدُّاعَ

علیه السلام بود که چون ملجا میشد با الله
تعالی از همه خواستن حاجت میکرد بدینا
وی زکوع پس میگفت یا ارحم الراحمین هفت
بار پس بطلبید از الله تعالی حاجت خود را پس
گفت بدرستی که هر که بگوید همچنین یا ارحم الراحمین را
هفت بار مگر اینکه الله تعالی در جواب او فرماید
که بجز منم ارحم الراحمین بخواه حاجت خود را و
در کتاب مشیخه آورده که بدست هر مؤمنی که ده
بار پیوسته بگوید یا الله یا الله الله تعالی در جواب
او فرماید لیلتک ای بند من بطلب حاجت خود را
و در کتاب الصلوة آورده که بدست هر کس بگوید
ده مرتبه یا رب یا رب گفته شود از جانب
الله تعالی که بطلب حاجت خود را بداند که نماز حاشا
بباراست از جمله آنچه روایت شده است از نبی اکرم صلی الله علیه و آله

ترجمی کن فیروز دہلوی کہ تمہیں اندازت ہے

کہ ہر کہ نماز کند روز جمعہ چھار رکعت
پیش از فرضیہ ظہر و بخواند در رکعت اول
حمد یکبار و سبح اسم یکبار و توحید پانزدہ
و در رکعت دوم حمد یکبار و اذکار لیلہ یکبار
و توحید پانزدہ بار و در رکعت سیم حمد یکبار
والھنکم یکبار و توحید پانزدہ بار و در رکعت
چهارم حمد یکبار و اذکار اجماع یکبار و توحید
پانزدہ بار پس چون نماز فرمود بردارد دستہا
خود را بر او رکوع و بخواند حاجت خود
پس بد رستی کہ بر او رذہ شود انشاء اللہ تعالیٰ
و از انجملہ اینچہ ذکر کردہ ابن عباس در کتاب
افعال از امام جعفر صادق علیہ السلام کہ
مذکور است کہ ہر کس را باشد حاجتی کہ دشوار باشد
برآمد نشن پس بخواند کہ بر او رذہ شود

ذِهَابِكَ فَمَا نَوَيْتَ سَبَبُ لِي زَوَالِ قَهْمِكَ وَغَمِّكَ

ان حاجت غسل کند و پیوشد بپوشن لباس خود را
و بالارود بر پشت بام خود و بگذارد دو رکعت
نماز پس سجده کند و ثنا گوید بر الله تعالی و بگوید
يَا جَبْرِئِيلُ يَا مُحَمَّدُ أَنْتُمَا كَافِيَانِي فَأَكْفِيَانِي
وَأَنْتُمَا حَافِظَانِي فَأَحْفِظَانِي وَأَنْتُمَا كَالِيَانِي
فَاكْلِيَانِي صَدِّقُ بَارِئِ مَا مَعَهُ حَقٌّ مَبْشُورٌ بِرَأْسِ اللَّهِ تَعَالَى
که هر که بگوید باین روش که گذشت کفایت کند
مقام او را و از این جمله است دو رکعت نماز غفلت
میان نماز شام و خفتن که مراد است از امام جعفر
صادق علیه السلام که بخوان در رکعت اول
بعد از حمد این آیه را که وَذَالتُّونِ إِذْ ذَهَبَ
مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى
فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ

رفتن تو در آن چیزی که قصه کرد تو سبب از برای زوال بهم و هم تو

الغيم وكذلك يحيي المؤمنين در رکعت دوم
بعد از حمد این آیه که وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا
إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا سُفِّطَ مِنْ شَيْءٍ
إِلَّا يَعْْلَمُهَا وَلَا حِجَّةَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا يَلْبَسُ
وَلَا يَأْسِي إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس نوبت برود بیدار
دستها خود را و بگو اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَا
الْغَيْبِ اَتِّیْ لَا یُعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِّیْ كَذَا وَكَذَا اَللّهُمَّ
اَنْتَ وَلِیُّ یَعْنِیْ وَالْفَادِرُ عَلٰی طَلِبِیْ وَاَنْتَ تَعْلَمُ
حَاجَّتِیْ فَاسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لِمَا نَفَضَتْهَا
فِیْ وَسْوَالٍ كُنْتُ حَاجَّتُ خُودِ رَاكِعًا كُنْتُ
اِنْشَاءً اَللّهُ تَعَالٰی وَاَزَانِجَلَهٗ اِنْجَهٗ رَوَابِیْثُ اَزَامَاخِمْ
صَادِقٌ عَلَیْهِ السَّلَامُ که هر کس را حاجتی باشد پس
برخیزد در نصف شب و غسل کند و بپوشد

الْفَعُولُ رَاحَةً وَتَبَسَّرَ وَلَا تُتَوَشَّحُ فَبِكَ التَّجَمُّلِ

پاکترین لباس خود را و بیکرد کوزه نوب و پیر کند آن
کوزه از آب و بخواند بر آن اب سورۀ قدر ده بار پس
پیاستد آن اب برد و در خود و بر موضع شیخ خود
پس بگذارد و در رکعت نماز و بخواند در هر رکعت
حمد را و سورۀ قدر را پس خواهد حاجت خود را
بدست که قضا شود ان حاجت ان شاء الله تعالی و از ان جمله
آنچه ذکر کرد، شیخ طوسی ره در مناجات که بدست
که هر که را حاجتی باشد از الله تعالی پس روزه بدارد
سه شب و چهارشنبه و پنجشنبه و چون آن
شود روز پنجشنبه نماز شام را بکند و پیش از
افطار رخصت نماید چیزی که معده و رخت باشد
پس چون نماز عشا را بکند و از ان فارغ شود سجده
کند و بگوید در سجده اللهم انی استسئلك بوجهک
الکریم واسمک العظیم وعینک الماضیه ان

تقو و راحت است و میر می شود شیرین در امر خود تحصیل

نُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَقْضِيَ دِينِي وَ
تُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي يَسِّرْهُ لِي مَدَامُتُ نَمَائِدُكَ
این عمل وسیع شود بر او رزق و ادا شود دین او
هر مقدار که باشد ان شاء الله تعالی **فصل شانزدهم**
در بیان استغاثات بدانکه استغاثات بسیار
از انجمله آنچه روایت شده از امام جعفر صادق
علیه السلام که بدینکه هر کس تنگ باشد
رزقش و تنگ شود معاش او یا باشد او را
حاجتی بزرگ از حاجتهاد بنا یا آخره پس بنویسد
این اسمها در یک سطر در کاغذ سفید و **بند**
بزاب روان در وقت طلوع آفتاب و آن است
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْمُبِينُ مَنْ
الْعَبْدُ الذَّلِيلُ إِلَى لَوْلَى الْجَلِيلِ سَلَامٌ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى وَفَالِحَةٍ وَآلِهِمُ الْحُسَيْنِ وَآلِهِمُ الْحَسَنِ وَ

اِذَا غَزَيْتُمْ فَلَا تَقْعُدُوا يَدَ بَرَكَةٍ

مُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَالْحَسَنِ وَالْقَائِمِ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ رَبِّ مَسْنِيَةِ الْفُتُرِ وَالْخَوْفِ كَشَفِ
ضُرِّي وَأَمِنْ خَوْفِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ
وَأَسْأَلُكَ لِكُلِّ نَبِيٍّ وَرَسُولٍ وَصِدِّيقٍ
وَشَهِيدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ بِأَرْحَمِ
الرَّاحِمِينَ اشْفَعُوا يَا سَادَاتِي بِالشَّيْءِ الَّذِي
لَكُمْ عِنْدَهُ فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ لَشَأْنًا عَظِيمًا مِنْ
الشَّيْءِ فَقَدْ مَسْنِيَةِ الْفُتُرِ يَا سَادَاتِي وَاللَّهُ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ فَأَفْعَلْنِي يَا رَبِّ كَذَا وَكَذَا وَأَزْنِمْ لَهُ
أَسْتُغَاثُهُ كَشْمِيرِ دِيَهٍ اسْتَغَاثَ بَنُو لَيْسَ حَمْدًا وَابْنُ الْكَلْبِ
وَابْنُ الْعَرْشِ لَيْسَ بَنُو لَيْسَ كَهَ لَيْسَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
مِنْ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ إِلَى الْمَوْلَى
الْجَلِيلِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَسَلَامٌ

برگاه قصد کردی پس نشین می یابی برکت

عَلَىٰ آلِ بِسْمِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَ
الْحُسَيْنَ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ وَمُوسَىٰ وَعَلِيٍّ
وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنَ وَحُجَّتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ
الْهَىٰ وَالْإِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي إِذَا
دُعِيتَ بِهَا اجْتَبَتْ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهَا اعْتَمِدَتْ
لِيَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ وَهَوَّنْتَ خُرُوجَ رُوحِي وَ
كُنْتُ قَبْلَ ذَلِكَ غَيْبًا قَائِمًا وَمُجَبَّرًا مِمَّنْ أَرَادَ أَنْ
يَقْرُطَ عَلَيَّ أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ بِي دُعَاكَ كُنْدَ دَرَاخُونِ
بِهَرِ جَبْرِ كَمَا مَطَالِبُ أَوْ بَاشِدُ وَبَنُو بَسْدِ الْمَطْلَبِ
يَنْزِدُ رَأْسُكَ غَدِيسٌ نَكَدًا رَدَّ دَرَمِيَانِ كُلُّوْلَهُ أَرْ
كُلُّ يَاكَ وَيَا كَبْرَهُ بِسْمِ مُحَمَّدٍ بِرَأْسِ كُلُّوْلَهُ سُورَهُ
بِسْمِ زَاوِ بِنْدَ أَرَدَ دَرِجَاهِ عَمِيقِ بِأَبَابِ جَارِكِ

لَا تَهْمَلْ فِيمَا حَلَبْتُ فَأَرَاكَ اللَّهُ وَاسِعُ الْعَطَا يَا

وَبِأَيِّ شَيْءٍ أَبْعَثُكَ مَطْلَبُ حَاصِلِ مَبْشُودِ
الْمُنْشَاءِ اللَّهُ تَعَالَى وَأَزَانِجْلَهُ بِنُورِ بَدَلِ لَيْسَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَبَلِ رَبِّ
الَّذِي مَسَّيَ الْفُتْرَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ بِمُحَمَّدٍ
وَالِهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَشَفَتْهُمْ وَفَرَجَ
عَنِّي عَمِّي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا نُورِ
دَرْكَا غَدَنَ وَرَوَانَهُ مَسَاوِي دَرْكَابِ **فصل مفيد**
دَرْبِيَانِ دُعَاهَايِ جَهَّةِ رَزَقِ بَدَانِكَ دُعَا
رَزَقِ نَسِيَارِ اسْتِ وَأَزَانِجْلَهُ كَهْ بَابِ بَكْوَةِ دَرْ
سُجُودِ دَرْ نَمَازِهَا فَرِيضِيهِ وَمِنْ خَوَاجِي زَادَنِي رِزْقًا
يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمُعْطِينَ ارْزُقْنِي وَارْزُقْ
عِبَادِي مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
وَأَزَانِجْلَهُ أَجْهَ ذِكْرِكَ هُوَ ابْنُ سَاعِي دَرْ قَانِجِ
خُودِكَ بِدَرْ سَبِيهِ كَهْ فَرَسِ مَدَاوِمَتِكَ نَابِدِ بَرِ

نسی من در پیر که طلب کرد و رسیدند خدا و اسع العطاء

این ورد میسر شود رزق او با سبب و سهل می
شود اسباب معاش او ان اینست اللهم
يَا سَبِّبْ مَنْ لَاسَبِّبَ لَهُ يَأْسَبِّبْ كُلُّ دَيْ
سَبِّبْ يَأْسَبِّبْ لَاسَبِّبْ مِنْ غَيْرِ سَبِّبْ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْنِي بِمَجْلَالِكَ
عَنْ حَرَامِكَ وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ يَا حَيُّ
يَا قَبِيضُ كُنْتَ مَدَاوِمْتُ كُنْتُ أَبْنَدُ عَاءِ بُودِشِيرِ
مُحَمَّدٍ فَارِسِي ضَرِيرٍ وَمُقَلِّسِ بَيْسِ بِيَارِشَدِ بَرَاوِ
رِزْقٍ وَكَرْدِ بَدِ صَاحِبِ دَسْتَكَا، وَازَا بَجَلَهٗ
رَوَايَتِ شَدَّ ارْعَلِي عَلَيْهِ السَّلَامُ كَيْسِي كَه
صَبِيحِ بَرَسْدَا كَرْتَكُوئِدْ أَبْنَدُ غَا زَا بِيَمِ اِنْ بُودْ كَرْدِ
اَوْ دَرَا نَرْوَزْفُوْثِ شَوْدَ وَانْ اِيْنِسْتِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي عَرَفَنِي نَفْسَهُ وَلَمْ يَزِرْ كُنِي عُمَانِ الْقَلْبِ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنِي مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

لَا تُخَفِّتْ مِنْ رِزْقِكَ فَإِنَّ الرِّزْقَ فِي حَبْثِ مَا كُنْتَ

الَّذِي جَعَلَ رِزْقِي فِي يَدِهِ وَلَمْ يَجْعَلْهُ فِي يَدِ
النَّاسِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَرَّ عَوْرَتِي وَلَمْ يَقْضِ
بَيْنَ النَّاسِ وَأَزَانِجَلَهُ أَتَمَّ كَفْتَهُ مَبْشُودٌ بَعْدَ أَهْرِ
نَازِ فَرِيضِهِ مَرْوِيَّتُ أَزَامَامِ جَعْفَرِ صَادٍ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ اسْتَغْلِكَ بِحَقِّ مَنْ حَقَّهُ عَلَيْكَ
عَظِيمٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِي
الْعَمَلَ بِمَا عَلَّمْتَنِي مِنْ مَعْرِفَةِ حَقِّكَ وَأَنْ تَبْسُطَ عَلَيَّ
مَا خَطَرْتَ مِنْ رِزْقِكَ وَأَزَانِجَلَهُ أَتَمَّ رَاكِدًا بَابًا
بَعْدَ أَنْ تَخْضُنَ اللَّهُمَّ إِنِّي لِبَسْرٍ لِي عَلَيْهِ
بِمَوْضِعِ رِزْقِي وَإِنَّمَا أَلْبَسُهُ بِخَطَرَاتٍ تُخْطَرُ عَلَيَّ
فَلَيْتَ قَاجُولُ فِي طَلِبَةِ الْبُلْدَانِ وَأَنَا فِي ذَلِكَ
كَالْحِمَارِ لَا أَدْرِي أَيَّ سَهْلٍ هُوَ أَوْ فِي جَبَلٍ أَمْ
فِي أَرْضٍ أَمْ فِي سَمَاءٍ أَمْ فِي بَرٍّ أَمْ فِي بَحْرٍ وَعَلَى
بَدَنِ مَنْ وَمِنْ قَبْلِ مَنْ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ عَلَيْهِ عِنْدَكَ

مهرس فوت رزق خود را بدسترسد رزاق میا در هر جا که میا

وَسَبَّابُهُ بِبَيْدِكَ وَأَنْتَ الَّذِي نَفْسُهُ بِطُفِكَ
وَلَسَّيْبُهُ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ بَارِقَ رِزْقِكَ لِي وَاسِعًا وَ
مَطْلَبَهُ سَهْلًا وَمَا خَذَهُ قُرْبًا وَلَا نُغْدِيَنِي
بِطَلَبِ مَا لَمْ تُفِدْ لِي فِيهِ رِزْقًا فَإِنَّكَ
غَنِيٌّ عَنِ عَذَابِي وَأَنَا فَقِيرٌ لِي رَحْمَتِكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَجُدْ عَلَى عَبْدِكَ
بِفَضْلِكَ إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَأَنْتَ الْجَوُّ
الْكَرِيمُ زَادِي كَوْنِي كَمَا مِنْ بُوْدَمِ دَرْبِي تَزِي
حَالِ بِسِ چُونِ شَنَبِدَمِ ابْنِ كَلَامِ زَا اَزَامَامِ تَوَكُّ
كَظَمِ عَلَيْهِ السَّلَامِ عَمَلِ كَرْدَمِ بَانِعَمَلِ بِسِ كَرْدَمِ
صَاحِبِ مَعَاشِ نَبِي كُو بَفَضْلِ اللَّهِ تَعَالَى **فصل محمد**
در بیان دعاها اذای فرض چون واقع شود
بر تو فرض پس بسیار بخوان حمد و بسیار کن استغفار

لَا تَطْلُبُ عِنْدَ اللَّهِ مَنَازِلَهُ وَجَاهَهَا وَأَنْتَ تَطْلُبُ مَنَازِلَهُ عِنْدَ النَّاسِ

وَيَكُونُ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِ مَا سَتَعَفَرَ اللَّهُ وَاسْأَلُهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَذَكَرُ كِتَابِ بَرِّ الْقَوْلِ مَرْوِيثَ أَرْ
رَاوَنْدُكَ كَهْ مَرْدِي مَدِيدُ نَجْدِ مَتَّ عَلَيَّ السَّلَامُ
وَمَشْكَايْتُ كَرْدَازِ فَرَضِ بَسِ كَفْتُ بَاوُكَ بَكُوَ اللَّهُمَّ
يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَمُقَيِّسَ الْقِيَمِ وَمُدْنِ هَيْبِ الْآخِرِينَ
وَمُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَرَحِيمَهُمَا أَنْتَ رَحْمَانِي وَرَحْمَنُ كُلِّ شَيْءٍ
فَاذْهَبْ رَحْمَتِي رَحْمَةً تُغْنِيَنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ
وَتَقْضِيَنِي بِهَا عِنْدَكَ بِرُكْلِهِ بَسِ أَيْ كَرِ بِأَشَدِّ فَرَضٍ
تَوْفِيقِي دَارِي كَهْ رَمِيْنِ ^{اِنَّ} يَرْشُدُ اللَّهُ لَكَ بِفَضْلِ
خُودِ اَدَامِيكَ وَذَكَرُ كِتَابِ عِدَّةِ الدَّاعِي حَبِيْرِي
اَسَانِ تَرَانِكِ بَنِي ۳ كَفْتُ اَزْ بَرَايِ مُعَاذِ جَبَلِ كَهْ
هَرْكَامِ خَوَاهِي كَهْ فَرَضِ تَوَادُّ اشُدِ لِيَسِنْ خَوَانِ اِهْ
مَلِكِ رَاوَنْدُكَ بَعْدَ اَزَانِ اِهْ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

طلب کن نزد حضرت جابر عاقل آنکه طلب سکونت تو منزلت را در شهر مردم

وَرَحِمَهُمَا لِنُعْطِيَهُمَا مَا نَاشَاءُ وَنَمْنَعُ مِنْهُمَا
مَا نَشَاءُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْضِ عَقْدِي دِينِي
اگر باشد فرض تو بقدری که زمین ازان پر
شود الله ثلثا بفضل خود ادا میکند و میگوید
از برای فرض ده مرتبه در صبح و ده مرتبه در
شام اینرا که تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُخْلَقْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ
مِنَ الذَّلِيلِ وَكَثِيرُهُ نَكِيرًا و میگوید از برای ادا
فرض در روز جمعه و بعضی گفته اند مَطْلُوعُ اللَّحْمِ
اَغْنِيَنِي بِحَمَلِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَاعْتِنِ بِفَضْلِكَ
عَمَّنْ سِوَاكَ مَا حَيَّ يَأْتِيَوْمُ وَدَرْ كِتَابٍ يُحْبِبُهُ اَزْ
دَعَا مُحِبِّهِ اَنَّهُ بِحَقِّهِ سَوَارِشُدْ فَرْضِ بِرِّ مُفْضِلِ
عَمْرِ فِضَالِهِ كَهْ غَاجِرُشُدْ اَزَاكَ اِنْ لَيْسَ اَنْ بُوْدَكَ

لَا تَهْتَلِ مِنَ الْغُلْبِ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَنْ كَثُرَ فِيهِ طَمَعُهُ مَا نَوَيْتَ بِهِ زُوالَ الْخَيْرِ

بسیار میگفت اینرا با ذا الجلال والاکرام
بِحُرْمَتِهِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ افِضْ عَنِّي دِینِی پسر
در خواب که گفت کوینده باو که چند احوال
میکنی بوجه کریم تر و بقلان تحمل چنین چنین
پسر بکبر از آنچه می بیند در اینجا بقدر فرض خود
و زیاده مکن بران پسر او چنان کرد و حمد کرد
الله تعالی را **فصل نوزدهم** در بیان دعاها
زندانیان و مانند آن روایت شده از امام
جعفر صادق علیه السلام که ایندعا را تعلیم نمود
بمردی که مجبوس بود پس خلاص شد و آن ^{دعا}
الْهِ عَظَمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَأَنْكَشَفَ الْغَطَاءُ
وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ وَضَافَتْ الْأَرْضُ وَمَنْعَتِ
السَّمَاءُ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ وَالْبُكَ الْمَشْكِيُّ وَ
عَلَيْكَ الْعَوَّلُ فِي الشَّدَةِ وَالرَّخَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ

ستی کن از طلب بر سینه خدایت کبر که در او بسیار طمع و کبر و نخوت و کبر و نخوت

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ وَضَعُوا
عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَفْتَنَا بِذَلِكَ مَنْزِلَتِهِمْ
وَفَرَّجَ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرْجًا عَاجِلًا قَرِيبًا كَلِمَةً
الْبَصَرِ وَهُوَ أَقْرَبُ بِأَمْرِ مُحَمَّدٍ بِأَعْلَى بِأَعْلَى بِنَا
مُحَمَّدُ الْفَيَّانِي فَأَتَمَّنَا كَافِيَانِي وَأَنْصُرَانِي
فَأَتَمَّنَا نَاصِرَانِي بِأَمْرٍ لَا يَبْصُرَانِي بِأَصَاحِبِ الزَّمَانِ
الْعَوْتَ الْقَوْتَ إِذْ رَكِبْنِي إِذْ رَكِبْنِي الشَّاعَةَ السَّاعَةَ
الْعَجَلَ الْعَجَلَ بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
رَوَايَتُكَ كَأَنَّكَ بِحَقِّهِمْ بِبَدْعٍ عَارِضٍ وَرَدِّهِمْ
بَارِئُونَ بِاللهِ تَعَالَى أَوْ رَأَايَانِ بِبَدْعٍ خَلَامٍ هَذَا
وَأَنْدُ عَامٍ أَبْنَتُ بِأَمْنٍ كَفَلْنِي مِنْ جَمِيعِ خَلْفِيهِ
وَلَمْ يَكْفِنِي مِنْ خَلْفِيهِ سِوَاهُ بِأَحَدٍ مِنْ الْأَحَدِ
لَهُ انْقِطَعَ الرَّجَاءُ الْأَمِينُ بِاللهِ فَأَعِثْنِي يَا
غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَدَرْكِابِ دَفْعِ الْهَوَمِ

كَلْبُ الْكَثْرَةِ لَا يَشْبَعُ وَمَنْ قَنَعَ بِالْقَلِيلِ شَبِعَ لَا يَحْرُكُ مِنْ مَقَامِكَ

گفته اند که از جهة خلاصه از بند و زندان ا
بند عازا بخوانند اللَّهُمَّ اِنِّ اشْكُكَ
الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاتِ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ وَدَرْ كِتَابِ مُسْتَعِشِينَ اُورده كه مرگ
بزنندان بردند پس چون ميگذشت بر ديواري
دند نوشته ايند عازا و او بنكر ابر بخواند اين
دُعَا را پس خلاص شد پس آمد با تخیل كه دند بود
اند عازا ديكر چيزي ندید و ان دُعَا اينست
يَا وَلِيَّيْ فِي نَعْمَتِي وَيَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي وَيَا
عَدْلِي فِي كَرَمِي وَبِرِّ دَرْ كِتَابِ مَذْكُورِ مَرْدِ
كه ايند عازا شنيد از هانفي كسي كه او بسته
شده بود پس خواند و نجاه يافت از اُتخالي كه
داشت و ان ناپست بامر لَأَشْرَاهُ الْعُيُونِ وَلَا
تُخَالِطُهُ الظُّنُونِ وَلَا نَصِيفُهُ الْوَاصِفُونَ وَ

طلب کنند و بسیار سیر میشود و کسی که قانع است قلیل سیر است حرکت کمتر از آنها ^{خود}

وَلَا تَأْخُذْ سِنَهُ وَلَا نَوْمُ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِ
فَرَجًا وَخَرَجًا بِأَعْيُنِ السُّعَيْثِينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ پس سه مرتبه نکرار کرد پس خلاص
شد بعنايت الله تعالی **فصل بیستم** در بیان دعا
که از جهت علتهای و بیماریهاست ذکر کرده شیخ
طوسی در مشتمل که بدتر است که هر که را علیه نماز
پس نماید دست خود را بر موضع شیء خود و
مسح کند ^{ان} اعضا را که درد دارد و بگوید در وقت
مالیدن هفت بار اینکلمات را با من کبریا ^{خدا}
عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ وَأَخْشَا لِنَفْسِي
أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْجَبَّارِ
وَأَفْعَلِ بِي كَذَا وَكَذَا وَغَافِي مِنْ كَذَا وَكَذَا
کتاب عده الذامی از حضرت امام جعفر صادق ^{دفع}
علیه السلام مرویست که بگذارد دست خود را

مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ يَكْفِ بِهِ لَا تَخَفُ أَنْتَ

بر موضعی که درد داشته باشد و بگوید بار
اینها که ما را خدا و رب حق لا اشرک به شیئا
اللهم انت لها ولکل عظمه فقرها عنی و
ایضا از آنحضرت مرویست از برای دردها
که در عضو کسی باشد از هر گونه که باشد و آن
اینست بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ كَمْ مِنْ تَعْمَلُ اللَّهُ فِي عَرَفٍ
سَائِکِی وَ غَیْرِ سَائِکِی عَلَی عَبْدِ شَاکِرٍ وَ غَیْرِ شَائِکِی
پس بگوید در پیش خود را بدست راست خود بعد
از نمازی که فرضیه است پس بگوید اللَّهُمَّ فَرِّجْ
عَنِّ کَرْبِی وَ عَجِّلْ عَافِیَی وَ اکْشِفْ ضَرْبِی وَ هَبْ لَی
انت که باب چشم و گریه باشد و در کتاب مجبه
آورده که بگوید اَرْجَمُهُ رَبِّیْ اَبْدُ عَارَا اللَّهُمَّ اَنْتَ
قُلْتَ فِی کِتَابِکَ الْمُنْزَلِ عَلَی نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ وَمَا
اَصَابَکُمْ مِنْ مُصِیْبَةٍ فَمَا کَسَبَتْ اَیْدِیْکُمْ وَ یَعْفُو عَنْ

سید توکل کن بر خدا کفایت میکند اورا مرتبه

کَثِيرَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ هَذَا
الْمَرْضَى مِنَ الْكَثِيرِ الَّذِي نَعْفُو عَنْهُ اسْكُنْ اَيْهَا
الْوَجْعُ وَارْتَحِلِ السَّاعَةَ عَنْ هَذَا الْعَبْدِ الضَّعِيفِ
سَكَتِكَ وَرَحْلَتِكَ بِالَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ يَسِّرْ كُرْبِي بِمَا رَشَفَانَا
بِكُرْبِيهِ خُوبٌ وَالْاَنْكَرُ ارْكُشْدُ چندانکه بری
شود مُصْنَفِ كوُتُبِدْ كه بِافتم اين نسخه بخط شیخ
شهید رحمه الله که بحسبند بیازوی مرخص و
بخواند سُورَةُ حَمْدِ رَافِقَتِ بَارِ وَتَكُونُ بِدَ اللّٰهُمَّ
اَزِلْ عَنْهُ الْعِلَّةَ وَالذَّاءَ وَاعِدْهُ اِلَى الصَّحَةِ وَ
الشِّفَاءِ وَامْدِدْهُ بِحُسْنِ الْوَفَايَةِ وَارْدُدْهُ اِلَى
حُسْنِ الْعَافِيَةِ وَاجْعَلْ مَا نَالَهُ مِنْ مَرْضَاهُ هَذَا
مَادَّةَ حَيَاتِهِ وَكَفَّارَةَ لِسَيِّئَاتِهِ اللّٰهُمَّ فَصِّلْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَسِّرْ لِي كَوَاشِعَ عِلِّ اللهِ رَبِّ الْعَرْشِ

اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ اِذَا حَفِظَكَ اللَّهُ لَا يَفِدُ رِعْلًا رِفْقًا اَحَدٌ

الْعَظِيمِ اِنَّ يَشْفِيكَ يَسِّرْ اِذَا شَفَا يَبْدُ بِكَ شَيْئًا
حَدِّدْ رَأْفَتًا دَارِثًا يَسِّرْ دَرْجَةً رَسْمًا كَهْنًا
يَبْدُ بَعْنًا يَشْفِيكَ اللَّهُ تَعَالَى كَفْتٌ مُصَنَّفٌ كَهْنًا
شَيْءٌ دَرْدُ رُؤْسٍ كَهْنًا يَسِّرْ رَأْفَتًا رُؤْسًا
يَسِّرْ رَأْفَتًا يَسِّرْ رَأْفَتًا يَسِّرْ رَأْفَتًا
السَّلَامُ اُورْدَه كَهْنًا يَسِّرْ رَأْفَتًا
كَهْنًا يَسِّرْ رَأْفَتًا يَسِّرْ رَأْفَتًا
وَاِنْ اِنْشَاءً اَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ وَغَيْرِهِ عَلَى
كُلِّهَا اَعْبُدْ نَفْسِي بِحَبَابِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
اَعْبُدْ نَفْسِي بِحَبَابِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
وَلَا فِي السَّمَاءِ مِنْ كُلِّ دَائٍ وَاَعْبُدْ نَفْسِي بِاللَّهِ
اِسْمُهُ بَرَكَةٌ وَشِفَاءٌ يَسِّرْ رَأْفَتًا يَسِّرْ رَأْفَتًا
نَزِيدٌ وَالْمِي بَارِئًا يَسِّرْ رَأْفَتًا يَسِّرْ رَأْفَتًا

بدستی که خدا دوست میدارد و سوار بر کافران و کفار است و قدرت از دست او نروازد

کلینے مدد کو راست کہ حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فرمود
بود پس نازل شد جبرئیل پس نعوذ بن کر دجه
ان حضرت بن نعوذ پس گفت بِسْمِ اللّٰهِ اَرْفِكَ
بِاِحْسَادٍ وَبِسْمِ اللّٰهِ اَشْفِيكَ وَبِسْمِ اللّٰهِ اَوْفِكَ
مِنْ كُلِّ دَاءٍ بِعِيْنِكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ شَافِيكَ
بِسْمِ اللّٰهِ خُذْهَا فَلْيَهْنِيكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
فَلَا اَفِيْمُ بِمَوَافِقِ الْجَوْمِ بَرِيْءٌ مِّشْوَدٌ بِمَارِيْ بِاللّٰهِ
تَعَالٰوْدَرْ كِتَابِ حَوَائِجِ اَزَامِيَامِ حَسَنٍ عَسْكَرٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ رُوِيَتْ كَهْ بِنُوَيْسِدٍ وَبِنَاوِيْزِدٍ بِكَرْدِ
صَاحِبِ نَبْ يَانَا رُكُوِيْ بَرْدٍ اَوْ سَلَامًا عَلٰى
اِبْرَاهِيْمَ وَنَبِيْرٍ رَوَايَتِ اَزَامَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ چيزي كه شكايَت كَرْدِ شَخْصِ اَز مَوْثِقِ
اَز بَرَايِ چيزي و پس گفت وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ
مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَمَسِيحٌ كَرْدِ مَوْثِقِ

لَا يَجْعَلُ قَارِعًا لَهُ بَدَلًا سَابِقًا فِي الدَّارِ الْآخِرَةِ

علت الا اینکه الله تعالی بخشد روایت
از امام محمد باقر علیه السلام که هر روزی که
شفاینباید بخواند ن سوره حمد و سوره اخلاص
شفای خواهد یافت هیچ دوائی و جمیع علتهای
بهر طرف میشود باین دو سوره و در نجر بر علامه
آورده که بد رسته که شکایت کرد هشام بشو
امام رضا علیه السلام از بیماری بیماری
و از اینکه او را نمیباشد فرزند پس آنحضرت
امر کرد او را اینکه بلند کند او را خود را هر وقت
که اذان نماز بگوید در منزل خود پس او پنجینا
کرد پس بر طرف شد بیماری و بیمار شد اولاد
او و گفت محمد بن راشد که بودم من همیشه بیمار
خود و مستغنیان من پس چون شنیدم اینرا از
هشام عمل کردم با آنرا ^{پس} ابل شد بیماری از من و

تجدد کن تو بدستی که تجدید میسازد صاحب خود در دنیا و آخرت

و از عیال من بنام و در دروس شیخ شهید زه
آورده که بد رسیده که مرخص در پیش خود قدر
از مطعم حاضر سازد و بدست خود بساط دهد
و امر کند انشاء الله را که دعا کند همه شفای
در دوا و پس بد رسیده که شفای باید انشاء الله
تکوا و گفته که در حال سجود دعا کردن بر طرف
میکنند علیها و دست مالیدن بر موضع سجود
و مالیدن بر موضع درد همچنان شفای باید
انشاء الله **تکافضل یکتا** و در بیان دیگر آمده شد
و کریمه مرویست از امیر المؤمنین علیه السلام
که اگر کریمه باشد کریمه پس بخواند قوله
تکوا و ظلمات فی بحر لجمی بغشه موج من
فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها
فوق بعض اذا اخرج منه لم یكد برتها و من له

لَا تُحَرِّكْ لِأَجْلِ الرِّزْقِ وَلَا تُحَرِّكْ بِقَوْلٍ وَلَا بِفِعْلٍ

يَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَالَهُ مِنْ نُورٍ حِينَ ذَكَرَهُ
صَاحِبُ كِتَابِ خَوَاصِّ الْفَرَانِ كَمَا وَابَسَتْ أَرْ
فَتِيصَهُ كَمَا بَدَرَسَتْ كَقَوْلِ أَزْوَاجِ عَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ كَمَا جُورُ نَازِلٍ شَوْدِ بَشَامِصِيَّةٍ بِأَ
بَرْسِيْدٍ زَجْوَرِ كَرْدَنِ سُلْطَانِ جَابِرٍ بِأَكْمَ شَوْ
أَرْشَامِ كَمَا مَشَدَّ لَيْسَ وَصُولِ سَارِ بِدَرْسَا وَبُكَدَارِ
دُورِ كَعْتِ نَمَازِ وَبِرْدَارِ بِدَرْسَتِ خُودِ رَابِئِيَّةٍ بِأَسْمَاءِ
وَبُكُوشِدِ بِأَعَالِمِ الْغُيُوبِ وَالْأَسْرَارِ بِأَمْطَاعِ بِأَ
عَزِيزِ بِأَعْلَمِ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ بِأَهَازِمِ الْآخِرَاءِ
بِحَمْدِ يَا كَائِدِ فِرْعَوْنَ بِمُوسَى وَبِأَمْنِي عِيسَى
مِنْ أَيْدِي الظُّلَمَةِ يَا مُخْلِصِ قَوْمِ نُوحٍ مِنَ الْغَرَقِ
وَبَارِئِ الْعِمْرِ بِعَفْوِ بِكَاشِفِ ضَرِّ ابْنِ تَوْبِ
بِأَمْنِي ذِي النُّونِ مِنَ الظُّلُمَاتِ الثَّلَاثِ يَا فَاعِلِ
كُلِّ خَيْرٍ يَا هَادِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ يَا ذَا الْأَعْلَى كُلِّ

حرکت کن از بر سر حرکت کن تو بحرف و مسلسل

خَيْرِ بِأَهْلِ كُلِّ خَيْرٍ بِأَخْلَقِ الْخَيْرِ وَبِأَهْلِ الْخَيْرِ
أَنْتَ اللَّهُ فَرِحْتَ بِكَ ثَمَّ قَدْ عَلِمْتَ وَأَنْتَ
عَلَامُ الْغُيُوبِ اسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَلِ مُحَمَّدٍ لِي سَوْأَلُ كُنْذَا اللَّهُ تَعَالَى حَاجَتُ
خُودِ رَاكِعٍ بِرَأْوَدِهِ شُودِ انْشَاءً اللَّهُ تَعَالَى لِي
أَزَامَةُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهَرَكَاهُ كَمْ شَدِ
أَزَاوُ كَمْ شَدِ لِي مِجْوَانِدِ سُورَةِ لِي رَأْوَدِ
رَكَعَتِ نَمَازِكِ مِجْوَانِدِ بَعْدَ أَزَانِ ابْنِ كَلَامِ رَاكِعِ
بَاهَادِي الضَّالَّةِ رُدَّ عَلَى ضَالَّةٍ وَمِجْوَانِدِ
أَزْبَرَايِ كَمْ شَدِ وَكَرْجِيئِهِ اللَّهُمَّ هَادِي الضَّالَّةِ
وَرَادِ الضَّالَّةِ اسْأَلْكَ بِعِزَّتِكَ وَسُلْطَانِكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرُدَّ عَلَى ضَالَّةٍ
فَاتَّهَامُنْ عَطَائِكَ وَمُضْلِكَ وَرِزْقِكَ وَدُعَا
مِجْوَانِدِ ابْنِ أَزْبَرَايِ كَمْ شَدِ وَكَرْجِيئِهِ لِي مِجْوَانِدِ

اَسْتَفِيحُ بِاللّٰهِ وَاسْتَعِيْلُ الصَّبْرَ وَالْقَنَاعَةَ نَلْقَى بِالْبَسِي

يَامَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ مَكْرُومٌ وَلَا يَشْدُ عَنْهُ
مَعْلُومٌ وَلَا يَغَالِبُهُ مُنْبِعٌ وَلَا يُطَاوِلُهُ رُفِعٌ
اَرُدُّ عَلَيَّ بِقُدْرَتِكَ مَا فِي قَبْضَتِكَ اِنَّكَ
اَهْلُ الْخَبْرَاتِ **خاتمه** كُفْتُ مُؤَلِّفِ رَهْ كَهْ بِافْتِمَا
بِحِطِّ شَيْخِ شَهِيدِ قُدْسِ اللهِ رُوْحَهُ كَهْ بِدَرْسِي
كَهْ بِجَوَانِبِ اَرْجَمَةِ كَمْ شُدَّ سُورَةُ عَادِيَاتِ وَنِ
يَا فَمِمْ دَرْ كِتَابِ طَرِيْقِ الْبَحَاةِ كَهْ بِسِيْدِ رَسْمِي كَهْ بِجَوَانِ
سُورَةِ كِسْرَا وَبَا فَمِمْ دَرْ بَعْضِ كِتَابِ اَصْحَابِ مَا
اِيْنَّا كَهْ اسْتِغَاثَه كَرْدِ بَا بِيْنْدُ عَامِ اِبْرَاهِيْمِ بْنِ اَدَهْمِ
كَهْ بِحَرْبِ شُدَّ اَزْ بِلَايِ كَمْ شُدَّ وَدِدَمِ دَرْ كِتَابِ
جَبُوَةُ الْجَوَانِ كَهْ كُفْتُ اَنْدَكْ چُونِ ضَا بَعِ شُوْدَارِ
شَمَا چِيْرِي وَبَا اَزَادَه كُنْبِ اِيْنَّا كَهْ اللهُ تَعَالٰى
فَرَا هَمِ اَوْرَدُ تَرَا اَبَا شَيْخِي كَهْ اَزْ طَرِيْقِ مَهْرَبَانِي خَفِيْعِي
بَا شُدَّ وَبَا بِشَيْخِي مُحَبِّتِ بَهْمِ رَسْدِ كِسْرَا جَامِعِ

طلب فتح کن بر جسد و ملازم صبر و عزم شهرت را در میان سایر دشمنان

الثَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَاتِ
اجتمع بینه و بین کذا و کذا پس بدو رسیده که جمع می
کند میانہ نو و میانہ آنچه خواسته باشی
انشاء الله تعالی **فصل بیست و نهم** در بیان دعاها
ایمن بودن از شر سلطان و وابستگان از امام مؤمن
کاظم علیه السلام بحکم مہجوری از خلافت و بھرنوع
کہ باشد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و یقل هو الله احد
کہ منہ از پیر از جانب راست و بجانب چپ و در
برابر و بر پشت و بر بالاسر و در پائین پای و بر
ہر یک یکبار و چون داخل شوی بر سلطان بجا
میخوانی قل هو الله زاد روفی کہ نظرت باو افتاد
سه بار و ہم میگوید دست چپ خود را پس باز
نمیکنی تا بر وزن روی از نزد او و چنین گفتہ این
مہند در کتاب عدۃ الداعی و در کتاب طب

تَحْرِكُ فَإِنَّ الْحَرَكَةَ بَرَكَاتٌ إِذَا عَمِيَتْ فَادْهَبْ وَلَا تَغْلُظْ لَكَ

الْأُمَّةُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَرْوِيَّتٌ أَنْ حَضَرَ ثَامَانُ مَوْ
كَاطِمٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْ چُونِ دَاخِلِ شَوِي بِرُسُلَاطَانِ
جَاهِرِ وَا زَوْجِی دَاشْتَه بَاشَه نَكُودِ رَوْفِي كِه اَوْرَا
بَيْنِ بَامَنْ لَا بُضَامُ وَلَا بُرَامُ وَبِه تَوَاصَلِ الْأَرْحَامِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفِي شَرِّهِ وَدَرْ كِتَابِ
دَفْعِ الْهَيُومِ اَوْرَدَه كِه چُونِ بَشَرِی از ظَلَمِ بَا اَز
كِسِ پَسِ نَكُودِ رَایِ اَوْ حَبِی اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **بِنَصًّا** اَزَانُ سَنَدِ
مَرْوِيَّتِ كِه اَيْنِ كَلِمَاتِ نِهْ اِنْصِفَتْ دَارِدِ كِه دَرِ
بِرَابِرِ اِنْكَسِ نَكُودِ اَطْفَاكَ غَضَبِكَ يَا فُلَانُ بِلَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنِهْ اَزَانِ فَبِيلِ اسْتِ اِنْ اِهْ شَرِيفُهُ
اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا اِشْرَاقُ بِهِ شَيْئًا
پَسِ خَرْمِ زَهْنَانْدِ بَقُو وَنِهْ اَزَانِ فَبِيلِ اسْتِ كِه دَرِ
بِرَابِرِ كِسِ مَجْزَانْدِ وَامِنْ شُونْدِ اَزْ شَرِّ اَوْ كَسْبِ اللَّهِ

حرکت کر بر سیکه در حرکت برکت بر کا قصد کردی برو متعاقب و در خود را

لَا غَلَبَ لَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ غَرِيبٌ أَيْضًا
أَزَانٌ قَبِيلٌ اسْتَوْجِبِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَارِنِهِمْ
لَا يَمْسُهُمُ الشُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَدَرْكَابٌ
بِهِج الدُّعَوَاتِ مَذْكُورٌ اسْتَوْجِبِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَقَارِنِهِمْ
أَمَامَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَزَانٌ أَتَى جَعْفَرَ
بِأَنَّهُ حَفِظَ مَبَكْرَ دُخُودٍ رَأَى مِنْهُ صُورَةً وَوَقَّى
وَأَخْلَ مَبَشَرَةً مَبَكْرَ دُخُودٍ رَأَى مِنْهُ صُورَةً وَوَقَّى
كَفَتْ بِأَلَلَّهِ بِأَلَلَّهِ هَفَتْ بِأَلَلَّهِ شَفَعَ إِلَيْكَ
بِحُجَّتِهِ وَإِلَيْهِ أَنْ تَغْلِبَهُ لِي فَمِنْ أَهْلِ مِثْلِهِ
ذَلِكَ فَلَبِثْتُ فِي هَذَا مِثْلَ شَوِيٍّ بِمِثْلِ أَهْلِهِ
لَيْسَ يَكُنْ مِثْلَ بِنِ وَهَذَا كَمَا أَنَا أَيْضًا مَبَكْرَ دُخُودٍ
مَبَكْرَ دُخُودٍ شَيْعَةً بِأَنَّهُ خُودٌ رَأَى مِنْهُ صُورَةً وَوَقَّى
فَلَعَدَّ بِنِ زَوْرًا بِشَيْءٍ رَوَّابِثٌ أَزَانٌ أَتَى جَعْفَرَ
صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا هُوَ كَسْرٌ دَاخِلٌ شَوْذُورٌ

لَا تَرْفَعْ حَاجَتَكَ غَيْرَ اللَّهِ لَمْ يَجْرَأْكَ مِنْ مِثْكِكَ

سلطان که از او ترسی داشته باشد پس بخواند
در برابر او که عصر و بهر آورد انگشتان دست
راست را بنوعی که از برای کاف بک انگشت
و از برای هابک انگشت که پنج انگشت با پنج حرف
به هم آید پس بخواند خمس و بهمان دست و انگشتان
دست چپ را به هم آورد پس بخواند این ایه را و
عَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلُمًا يَظُنُّ هُوَ دُودٌ خُودٍ رَادٌّ رِبْرَابٍ انكس باز
کند که شرا و کفایت شود ان شاء الله تعالی **فصل**
بیست و نهم در بیان دعا انتقام چنین نقل کرد
و بخشیدی در و بعه خود که مردی شکایت
برد بسوی امام حسن علیه السلام که مردی با
ظلم کرد پس گفت با و که چون گذاری نماز شام
پس بگذارد بعد از آن دو رکعت نماز پس سجده

مراعه کن از روی خود را از عیسر خد و حرکت کن از مکان خود

کن و در سجده بگو ایند عازا باشد بد القوی
باشد بد الحال یا غریز ذلک بغیرک من
خلفت مثل علی محمداً و آله و ائمه مؤنه
ظان باشدت پس ائمه چنان کرد پس ظاهر
نشد مکره راندک و فنی و نفره افتاد در خانه
ان ظالم و در کتاب بعض سیر الائمة علیهم السلام
اورد که بد رسیده که امام جعفر صادق علیه
السلام دعا کرد بر داود بن علی از برای آنکه گشته
بود مولای معی بن خنیس را پس گفت در سجده
پس گفت در سجود خود ایند عازا که با ذا القوی
القویة و القدره الازلیة یا ذا الحال الشدید
و النصر العسید یا ذا العزّة الی کلّ الخلق لها
ذلّل خذ داود بن علی اخذ عربین مقتدر
و انجاه مقاجاة ملک منتصر و چون صباح

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ تَوَجَّهْ إِلَى الْأَمْرِ ارْزُقْ

شد بد رسی که رفت ثجانه داود بن علی و
چون معلوم کرد او مرده بود و در کتاب
ارشاد القید آورده که دعا میکرد باینده
بر ظالم پس بد رسی که انتقام میکشید بآنمر
از امام موسی کاظم علیه السلام و آن اینست
بَاعِدْنِي عَنِكَ كَرِيمِي اخْرِصْنِي بِعَيْنِكَ اللَّهُ لَأَشَاءُ
وَكَفَيْتَنِي بِرُكْنِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْقَوِيَّةِ
وَيَا ذَا الْحَالِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الَّذِي كُلُّ الْخَلْقِ
لَهَا ذَلِيلٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفَيْتَنِي هَذَا
الظَّالِمَ وَانْتَقِمْنِي مِنْهُ وَدَرْكَابِ عِبُونِ أَخْبَا
الرِّضَا أَوْ رَدَّهَ كَمَا بَدْرُ سَنَةِ كَهْ مَرْدِي شَكَايَتُ بَرْدِ
بِسْوَةِ إِمَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَرْطَالِ
پس گفت ورا کجائی تو که از دعا مظلوم اینجا
که تعلیم کرد رسول الله از برای علی علیه السلام

توکل کن بر خدا بجز مر که اراده کردی

که دعا کند باند غایب مظلوم از جهة ظالم مکرانیک
نصرت دهد الله تعا و را بر دشمن و گناه است
کند شرا و را و ان ابنی اللہم طمئنه بالبلای
طمئا و قمتہ بالادنی فمتا و ارمیه بیوم لا
معاد له و ساعه لا ترد لها و انج جریمه و
صل علی محمد و اهل بیت علیہ و علیہم
السلام و اکنی امره و فی شتره و صرف عینه
کبدہ و اجر ح قلبه و سد فاه عقی و خشعت
الاصوات للرحمیر فلا تسمع الا همتا و عنیت
الوجوه للحي القیوم و قد خاب من حل طلبا
اخصو منها و لا ینکلون صه صه صه صه
صه صه و در کتاب حیوة الجنان آورده
که هر کس بخواند سوره قبل امتدت ده روز
پی در پی هر روز هزار مرتبه و مضد کند هر

الْفَعُودُ فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ لَا تَعْجَلْ

خواسنه باشد و در روز دهم بنشیند بر کما
اب روان و بگوید این دعا را اللهم انت المظالم
المحيط بمكنون السرائر والضمائر اللهم
كثر الظالم وقل الناصر وانت المطلع الغامض
ان فلانا ظلمني واذا بي ولا يشهد بذلك غيرك
اللهم انت مالكة ما ليك فاملكه اللهم سره
يسر بالهموان ومقصه بمقبض الردى اللهم
اقصفه ده مرتبه پس بگو فاخلد هم يد نوبهم
وما كان لهم من الله من وافي پس بد رسي
که حلول کند در سائر و زيرا و مراك انشاء الله تعالى
و در کتاب مسائل آورده که بعضی از صالحان
که بودند در زمان اهل تسلطها پس میسر شدند
بر نفس خود و مایوس بودند بر زنده گاه خود
از شر ایشان پس دیدند در خواب خود که گویند

نشتن برین کار بهتر است تا محیل شدن

با و میگوید که بخوان سوره فیل را در یک رکعت
نماز صبح پس اینجا نکرده پس کفایت شد شتر اواز
و بی کشته در بیان نماز استعداد که روایت
شده از امام جعفر صادق علیه السلام دو
رکعت که در آن باشد رکوع و سجود آنها
پس بگذارد روی خود را بعد از سلام دادن
بر زمین و بگوید یا رباه یا رباه بیکنفس یا نفس
مقطع شود پس بگوید عازا یا من اهلاک
عاد الاولی و تمود قنا ابفی و قوم نوح من
قبل انهم كانوا هم اظلم و اظفی و الموثفکة اهو
فغشها ما غشی ان فلان بن فلان ظالم فیما
ارکبت منی و اجعل علی منک وعدا و لا
تجعل لی فی حکمک نصیبا یا افریب الاقریبین
روایت از علی علیه السلام که مد رسی که

اشْرَكَ مَا نُوَيْتَ فَاِذَا فَعَلْتَ فَفُضِدَ وَنَشَقَّ لِفِضَّةٍ اَوْ بَدِيعٍ طَعَامٍ

مظلوم چون بکند ارد در رکعت نماز دیر از کند
رکوع و سجود آنها را پس خوشنلام دهد بگوید
هزار بار این کلمات اللهم انی مغلوب فانتصر
پس الله تعالی بجزیل کند در نصرت **فصل بیست و چهارم**
در بیان دعا اسم اعظم بدانکه قول و روایات
در اسم اعظم بسیار است که نمیتوانست شمردن آنها
در این دفتر و ما ذکر میکنیم از روایات و قول
بعضی را که روایت شده از نبی و ائمه علیهم السلام
بدانکه اول گفته اند که اسم اعظمست کلمه الله
از برای آنکه مشهورتر است بحکم الله تعالی و بالاسرار
اسماء در وقت خواندن و نوشتن و دعا
کردن و کوفه پیش از همه اسمها و خصوصیت
بأن یافته سورۃ اخلاص و واقع شده بانگله
شهادتین و گفته این قند در عذۃ الذایع و این

ترک کن این سوره در پیر اگر در تصدق کن بمقتال نیت یا در طریقه

قَوْلُ فِرْيَاسٍ بَصَحَّةٌ **دَوِّمُ** اَيْنِكَ دَر مَصْحَفِ اسْت
قَطْعًا **سِتِّمُ** اَيْنِكَ دَر اسْمَاءِ حُسْنِ اسْت که خواهد
آمد بعد ازین انشاء الله تعالی **چهارم** اَيْنِكَ اَيْنِ اسْت
که بِأَحْيٍ بِأَقْبُومُ وَبِعَبْرَانِيْ اِهْبَاشَ اِهْبَاشَ **بَنَجَمُ**
اَيْنِكَ اَللهُ وَآخِيْ وَالْقَبُومُ اسْت **ششم** اَيْنِكَ
ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اسْت **هفتم** اَيْنِكَ لَبِّمُ اَللهُ
اسْت **هشتم** اَيْنِكَ مَدَنَ بَعِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ بِأَ
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اسْت **نهم** اَيْنِكَ ذَرَاخِ
سُورَةُ خَشْرَاسْت **دهم** اَيْنِكَ ذَرَا بِهَذَا الْمَلِكِ اسْت
یازدهم اَيْنِكَ دَر سَهْ سُورَه اسْت دَر بَفَرَه اِيَهْ
الْكُرْبَةِ وَدُرَالِ عِمْرَانَ اَلَمْ اَللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ
آخِي الْقَبُومُ وَدَرْ طَهْ وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْآخِي الْقَبُومِ
اسْت **دوازدهم** اَيْنِكَ دَر اَللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اسْت **سیزدهم** ذَكَرَكَ دَهْ اَبْنُ بَنِي

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِذْ هَبَ فَيُمْسِرُ بَدُ

در مجموع خود که در آلم الله لا اله الا هو
الحی القيوم است **چهاردهم** ذکر کرده که
در جامع خود که در دعاء اصف و زور سلطان
و همیشه زاده او است و باند دعاء حاضر کردن
بلغیس را و اینست اند دعاء یا الهنا و اله کل شیء
الها و احدا الا اله الا انت **پانزدهم** ذکر کرده
فضای در دستور خود اینکه در اول سوره
حکیم است یا انجا که و هو علی بذات الصدق
و آخر سوره حشر از انجا که و لو انزلنا هذا القرآن
یا اخر سوره یسین را در دستها خود را برابر
روی خود و بگو یا من هو هکذا است عک
بجای هذه الاسماء ان تصلي علی محمد و آل
محمد و بخواه حاجت خود را **شانزدهم** ذکر
کرده صاحب فایده ها بزرگ اینکه در این دعا

مترس و اندوه مذرور و تود را چپ اراده کرد تو

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ يَا ذَا الْعَارِجِ
وَالْفُرُوعِ اسْتَثْلِكَ بِبِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيَا
اَنْزِلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ اِنَّ مَجْعَلِيْ مِنْ اَمْرِيْ
فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَاسْتَثْلِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدِ وَاَنْ تُغْفِرَ لِيْ خَطِيئَةً وَتَقْبَلَ
تَوْبَتِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ **هفدهم** ذکر کرد محمد
بن حسن صفار در کتاب فضل الدعاء که به
درستی که امام جعفر صادق علیه السلام گفت از
برای بعضی اصحاب خود که ابا تعلیم بکنم بشما
اسم اعظم را گفتند بلی گفت بخوانید سوره
حمد و قل هو الله و ایه الکرسی را و انا انزلناه را
پس رو قبله کنید و دعا کنید باینچه خواهید
هفدهم ذکر کرده شیخ مفید در تبصره که اسم
اعظم در سوره فاتحه است و هرگاه خواند

كَانَ رَاضِيًا بِقِسْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا يَعْجَبُ

اینسوره بر هر ده هفتاد بار پس اگر زنده شود

عجب نیست از آیات اینسوره **تو زهم** در کتاب الهی

اینکه در آیند غایت اللهم انی استسئلك بان

لک الحمد لا اله الا انت باستان بابد بع

السموات والارض باذا الجلال والاكرام

پس من از کتاب محضیل اینکه در آیند غایت

اللهم انی استسئلك بانک انت الله الاحد

الضمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا

احد **پس** و **بک** اینکه در دعا یوشع بن نون

که بآیند عا و کرد استدا افتاب بذا وان اینست

اللهم انی استسئلك باسمک الطهر المقدس المبارك

المخزون المکنون المکتوب علی سرادق المقدس

وسرادق السلطان وسرادق الشرائع ادعوا

بارت بان لک الحمد لا اله الا انت النور الباک

بش راضی بقیت خدا بیستی تو بکسر

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الصَّادِقِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
بَدِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَنُورُهُنَّ وَفِيَا مُنَّ
ذُوالْجَلالِ وَالْاِكْرَامِ حَنَّانِ دَائِمِ قُدُّوسِ
يَا اِيْمُوْتُ **بَيْتِ** دَوْمِ اِيْنِكِه دَر اِيْنِدُ عَامِتِ
اَللّهُمَّ اِنِّي اسْئَلُكَ بِمَعَاذِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَ
مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كُنْهِكَ وَاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَجَدِّ
الْاَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ الْقَامَاتِ **بَيْتِ** وَسْتِ اِيْنِكِه دَر
اِيْنِدُ عَامِتِ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْئَلُكَ بِاسْمَائِكَ الْحُسْنَى
مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ اَعْلَمْ واسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْعَظِيمِ الَّذِي اِذَا دُعِيتَ بِهِ اجَبْتَ وَاِذَا اِيْمُوْتُ
بِهِ اَعْطَيْتَ فَارْتَلِّحْ لَكَ الْحَمْدُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
بَدِيعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِاِذَا جَلالِ وَالْاِكْرَامِ
بَيْتِ وَچهارم اَزْ كُتَابِ اَغَاثَةِ الدَّاعِي اِيْنِكِه دَر اِيْنِ
دُعَايَتِ بِاَللّهُ بِاَللّهُ بِاَللّهُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

سِرِّتْ فِيمَا تُوجِّهَتْ وَتُؤَكَّلُ عَلَى اللَّهِ

لَكَ أَنْتَ الْمَتَّانُ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذُو
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَذُو الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ
وَذُو الْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَالْهَيْكَمُ إِلَهُ وَاحِدٌ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ يَجْمَعُ بَيْنَ **بَيْتِ** وَيَنْجُمُ ابْنَكَ تَبَارَكَ وَتَبَارَكَ
بَابِ رُشْدِ ابْنِهَا كَيْ تَنْوِشَهُ بِسْمِ اللَّهِ بَارِئُ
سَهْ بَارِئُ نَوْرُ سَهْ بَارِئُ الطَّوْلِ بَارِئُ الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ **بَيْتِ** وَشَشْمُ ذَكَرُ كَرْدِ ابْنِ أَبِي فَرْدِ
مُتَّحِدِ ابْنِكَ دَرِابَنْدُ غَاثِ كَيْ مَبْكُوتِ فُسْطَارِ
بَارِئُ بَارِئُ فُلْ وَسْ سَهْ بَارِئُ حَيِّ بَارِئُ يَوْمُ وَسَهْ
بَارِئُ حَيِّ لَا يَمُوتُ وَسَهْ بَارِئُ حَيِّ حِينَ الْخَلْقِ
وَسَهْ بَارِئُ حَيِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَسَهْ بَارِئُ
بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَسَهْ بَارِئُ مَسْئَلِكَ بِاسْمِكَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْعَزِيزِ الْمُسْتَبِينِ **بَيْتِ** هَمْدُكُمْ

بر در آنچه نظر دارد در دفع کین و کین بر خود

از کتاب عده الداعی اینکه در اینده غایت با
هو با هو با من لا یعلم ما هو الا هو **بیست هشتم**
از کتاب الدرجات از امام جعفر صادق علیه
السلام اینکه کردیده اسم اعظم هفتاد و سه حرف
اعطا شده بادم بیست و پنج حرف و اعطا شده
بنوح و پانزده حرف و اعطا شده بابرهم هشت
حرف و اعطا شده بموسی چهار حرف و اعطا
شده بعیسی د و حرف و ثود که مانند و حرف در
میکرد مردگان را و معالجه آکه و ابرص میگرد
بامر الله تعالی و اعطا شده بمحمد شانزده حرف
و یوم شید است یک حرف آن نزد الله تعالی **فصل**
بیست و نهم در بیان دعای انبیاء علیهم السلام
دعای ادم و ذکر کرده طبری در جواب خود
اینکه کلنا بان ملاقات کرد ادم پروردگار خود

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ إِذَا تَوَيْتَ أَخْبَرْنَا فَعَلْ

و توبه کرد اینست رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ
تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ و گفته اند
که اینست لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ و گفته اند که
اینست اسْمَاءُ أَصْحَابِ كَسَاءٍ **دَعَا نُوحٍ** رَوَّابِ
شد که نظر بر هول آب و موج آن انداخت پس
داخل او شد و نرسید پس و چه کرد الله تعالی بوی
او که بگوید بیکلامی که لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ هزار بار
چون گفت ساکن شد در سر او و نجات داد
الله تعالی او را **دَعَا إِبْرَاهِيمَ** و **دَعَا يَحْيَى** و **دَعَا**
در روزی که خواهد آمد انشاء الله تعالی
دَعَا يَغُفُّ و **دَعَا** میکرد باینکه غایبش از طالع
فجر تا اینکه رسید با و پیراهن پوشان و آن را
اینست بِإِذِ الْمَعْرُوفِ الذَّائِمِ الذِّي لَا يَنْفَعُ أَبَدًا

بر کہ کاری نیکو کرد خود کرد چون صبر کردی بمن

وَلَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ **دُعَاءُ سَفَرِ** دُرِّ کَرْدِ عَلَیْهِ بَرِ اِهْم
دَرْ فِیْسِرِ خُودِ اِیْنِ رَا کِه چُون دُعَا کَرْدِ دَرْ فِیْضِ
بَابِنْدِ دُعَا کَرْدِ اِنْسِدِ اللّٰهُ تَعَالٰی اَوْ رَا اَز اِنْجَا فَرَجِ
وَ اَز کِبِدِ زَنَانِ رِفْتِ وَ یَا دِشَاهِ شُدِ مُلْکِ
مِصْرِ رَا بِنْمَا یِ بُو جِی کِه حِسَابِ کَرْدِه نَهیْشُدِ
الْاَدْرِ شُمَارِه حَضَرِ : اللّٰهُ تَعَالٰی وَ اِنْدِ دُعَا اِیْنِ
اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَعِیْذُ بِكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ الْمَنَّانُ بَدْعُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
بِاِذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ
مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ فَرَجًا وَ مَخْرَجًا
وَ اَنْ تَرْزُقْنِیْ مِنْ حَبِیْثِ الْخَشِیْبِ وَ مِنْ حَبِیْثِ
لَا الْخَشِیْبِ وَ دَرْ کِتَابِ زَبَدِ الْبِیَّانِ اُورْدِه کِه
اَوْ مَکْنِ اَنْتَ رُو خُودِ زَادِ رَحْمَهِ بَرِ اِهْم وَ کَفِ
اللّٰهُمَّ اَرْجُ کَانَتَ دُنُوْبِیْ قَدْ اَخْلَفْتَ وَ جِی

التَّوَقُّفُ فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ أَصِيرَ لَا تَعْجَلْ

عِنْدَكَ فَإِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِوَجْهِ أَبِي بَاتِي
الصَّالِحِينَ بِرَهْمٍ وَاسْمِعْ بِلِوَايَتِي وَتَعَفُّوبِ
بِسْ كَفْتُهُ مُشَدَّ مَا بِيَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَبَادُكُمْ يَا بَابِ دُعَاءِ كَفْتُهُ بِلِوَايَتِي مَا شَأْنُكُمْ
اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَفَتْ وَجْهِي
عِنْدَكَ فَإِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِوَجْهِ نَبِيِّكَ
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَعَلِيِّ وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنِ وَالحُسَيْنِ وَ
الْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِسْ سُؤَالَ كُنْ حَاجَتِ
خُودِ رَاوَدِ رُكَّابِ مَبْجُورِ دُرْدَه كِه دَرْجَاهِ دُعَاءِ
كِرْدِ بَابِ دُعَاءِ كِه بِاصْرِخِ الْمُسْتَغِيثِينَ وَبِإِغْيَاثِ
الْمُسْتَغِيثِينَ وَبِإِمْقِرَاجِ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ قَدْ تَرَكْتُ
مَكَانِي وَتَعَرَّفْتُ حَالِي وَلَا يَنْجِي عِلَّتِكَ شَيْءٌ
مِنْ أَمْرِي وَدَرْكُابِ مُجْنِبِ أَوْرَدَه كِه بِوَسْفِ
دُعَاءِ كِرْدِ دَرْجَاهِ بَابِ دُعَاءِ كِه بِالطِّفَاثِ وَفَوْقِ

توقف در کار بهر تکریم و تعظیم

كُلِّ لَطِيفِ الْطِفِّ فِي جَمِيعِ اَحْوَالِهِ بِمَا يُحِبُّ
وَيَرْضَى فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي **دَعَا هُوَ** رِيشَتِ
از نیتی که دعا نکرد با بند عالم هیچ بنده مؤمنی
مگر اینکه الله مستجاب کرد از برای او ما عِلْمَكَ
يَا رَبِّ لَوْ اَرْضَيْتَ عَلَيَّ كُلَّ مَنْ لَهٗ فَبِلَيْتِغَةً
وَعَفَرْتَ لِي مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَاَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ
فَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَاَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ **دَعَا**
مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَّا اِلَهَ اِلَّا اللهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَ اللهِ
رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَذُوْعُ فِي مَخْرَجِهِ
وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَاَسْتَعِيْنُكَ عَلَيْهِ
فَاَكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ **دَعَا يُوْسُفُ بْنُ زُوَيْدٍ** رَسُوْلِيْ كَلِمَةٍ
كَدُشْتِ دُعَايَ اَوْ دَر فَضْلِ مَا بَقِيَ دَر قِسْمِ بِلَيْتِ
وَبِكَمِ بِنُوعِيْ كَدُشْتِ دَر فَضْلِ بَا زِدْهُمْ **دُعَايَ**

الشريعة في هذا الامر سرور و نشاط

الباب **خضر** گذشت دعا الياس در فصل دوازدهم

و دعا خضر ابد رسي که گذشت در فصل اول

دعا يونس سر و پست از نبی اينکه بشما تعليم ميکنم

کلمه چند که نگفت او را هيچ اندوه کينه که بشما

مبدل نشد اندوه او و دغانگر دهيچ بنده

مستلما مگر اينکه مستجاب گردانند دعا او را و

اند عوه برادر م يونس است که حکايت کرده

انرا الله ^{تعالى} در کلام مجيد که لا اله الا انت سبحانك

اي کنت من الظالمين ذکر کرده طبرسي در جوامع

خود که مبد رسي که قوم يونس چون ترسيدند

از نزول عذاب گفتند اللهم ان ذنوبنا قد

عظمت و جلت وانت اعظم منها واجل

فا فعلينا ما انت اهله ولا تفعلينا ما نحن

اهله ذکر کرده طبرسي در مجمع خود که مبد رسي

سرعت در این کار خوش طایر باشد

که این دعا را خواندند انعم که باحتیاجین لا
حی باحی لا اله الا انت پس برداشته شد
از ایشان انعذاب **دعای داود** روایت کرده اند
که او حمد میکرد الله تعالی را بن محمد پس
کرد الله تعالی او که بدو رسیده که بنعبد الله
حافظان اعمال را وان انت اللهم لك الحمد
دائما مع دوامك ولك الحمد باقیامع بقا
ولك الحمد خالدا مع خلودك ولك الحمد
کما ينبغي لیکرم وجهک وعزت جلالک باذا
الجلال والاکرام **دعای سلمان** روایت کرده اند
که دعا میکرد باین دعا بفضل وفضل کشوده
میشد وان انت اللهم بنورک اهتدیت
ويفضلک استغیت وبنعمتک اصبحت و
امسیت هذه ذنوبی بین یدیک استغفرک

لَا تَفْعَلْ مَا عَزَمْتَ إِلَّا بِمَشَاوَرَةٍ مَحَبَّتِكَ وَلَا بِخَالِفِهِ

مِنْهَا وَأَنْتَ يَا نَبِيَّكَ دُعَايَ اصْف كَدْنَتْ دُرُ

فَضْلٍ سَابِقٍ دُعَايَ عَلِيٍّ ذَكَرَ كَرْدَهُ رَاوَنَدُ دَرُ

فَضْصِ خُودِ كَهْ بَدْرُ سَنِي كَهْ چُونِ جَمِيعِ شَدِيدِ لَهْوِ

بِرِ عِلْمِي كَهْ اَوْرَا بَقِصْلِ رَسَانِدِ وَنَزْوِلِ فَرْمُودِ

جَبْرِ پِلِ اِلَيسِ پُوشَانِدِ بَهْ بَالِ خُودِ پَسِ دَرْدِ

اَوْ كَدْنَتْ اِيْنْدِ غَامِ پَسِ بِالْاِبْرَدِ اَوْرَا جَبْرِ پِلِ وُدِ

نَكْرَدِ بِنْدِ بَا پِنْدِ طَاءِ بَا خِلَاصِ اِلَ عَرْشِ بِلَرْزِشِ

دُرَا بَدِ وَا كُوَيْدِ اَللهِ لَعَا بِلَا نَكْ كَهْ كَوَاهِ بَاشِدِ كَهْ

دُرُ سَنِي كَهْ فَبُولِ كَرْدَمِ اَزِ بَرَايِ بِنْدِ خُودِ وِعَاظِ

كَرْدَمِ بَا وِسْوَ اَل اَوْرَا اَزِ بَرَايِ دُنْيَا بَزُو دِي وَجْهَتِ

اُخْرُو دِي وَا بِنِ رَوَا بَتِ اَزِ يَغْيَبِ مَنفُولَتِ وَا نَدَا عَاظِ

اِيْنَتِ اَللهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

الْوَحِيدِ الْاَكْبَرِ وَا دَعُوكَ اَللهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

الصَّمَدِ وَا دَعُوكَ اَللهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ

کمن تو انچه را که عزم کردی مگر بشا ورت بکنی دست در خزان کمن

الَّذِي هُوَ اثْبَتَ أَرْكَانَهُ كُلُّهَا أَنْ تَصِلَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَإِنْ تَكْشِفَ عَنِّي مَا أَصْبَحْتُ وَ
أَمْسَيْتُ دُعَايَ بِيغْيَرُ مُحَمَّدًا دُعَايَاكَ لَنْبِتُ دُ
بِأَنْتَ حُضُورُ زِيَادَةٍ أَوْ شَمَارَةٍ اسْتَكَرَّ حِشْمَتُ أَش
أَزَاوُسْتُ وَمَكَانَ بَارِكَرْفَتِ أَزَاوُسْتُ وَهَمَّ
تَوَابِهَاتِ أَزَاوُسْتُ وَفُتُولُ شَدَنَ دُعَايَاكَ بَاوُسْتُ
بِرَأْوَادٍ دُرُودٍ وَرَحْمَةٍ وَرُجُوعٍ هَمَّ لِسْوَاوُسْتُ
وَمَا ذَكَرَ مَكْنِمٍ دَرِائِمُ قَامَ دُعَايَاكَ شَرِيفِ مَخْضَرَا
أَزَاوُسْتُ لَمْ يَذَكَرْ كَرْدَةٍ وَفَضْلًا دَرِائِمُ هَمَّ خُودِ كِه
مَدْرُسَتِي كِه بُوَدَ أَزْجَلَهُ دُعَايَاكَ انْخَضَرْتُ أَيْدِي عَاءِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَقَلْبٍ لَا
يُحْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَنَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ مَرِيضَةٍ هُوَ الْأَزِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَذِلَّ أَوْ أَذَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ

الصبر مفتاح الفرج لا تجعل يحصل لك الفسوح عند الله

أظلم أو أجهل أو يجهل عليّ أراجمه دعاي
أنحضرت كه در غار خوانده هر كس دعا كند
با پند غاء بفرماید او رسد الله تعا چنانچه بفرماید
من رسید و عطا كند الله تعا بوی ثواب هزار
پیغمبر و اند دعا اینست یا مولی السوء حشبن و
یا انیس المنفردین و یا ظهر المنقطعين و یا قوه
المستضعفين و یا كثر الفقراء و یا موضع شكاو
الغرائب و یا منفرد ایا بجلال و یا معروفا بالنوايا
و یا كثر الافضال اعثني عند ربی و صل الله
على محمد و آله اجمعين ازا جمله دعا روزگار
اللهم انت ثقني في كل كرب وانت رجلي في
كل شدة وانت لي في كل امير نزل بي ثقته وعده
فكم من كرب يضعف عنه القواد و يقل فيه
الحيلة و يخذل فيه المرء و يثبت به العدو

صبر کلید استگاری است تعجب کن که چار شود از بر تو فتح عاریت

وَعُافِيهِ الْأُمُورِ أَنْزَلَنَاهُ بِكَ وَشَكَوْنَهُ إِلَيْكَ
رَاعِبًا فِيهِ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ
عَنِّي وَكَفَيْتَنِي فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نَعْمَةٍ وَصَاحِبُ
كُلِّ حَاجَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ فَلَاكُمُ الْحَمْدُ كَثِيرًا
وَلَاكُمُ الْمِنَّةُ فَاضِلًا **نَمَّة** أَزَايَجَلَهُ رَوَايَتُ زَمَانًا
جَعْفَرُ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَبُودَ أَرْذَاكَ الْحَقُّ
دَرْ رُو زَا حُدَا بِنْدُ غَاوِ كَهْ أَلَلَّهْتُمْ لَكَ الْحَمْدُ وَ
إِلَيْكَ الْمُشْكِي وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ كُنْتُ مَازِلْتُ
جَبْرِئِيلَ وَكُنْتُ بِأَمْرِهِ مَدْرُسِي كَهْ دَعَاكَ رَدِّي
بَدْعَايَا بَرِهِيْمُ كَهْ دَرْ وَفْتِ الشَّرَائِدِ اخْتَنَ خَوَانِدُ
وَبُولُسُ دَرْ وَفْتِ فَرْوَا مَدَن دَرْ شَكْمِ مَا هِي
أَزَايَجَلَاهُ أَتَمَّ ذِكْرُهُ صَاحِبُ كِتَابِ الدَّعَاوَا
أَمَامُ مُحَمَّدٍ بَا فَرْ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَبُودَ أَرْذَاكَ بَغِيْرُ
دَرْ شَبَا خَوَابِ بِنْدُ غَاوِ كَهْ بِأَصْرَجِ الْمَكْرُوْبِيْنَ

التَّعَادَتْ فِي الصَّبْرِ

وَبِاجْتِبَاءِ الْمُضْطَرِّينَ اكْشِفْ عَنِّي هَمِّي وَغَمِّي
وَكُرْبِي فَإِنَّكَ تَعْلَمُ حَالِي وَحَالَ أَصْحَابِي فَكَيْفِي
هَوَلِ عَدُوِّي فَإِنَّهُ لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُكَ أَزَانِجَلَهُ
دُعَاؤُ وَرَحْمَتِي أَنْتَ وَإِنْ أَبَيْتَ رَبِّي كُنْتُ
وَتَكُونُ حَيًّا لَا أَمُوتُ نَنَامُ الْعُبُودُ وَتَنَكِّدُ
الْجَنُومُ وَأَنْتَ حَيٌّ قَبِيضٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَ
لَا نَوْمٌ أَزَانِجَلَهُ دُعَاؤُ وَرَحْمَتِي اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ تَجَمُّلَ عَافِيَتِكَ وَصَبْرًا عَلَى بَلِيَّتِكَ
وَخُرُوجًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَى رَحْمَتِكَ **فَضْلِي بَيْتُ**
شِشْمِ دَرَبَانَ دُعَاؤُهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَاؤُ امِيرِ**
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ ذَكَرَ كَرْدِ
جَلُودُكَ دَرَكَابِ صَفِينِ ابْنِ رَاكِهِ انْخَضَرَتْ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْأَحْوَلُ وَالْأَقْوَةُ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ كُنْتُ وَابْنُ دَا بَقْنَالِ كَرْدِ دَرُوزِ

سکری در صبر است

صَفِينِ وَكُنْتَ لِلَّهِمْ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
نَسْتَعِينُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَحَدُ يَا صَدُ
يَا إِلَهَ مُحَمَّدٍ إِلَيْكَ تَقَلَّبَ الْأَقْدَامُ وَافْضَتْ
الْقُلُوبُ وَشَخَّصَتِ الْأَبْصَارُ وَمَدَّ الْأَعْنَاقُ
وَحَلَبَتِ الْحَوَائِجُ وَرَفَعَتِ الْأَيْدِي اللَّهُمَّ افْضَحْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ
يَسِّرْ لَنَا سُبُلَ الْإِلَهِ الْإِلَهِ اللَّهُ أَكْبَرُ **دُعَائِهِ**
فَالْحَمْدُ عَلَيْهَا السَّلَامُ كَمَا دُعَايَكَ بِأَنْ أَنْتَ كَمَا
ذَكَرَكَ هَذَا بِنُطْقِ دُرِّ مَجْعِ خُودِ وَأَنْ أَنْتَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ
اسْتَغِيثُ اغْنِنِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي خُوفَةَ عَيْنٍ
وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ **دُعَايِ أَمَامَ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ**
كَكَذَلِكَ دَرَفْضِ بَيْتِ وَسْتِمِ **دُعَايِ أَمَامَ حُسَيْنِ**
عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا بَدَلُ كَمَا يُكُونُ بَعْدَ أَزْهَرِ نَارِ

الْمُتَوَكِّلُ عَلَى اللَّهِ يُخَفِّضُ لَاحْتِفَ فَاللَّهُ لَطَائِفُ الْمُتَوَكِّلِينَ خَيْرُكَ

فَرَضِهِ ابْنُ اللَّهِ مَا تَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ
وَمَعَا فِدَ عَرْشِكَ وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَارْضِكَ
وَأَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ لِي فَقَدْ
رَهَقْتَنِي مِنْ أَمْرِ عُسْرٍ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِ يُسْرًا
دُعَاءُ إِمَامِ زَبْرِ الْعَابِدِينَ يَا ذَا أَيْمٍ يَا ذَا يَوْمٍ يَا حَيُّ يَا
قَيُّومُ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا قَارِجَ الْهَمِّ يَا بَاعِثَ الرُّسُلِ
يَا صَادِقَ الْوَعْدِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ دُعَاءُ إِمَامِ مُحَمَّدٍ يَا فَرَّ عَلَى السَّلَامِ
اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ لِي عِنْدَكَ رِضْوَانٌ وَوَدٌّ
فَاغْفِرْ لِي وَلِزَيْنِ تَبَعَنِي مِنْ أَخَوَانِي وَشَبِيعَتِي
وَصَلِّبْ مَا فِي صُلْبِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
دُعَاءُ إِمَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا ذَا يَوْمٍ يَا غَيْرَ
مُسْوَانٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اجْعَلْ الشَّبِيعَةَ مِنَ النَّارِ

اكتبه كل من كتب برقة محفوظه ومرتبه وارضه لرضا كركه تبت

وَقَاءٌ وَعِنْدَكَ رِضًا وَاعْفِرْ ذُنُوبَهُمْ وَهَبْ لَهُمْ
الْكَتَابَ الَّتِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ يَا مَنْ لَا تَخَافُ
الضَّيْمَ وَلَا تَأْخُذُ سِنَهُ وَلَا تَوْعُ اجْعَلْ لَنَا مِنْ
كُلِّ غَمٍّ فَرْجًا وَمُخْرَجًا **دُعَاءُ إِمَامٍ مُوسَى كَاسِمٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ**
يَا خَالِقَ الْخَلْقِ وَبَاسِطَ الرِّزْقِ يَا فَالِقَ الْوَحْيِ وَ
يَا بَارِي النِّسَمِ وَبِحَبِي الْمَوْنِ وَمُبْتَائِ الْخَبَاءِ وَ
دَائِمِ الثَّبَاتِ وَمُخْرِجِ النَّبَاتِ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ
أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ النُّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ **دُعَاءُ**
إِمَامٍ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ اعْطِنِي الْهُدَى
وَتَبَيَّنْ عِلْمِي وَاحْشُرْنِي عَلَيْهِ آمِنًا آمِنًا
لَا خَوْفَ عَلَيْهِ وَلَا خُزْنَ وَلَا جَرَعَ إِنَّكَ أَهْلُ
النُّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ **دُعَاءُ إِمَامٍ مُحَمَّدٍ تَقِي عَلَيْهِ السَّلَامُ**
يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ وَلَا مِثَالَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ وَلَا خَالِقَ إِلَّا أَنْتَ تَفْنِي الْخَلُوفِينَ وَ

اَسْتَخِرُ اللهَ فَيَمَّا تُرِيدُ وَشَاءَ وَرَحِمَتِكَ

وَبَقِيَ أَنْتَ حَلِيتَ عَمَّنْ عَصَاكَ وَفِي الْمَغْفِرَةِ
رِضَاكَ **دُعَاءُ إِمَامٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ** بِأَنْوَرِ
بَابِهَا أَنْ يَأْتِيَنَّ الْغَنَى شَرَّ الشُّرُورِ وَأَفَاتِ
الْكُفُورِ وَأَسْأَلُكَ الْبِقَاءَ يَوْمَ يُفْخِ فِي الصُّورِ
دُعَاءُ إِمَامٍ حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَعَزِّ
الْعِزِّ فِي عِزِّهِ مَا أَعَزَّ عِزُّهُ الْعِزُّ فِي عِزِّهِ بِأَعَزِّ
الْعِزِّ بِيَعِزِّكَ وَأَيَّدَنِي بِبِصْرِكَ وَأَطْرَدَنِي
هَمَّاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَدْفَعْنِي بِدَفْعِكَ
وَأَمْنَعْنِي بِمَنْعِكَ وَأَجْعَلْنِي مِنْ خِيَارِ خَلْقِكَ
يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا قَرْدُ يَا صَدُ **دُعَاءُ إِمَامٍ مُحَمَّدٍ**
مُتَّكِئٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا نُورَ النُّوْرِ وَبَاقِي
الْأُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحُسَيْنِ وَاجْعَلْ لِي وَشِبَعَيْنِ مِنَ الصُّبُورِ جَارًا
وَمِنْ أَلْهَمِ مَخْرَجًا وَارْزُقْنَا الْمَنَاجِي وَأَمْلَأْنِي مِنْ

طلب کن خیر خود را خست و این چندی که اراده کردی شورت کن و در خود را

عِنْدِكَ مَا يُفْرِجُ بِالْفَرَجِ وَأَفْعَلِنَا مَا أَنْتَ
أَهْلُهُ يَا كَرِيمُ **تمت** بدانکه ایند غاها ی ده کا^{نه}
از او را در حضرت امام حسین علیه السلام و
بافی ما بعد او نه دیگر ی علیهم السلام است که
نقل شده از حدیث طویل که روایت شده از
نبی که بدرستی که نیست هیچ مخلوقی که دعا کند
یا بپند عا امام حسین علیه السلام بعد از مرگ
فریضه مکر اینکه حشر کند الله تعالی او را با آن
حضرت و باشد آنحضرت شفیع او در آخرت
و بشادی مبدل کند اندوه او را و ادا کند
فرض او را و امان کند کارهای او را و شکار
کند راه او را و نصرت دهد او را بر دشمنان
و پرده او را در پناه نشود و پیر شود سپنه او و
در یابد شهادت را در وقت بیرون رفتن روح

مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ كَفَاهُ

ازین و هر کس دُعا کند بدُعاءِ امام زین العابدین
علیه السلام حشر شود با او و هر کس دُعا کند
بدُعاءِ امام محمد باقر علیه السلام با او حشر شود
با بنی و ش که دُعا هر یک را که اختیار نماید با او
حشر شود و اگر دُعا را بهمی ورد خود سازد
با جمیع ایشان حشر شود و از رفقای ایشان
باشد در آخرت ان شاء الله تعالی **فصل بیست و هفتم**
در بیان حجاب و مپکلهای و مانند آنها که ذکر
کرده اصفهادر خصایص خود که بدانکه امام
جعفر صادق علیه السلام احجاب میکرد باین
دُعاء از منصور و انقی چون قصد قتل الخضر
میکرد و ایندُعا حجابت لبس الله الرحمن الرحیم و
اِذَا فَرَغْتَ الْفُرَّانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الدِّينِ
لَا يُؤْمِنُونَ حِجَابًا مَشُورًا ^{بالاحقة} وَجَعَلْنَا مِلَّةَ قُلُوبِهِمْ

کسید تو کل کتب بر خط کافیت اورا

اَكْتَنَهُ اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي اَذَانِهِمْ وَقَرَأُوا اِذَا ذَكَرْتَ
رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّاعِلًا اِذَا بَارَكْتَ لَهُمْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاَلِاسْمِ الَّذِيْ بِهِ يُخْبِي
الْمَوْتَى وَيُنْمِيتُ الْاَحْيَاءَ وَتُرْزُقُ وَتُعْطِيْ وَتُمْنَعُ
بِاِذَا الْبَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَ فَايِسُوْهُ
مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ فَانْعَمْ عَلَيْنَا عَيْنَهُ وَاَصْمُ عَلَيْنَا
سَمْعَهُ وَاَشْغَلْ عَلَيْنَا قَلْبَهُ وَاَغْلُ عَلَيْنَا يَدَهُ وَ
اَصْرِفْ عَلَيْنَا كِبَدَهُ وَخُذْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ
خَلْفِهِ وَعَرِّمْنِيْهِ وَعَرِّشْنَاهُ وَمِنْ تَحْتِهِ وَ
مِنْ قَوْفِهِ بِاِذَا الْبَلَالِ وَالْاِكْرَامِ دَرْ كِتَابِ دَفْعِ
الْهَمُومِ وَالْاَحْوَانِ اُوْرَدَهُ كَمَا جَوْنِ اَرَادَهُ كَفِيْ اِنْ
كَهْجَابِ نَمَاطِ اللّٰهِ لَعَا اَزْ بَرَايِ تُوَا زِ حِشْمِ كَمَا تُوَا
اَزَانِ مِيْ تُوَسِيْ لِيْسَنُ يَكُوْنُ اَرْبَابُ الْعَالَمِيْنَ اِيَّاكَ
اَتَعْبُدُ وَاِيَّاكَ اَسْتَعِيْنُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيْمِ

لَا تَهْلُ فِيهَا عَرْنَتُ اللَّهِ مَعَكَ

الَّذِي تَجَلَّيْتُ بِهِ لِمُوسَى عَلَى الْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكَا
وَحَرَّمُوسَى صَعِيحًا أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
وَأَنْ تُعِينَنِي بِصَرٍّ مِنْ أَخْشَاهُ وَتُسْكِلَ لِسَانَهُ
وَتُحَيِّمَ عَلَى قَلْبِهِ وَتُحْيِسَ بَدَنَهُ وَتُعْفِدَهُ مِنْ جَلَالِهِ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ دَرْكَابُ كُنُوزِ الْجَنَّةِ
أَبْنَدُ عِلْمٍ وَأَرْجَاهُ كَفَايَتِ بَلَاهَاتِ الْكَلَامِ بِكَ
أَسْأَلُكَ بِكَ أَحَاوِلُ وَبِكَ أَصُولُ وَبِكَ
أَنْتَ خَيْرُ وَبِكَ أَمُوتُ وَبِكَ أَحْيَا أَسَلْتُ نَفْسِي
إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَلَا أَحُولُ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ إِنَّكَ خَلَقْتَنِي وَإِنَّكَ
رَزَقْتَنِي وَسَرَرْتَنِي وَسَرَرْتَنِي وَمِنْ بَيْنِ الْعِبَادِ
بِطُفْئِكَ خَوَّلْتَنِي وَإِذَا هَرَبْتُ رَدَدْتَنِي وَإِذَا
عَثَرْتُ أَقْلَيْتَنِي وَإِذَا مَرَضْتُ شَفَيْتَنِي وَإِذَا
دَعَوْتُكَ اجْتَبَيْتَنِي أَرْضَ عَيْنِي فَقَدْ أَرْضَيْتَنِي

ایمال کن در این قصه کردی است

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ دَرَكْنَا
مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ ابْنَ حُرَيْرٍ رَأَى زُجْجَةً ابْنُ بُرَيْدٍ
أَزْشَرَ جَانُورًا نَزْدًا اسْتَرْوَابُ اسْتِزَامِ
مُحَمَّدٌ بَأْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا هَرَكَسَ ابْنُ حُرَيْرٍ رَأَى
وَقْتُ مَشَامٍ يُجَاوِزُ مَنَ صُنَامٍ أَوْ رَأَى كَمَا نَكُرُ
عَفْرٍ وَهَيْجَ جَانُورٍ كَرْنَدَه نَبْرًا صَبِيحٍ وَانْزَابُ
أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّمَانِيَةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا
بِرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مَنَ شَرٍّ مَادَرَ أَوْ مَنَ شَرٍّ مَابَرٍّ
وَمَنَ شَرٍّ كُلِّ ذَاتَةٍ رَبِّي أَخَذَ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ
رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ نَوْعِي دَبْكِرَ زُجْجَةٍ حَشِيمٍ
زَخْمٍ أَزْكَابٍ دُعَائِي كَمَا مَنَقُولُ أَرْحَضَتْ نَبِيَّ
مِمَّا اسْتَبْنَكَا بِحُورٍ بِأَخْضَرٍ فَرُودًا مَدَجِبَرٍ
وَنُغُوبٍ كَرْدٍ أَرْجَمَةٍ حَضَرَتْ أَمَامَ حَسَنِ وَآمِنَا
حَبْنٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَرْجَمَةٍ كَمَا بَابُ شَانِ رَسِيدَةٍ

لَا تَجْعَلْ فِيمَا عَزَمْتَ فَإِنَّ الصَّبْرَ رَاحَةٌ

بُودَ وَأَنْ نَعُوذَ بِكَ أَيُّهَا اللَّهُمَّ يَا ذَا السُّلْطَانِ
الْعَظِيمِ وَالْمَنْ الْقَدِيمِ وَالْوَجْهَ الْكَرِيمِ وَالْكِتَابِ
الْقَامَاتِ وَالِدَعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ عَافِ فُلَانًا
مَنْ أَنْفُسِ الْجَنِّ وَأَعْيُنِ الْإِنْسِ لَيْسَ كَقَتِ نَبِيِّ صَلَّي
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَصْحَابِ خُودَرَا كَهْ نَعُوذُ بِكَ
بِابْنِ نَعُوذِ أَوْلَادِ خُودَرَا وَزَنَانِ خُودَرَا لَيْسَ
بَدْرَسِي كَهْ أَنْجِزْ لِي كَهْ نَعُوذُ بِكَ بِأَنْ نَعُوذُ
كَتَدَّكَانِ هَبْ كُلَّ عَظِيمِ ابْنِ أَزْكَابِ مَا لِي شَيْخِ
طُوسِي كَهْ بَدْرَسِي كَهْ أَمَامِ زِيَرِ الْعَابِدِ بِرِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ
بُودَ كَهْ مَبَكَّتْ بَاكَ نَذَارِمِ چُونِ بِخَوَامِ ابْنِ دَعَا
هَرَكَا. جَمِيعِ شُونْدِ بِرِ مَنِ جَنِّ وَانْسِ وَأَنْ ابْنِ
لَيْسَ اللَّهُ وَبِاللَّهِ وَمِنْ اللَّهِ وَآلِي اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسَلْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ وَجْهْتُ
وَجْهِي وَإِلَيْكَ فَوَضْتُ مَرِي فَأَجْعَلْنِي بِمَحْفُظِ

تجھ پر مکن در امر کہ قصہ کرد در تو بدستی کہ صبر است

الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي
وَعَنْ شِمَالِي وَمَنْ قَوْفِي وَمَنْ تَحْتِي وَأَدْفَعُ عَنْهُ الْجَوَ
وَقُوْنِكَ فَإِنَّهُ الْإِخْوَالُ وَالْأُخُوَّةُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ نَوْعِي دِيكَرُازْ كِتَابِ مَبْهَجِ از نَبِيِّ از بَرَايِ
اِيْمَنِ بُوْدَنِ از شِرَائِسِ وَجَنِ وَاَنْ اِيْنِسْتِ لِيْسَمِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ
هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ
يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ فَكَرَّ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا اللَّهُمَّ
إِنِّي لَعَوْدُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
وَدَرْ كِتَابِ انْوَارِ الْمُضَيَّبَةِ اوْرْدَه كه بدو رسیده
كه امنه ما در پیغمبر چون وضع شد حمل او را
آمد اینده بخوابش و امر کرد او را كه نعوذ بك

اِذَا تَوَكَّلْتَ عَلَى اللَّهِ فَأَفْعَلْ فَإِنَّهُ يُعِينُكَ

جهنم پیغمبر ما این دعوی بدن که اعباده بالواحدی
مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَكُلِّ خَلْقٍ رَائِدٍ یُكَلِّمُ
النَّاسَ بِالْمُرَاحِدِ **فصل بیست هشتم** در بیان این
بودن از چیزهایی بر سرناك روایت از امام
محمد باقر علیه السلام که فرمود ما یم اهل بیت
رسول چون گواهت میداریم از چیزی یا بشهریم
از شر سلطان یا از مرتبه صعب نیست چیزی در
انها از برای ما الا اینکه دعا میکنیم باین دعا و آن
اینست یا کاینما قبل کُلِّ شَیْءٍ و یا مکنون کُلِّ
شَیْءٍ و یا بآفتاب بعد کُلِّ شَیْءٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ
بَيْتِهِ وَاَفْعَلْ بِنَا كَذَا وَكَذَا روایت از شیخی
که هر کس برسد با رنج یا اندوه یا بلائی یا در
پس بگوید یا بیکلما ان شاء الله ربی و لا اشرك
به شیبش تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

برکات و توکل کردی بر چه پیش بینی که خدا عانت می کند

روایت از امام جعفر صادق علیه السلام
که چون در ورطه افتی بگو هفت بار بسم الله الرحمن
الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله بد رستی که رفع
شود از توان مکر و ه لجم زار وایت از ابن
الحسن علیه السلام که چون بشری از کاری
پس بخوان صدایه از قرآن بهر نوع که خواهد پس
بگو اللهم ارفع عني البلاء سه بار پس بد رستی
که الله تعالی این کرداند ترا از آن در کتاب تعبیر
خوابها از کاتب از حضرت امام رضا علیه السلام
مرویت که گفت دیدم پدرم زار در خواب
پس گفت بمن که ای یسراک من چون در تنگی از
امور دنیا پس بسیار بگو این کلمات را که بار دهم
یا رحیم بد رستی که بدین مراد و این خواب اینچنان
که دیده در بیداری در کتاب مفاتیح الغیب

اِذَا رَضِيتَ اَنْتَ بِتَرَدِّدِ وَلَا يَزُلُكَ وَلَا تَغْمُ وَاَنْتَ خَيْرٌ

آورده که هر کس نویسد لفظ لیسیم در بیرون
خود که عبادت از دروی که در واژه است
بر طرف بیرون ان این میشود از خدا لان اگر
بوده باشد کافر در کتاب مبعث است که پیغمبر
گفت که هر کس که برسد شدنی با بلائی باشد
پس بگوید سی مرتبه استغفر الله واثوب الله
مگر اینکه الله تعالی نجات میدهد او را از آن
چیزی که متوجه او شده از مکر و در کتاب
خصایص الرضا علیه السلام روایت از علی
علیه السلام که هر کس بسیار شود بر او چیزی
مشکل که مثلاً افت مال یا قسمه از اهل و
فرزندان یا نرسی از ظالم باشد پس نضغ کند
بالله تعالی بپند عاء کفایت شود از او هر امری
که مذهب باشد و نامیده شد بپند عاء بدعا

برگاه بوده باشی تو رضا و در زد و ترک کن و دل گیر باشی حال تو

مُسْتَضْعَبُ اللَّهِ ثُمَّ إِنِّي أَنْوَجَهُ إِلَيْكَ يَا بَنِيكَ
يُنِّي الرَّحْمَةَ وَأَهْلَ بَيْتِهِ الَّذِينَ بَرَأْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
اللَّهُ ثُمَّ فَذَّلْ لِلْصَّغُوبَةِ كَذَا وَكَذَا وَحَزُونَتَهُ
وَكَفَيْتَ شَرَّهُ فَإِنَّكَ الْمُعَافِي الْكَافِي الْغَائِبُ
الْقَاهِرُ دُرُكُابُ الْمَرَارِ أَوْرَدَهُ كَرِجُونُ بَرٍّ
أَزْدِ شَيْبَةٍ يَا كَرْنَدَه پَسَن بَكُو بِأَخِذًا بِنَوَاصِي خَلْفِهِ
الشَّافِعُ بِهَا إِلَى فَدْرَيْنِ الْمُنْفِدُ فِيهَا حَكْمُهُ وَ
خَالِفُهَا وَجَاعِلُ فَضَائِهِ لَهَا غَالِبًا وَكَلَامُ ضَعِيفٍ
عِنْدَ غَلْبَتِهِ وَثَقْتُ بِكَ يَا سَيِّدُ عِنْدَ قُوَّتِهِ
بِضَعْفِي وَبِقُوَّتِكَ عَلَى مَرْبِّكَ أَدْنَى قَسْلَتِي مِنْهُمْ
اللَّهُ ثُمَّ أَرْجُلُ بَيْتِهِ وَبَيْنَهُمْ فَذَلِكَ أَرْجُوهُ وَ
إِلَّا اسْلَمْتُمْ إِلَيْكَ غَيْرَ وَمَا بِي مِنْ تَغْنِيكَ
يَا خَيْرَ الْمُنْعِمِينَ اللَّهُ ثُمَّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَلَا تَجْعَلْ تَغْنِيكَ تَغْنِيكَ بِيَدِ أَحَدٍ سِوَاكَ

اِذَا وَجَدَتْ فِي قَلْبِكَ لَهْوًا فَافْعَلْ وَالْاِفْلَا

وَلَا تُغَيِّرْهَا اِنَّتَ فَفَدُ شَرَى الدِّينِ بِرَادِ بِي
فَحَلْ بِلَيْنِ وَبَيْنَ شَرِّهِمْ بِحَقِّ مَا يَدُ شَجَبُ بِاللَّهِ
بَارِبِ الْعَالَمِينَ **خاتمه** ديدم در كتاب بعض
بازان كه چون بر سرِ يا واقع شوى در رخنه
پس بگر چهار عدد دسنگ ريزه بشمار و بر بخل
تلكدار پس بپند از بكي زا بر جانب راست و ثا
بر جانب چپ و ثالث زا بر بالا سركه بعقب
بپفتند و رابع زا بر برابر روى خود و در وقت
انداختن هر سنگ بگويد و كه الحق و كه الملك
پس بد رسي كه ان لشكر شكست ي بايد و اگر
شكست نبايد ثو نجات ي باي از ايشان ^{ده اند} واقفا
بعضي پچم بن محنت و خلاصى يافتند باين روش
فصل بيست و نهم در بيان دغاها كه پنهان بايد
خواند همه بعضي ماثبات و هم جا خطا شده باسم

برکات پانی تو در دل خود نهو ص پس کین و آلا کمن

حضرت پیغمبر ص با بن و ش که یا محمد هر کس زاده
کند از امت تو که نباشد هیچکس بر او مُسَلِّط
پس بگوید یا قاضیاً علی الملک یا دونه و نعا
من دونه نبل شیء من ملکه و یا مغنی التقوی
یا ماکه الاذی فی جمیع الامور عنهم لا یجمل
ولا ینب فی الدین و الدنیا الی احد سواک و
اشفع بنوا ص اهل الخیر کلهم الی حقّه انا
من خیرهم خیره و کون علیهم فی ذلک مغنیاً
و خذ لی بنوا ص اهل الشر کلهم و کون لی
منهم فی ذلک حافظاً و حقّ مدافعاً و لی نعا
حتی اکون امیناً یا مانک لی بولایتک من شر
من لا یؤمن من شره الا یا مانک یا ارحم الراحمین
پس بدو رسیده که چون بگویند یا بنو هر که ضرر
نرسد بایشان از کید کائناتان مطلق یا محمد

وَلَا تَخَافُ مِنْ قُوَّةِ رِزْقِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَلَا يَجْرُبُكَ فِيمَا نَوَيْتَ

هر که خواهد از امت تو ایستد که حائل نباشد در
میان دعا او و من و اجابت کنم من دعا او را
و هر حاجتی که خواهد از بزرگ باکوچک یاد
استکار یاد رینهان بسو من یا بسو غیر من پس
بگوید بعد از دعا خود یا الله المانع قد سرته
خلفه و المالك بها سلطانة و المستطاب بها
فی بدنه کل من جود و نك بحب راجی راجیه
و راجبك مشرور لا یحب سئلك بكل شیء
لك من كل شیء وانت فيه و بكل شیء تحت
ان نذك كربه و یاك یا الله فلیسر بعد لك
شیء ان تصلي علی محمد و آل محمد و ان تحفظه
و ولدی و اخوانی و مالی و تحفظه بحفظك
و ان تقص حاجتی فی كذا و كذا پس بد رشی
که چون بگویند ثنا شود حاجت پیش از آنکه

ترس تو از بر طرف شدن نصیب تو از جانب خداوند و اندویدن میان سر و راجحی که قصد کردی

بر خیزد از مکان خود یا متحد هر کس را داده کند
از امت تو اینرا که نفع کند برای او مشاعی که بخرد
پس بگوید در وقت ابتدا کردن بان یا مزید
نَفَقَاتِ أَهْلِ الثَّقْوَى وَمُصْنَعِهَا وَبِإِسَائِقِ
الْأَرْزَاقِ سَجًّا إِلَى الْمَخْلُوقِينَ وَبِامْتِصَالِهَا إِلَى
بَعْضِهَا عَلَى بَعْضٍ سَفَنٍ وَرَجَحِيٍّ فِي تِجَارَتِي هَذِهِ
إِلَى وَجْهِ غَنَى غَالِمٍ شَكْوِيٍّ أَخَذَهُ بِحُسْنِ الشُّكْرِ
لِشَّفَعَتِي بِهِ مِمَّنْ شِئْتَ يَا مَرْبِجِ تِجَارَاتِ الْعَالَمِينَ
بِطَاعَتِهِ سُوْقِي فِي تِجَارَتِي هَذِهِ رِزْقًا مُرْتَبِئًا
فِيهِ حُسْنُ الصَّنْعِ فِيمَا أَبْلَيْتَنِي بِهِ وَطَبَعْتَنِي
فِيهِ مِنَ الطَّغْيَانِ وَالْفُتُوحِ يَا خَيْرَ مَا شِئْتَ بِهِ
وَلَا تُشْمِتْ بِي بِرَدِّكَ دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بدرسنه که چون بگوید بایند عا را که در
که بخرد مشاعی را البته همه او نفع میکند **فصل**

اَشْرَكَ مَا نُوِيْتُ فَاِذَا فَعَلْتَ فَبَصَدَ وَفِي ثِقَالٍ فِضْنُهُ اَوْ بِمَلِكٍ مِنَ الطَّعَامِ

بِسْمِ اَمْدِ رِيَانِ دُعَاوِ تَعْوِيْدٍ هَرْدُورِ دُرُورِ
^{اَوَّلُ الْفَرْقِ}
هَفْثُهُ دُعَاوِ رُجْعِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا اقْرَبَ
مَنْ تَقَرَّبَ اِلَيْكَ وَاَوْجَهَ مَنْ تَوَجَّهَ اِلَيْكَ
وَاَنْجِ مَنْ يَسْتَلْجِ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا
مِمَّنْ كَانَ لَهُ بَرَاكَ اِلَى يَوْمِ الَّذِي فِيهِ يُلْفَاكَ
وَلَا تُنْثِنَا اِلَّا اَعْلَى رِضَاكَ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنَا
مِمَّنْ اَخْلَصَ لَكَ بِعَمَلِهِ وَاجْتَمَعَ فِي جَمِيعِ خَلْقِهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لَنَا
مَغْفِرَةً جَمًّا خَمًّا لَا يَفْقَرُ بَعْدَ هَٰذَا ذَنْبًا
وَلَا تُكَيِّبْ خَطِيئَةً وَلَا اِثْمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً نَامِيَةً دَائِمَةً رَّكِيَّةً
مُتَابِعَةً مُوَاصِلَةً مُتَرَادِفَةً بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ تَعْوِيْدِ رُجْعِهِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اَعْبُدْ نَفْسِي بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ مِنْ كُلِّ

ترک کن آنچه قصد کردی پس اگر کردی کان قصد کن بمقال نقره یا مدی طمس م

مَشْطَانٍ مَّارِدٍ وَفَاشِمٍ وَفَاعِلٍ وَحَاسِدٍ
وَمُعَانِدٍ وَبُزْزِلٍ عَلَبَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءٌ
لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ أَذْهَبَ
بِرَجَائِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ وَ
أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا لِّنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً
مِّنَّا وَكُنُفِيَهُ مِثْلَ خَلْقِنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَةً
كَثِيرًا الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ ذَلِكَ تَخِفُّ
مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ أَن يَخَفَّفَ
عَنْكُمْ فَسَبَّكَفَبِكُمْ اللَّهُ وَهُوَ الشَّمِيعُ
الْعَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَعُوذُ
بِعِزَّةِ اللَّهِ وَاعْوَدُ بِمُدْرَةِ اللَّهِ وَاعْوَدُ بِرَسُولِ اللَّهِ
وَسَلَّمَ تَلَبَّاءُ دُعَارٍ وَزَشَنِيهِ اللَّهُمَّ افْخِ

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِذْ هَبَ فِيمَا رُبِدُ

لَنَا خَوَاتِنُ رَحْمَتِكَ وَهَبْ لَنَا اللَّهُمَّ رَحْمَةً لَا
تُعَذِّبُنَا بَعْدَ هَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنَا
اللَّهُمَّ مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا
وَلَا تُخْرِجْنَا وَلَا تُفْقِرْنَا إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ وَرِزْقًا
لَكَ شُكْرًا وَابْتِغَاءً فَافِرًا وَفَقْرًا وَلَكَ عَمَّنْ
سِوَاكَ غِنًى وَتَعَفُّضًا اللَّهُمَّ وَسِّعْ عَلَيْنَا فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَرْوِيحَنَا
وَجَهَكَ عَنَّا فِي حَالِهِ وَتَحْنُ نَزْغِبُ لِيكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْظِمْنَا

فِيهَا نَحْبُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **تَعْوِيدُ رَوْشَنَبَه**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ
رَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
وَفَا هِرْمَرٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ كَفَتْ عَنْهُ
بِأَشْرَارِ الْأَشْرَارِ وَأَعْمِ أَبْصَارَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ وَاجْعَلْ

كَرَّاضِيًا بِفِئْمِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَا تَتَعَبْ

وَذَلِكَ لَهُ الرِّقَابُ فِي خَاضِعَةٍ وَأَنْبَعَثَ لَهُ
الْأَجْسَادُ وَهِيَ بِالْيَدِ وَيَهُ اخْتِجِبُ عَنْ كُلِّ عَادٍ
وَبَاغٍ وَطَاغٍ وَخَبَارٍ وَحَاسِدٍ وَلِئِمِ اللَّهُ إِلَهِي
جَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا وَاجْتَمَعَ بِاللَّهِ الدُّنَى
جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا
وَقَمَرًا مُنِيرًا وَزَيْنَهَا لِلنَّاطِقِينَ وَحَفِظَهَا
رَجِيمٌ وَجَعَلَ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ جِبَالًا وَأَوْدِيًا
أَنْ يُوْصَلَ إِلَى لَبِئْسَ أَوْفَاحِشَةٍ أَوْ يَلْبِتَ حَمِ
حَمِ تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَمِ حَمِ حَمِ كَذَلِكَ
يُوحَى إِلَيْكَ وَالْيَاقِينِ الَّذِينَ مِنْ مِرْقَاتِكَ اللَّهُ الْغَفُورُ
الْحَكِيمُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
لَسْلِمًا دَعَارُ وَرَدُ شَنِبِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
قُوَّةً فِي عِبَادَتِكَ وَبَصَرًا فِي كِتَابِكَ وَفَهْمًا
فِي حِكْمِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

باشن اخی بقیبت خدا و خود را به تعب و ریج مسکین

وَلَا تَجْعَلِ الْفُرَانَ لَنَا مَاجِلًا وَالصِّرَاطَ بِنَا
زَائِلًا وَمُحَمَّدًا مَعَنَا مَوْلِيًا **غَوِيذُ رُودِ**
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اعْبُدْ نَفْسِي بِرَبِّي الْأَكْبَرِ
مِمَّا يَنْحَنِي وَمَا يَظْهَرُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ وَذَكَرْ
مَنْ شَرِّ مَا رَأَى الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ فَلْيُؤَسِّدْ
رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالزُّوجِ ادْعُوكُمْ أَبْهَاتُ الْأَشْيَاءِ
إِلَى اللَّطِيفِ الْخَبِيرِ وَادْعُوكُمْ أَبْهَاتُ الْخَيْرِ وَ
الْأَشْرُ إِلَى الَّذِي خَمَثُهُ بِخَاتَمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَخَاتَمِ جِبْرِائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَخَاتَمِ
سُلَيْمَانَ بَرْدِيَاوَدَ وَخَاتَمِ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ
الرُّسُلِ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاخْرُجْ
عَنْ مُلَانِ بْنِ كَلْبٍ بَعْدُ وَوَهْرُوحُ مِنْ كَلْبٍ
حَجِّي وَغَفْرِي وَسَاحِرِي وَشَيْطَانِي رَجِيمِي وَ
سُلْطَانِي عَنِيدِي اخْدَنْتُ عَنْهُ مَا بَرَحْدُ

سِرْفًا تَوَجَّهْتَ وَلَا تَضْرَعُ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

مَا لَمْ يَرْحَمْ وَمَارَاتٍ عَيْنُ نَائِمٍ أَوْ يَقْظَانِ بِإِذْنِ اللَّهِ
اللطيف الخبير لا سلطان لكم على الله لا شريك
له وصلى الله على رسوله محمد وآله الظاهرين
ومستكم تشليها **دُعَاءُ رُوَيْسِ شَدْبَه** اللَّهُمَّ اجْعَلْ
غَفْلَةَ النَّاسِ لَنَا ذِكْرًا وَاجْعَلْ ذِكْرَهُمْ لَنَا شُكْرًا
وَاجْعَلْ صَالِحَ مَا نَقُولُ بِالسِّنِّيَانِيَّةِ فِي قُلُوبِنَا
اللَّهُمَّ إِنِّ مَغْفِرَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِنَا وَحَمْدُكَ
أَرْجَى عِنْدَ مَا مَرَّ بِأَعْيَالِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَقِّفْنَا لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَالصَّوَابِ
فِي الْأَعْمَالِ **نَعُودُ رُوَيْسِ شَدْبَه** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ عَبْدُ نَفْسِي بِاللَّهِ الْأَكْبَرِ رَبِّ السَّمَوَاتِ
الْأَعْلَى مَلَأَ عَمْدِي وَبِالَّذِي خَلَقَهَا فِي بَوَيْنِ
وَقَضَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ فِي بَوَيْنِ
وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَانَهَا وَجَعَلَ فِيهَا جِبَالَ الْوُثَادَا

برود را آنچه نظره داری و فرعون و نوح را که بر خدای خود وکیل

وَجَعَلَهَا فِجَاجًا مُبِلًا وَأَنشَأَ السَّحَابَ وَسَخَّرَ
وَأَجْرَى الْفُلُوكَ وَسَخَّرَ الْبَحْرَ وَجَعَلَ فِي الْأَرْضِ
رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ شَرِّ مَا يَكُونُ فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَنَعَصُدُ عَلَيْهِ الْقُلُوبُ وَتَوَاهَى الْعِبَادُ
مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ كَهَانَا اللَّهُ كَهَانَا اللَّهُ كَهَانَا اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ الطَّاهِرِينَ ^{وَبَشِّرُوا} دَعَا رُوَيْحًا شَنِيبًا اللَّهُمَّ
أَحْسِنَا بَعْبَتِكَ الَّتِي لَا تُنَامُ وَبِرُكَّتِكَ الَّتِي
لَا يُرَامُ وَبِأَسْمَائِكَ الْعِظَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاحْفَظْ عَلَيْنَا مَا لَوْ حَفِظَهُ غَيْرُكَ لَصُنَاعَ وَأَسْرَ
عَلَيْنَا مَسْرَهُ غَيْرُكَ لَشَاءَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا
مُضَوًّا عَاثَكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ
نَعُوذُ بِكَ رُوَيْحًا شَنِيبًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَعْبُدُ نَفْسِي بِالْأَحَدِ الصَّامِدِ مِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ إِذَا تَوَبَّتْ خَيْرٌ أَعْمَلُ

فِي الْعُقَدِ وَمُرَشَّحِينَ قَتْرَةٍ وَمَا وَلَدَ اسْتَعِيدَ
بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْأَعْلَى مِنْ شَرِّ مَا رَأَيْتُ
عَيْنِي وَمَا لَمْ تَرَ اسْتَعِيدَ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ
الْفَرْدِ الْكَبِيرِ الْأَعْلَى مِنْ شَرِّ مَنْ أَرَادَنِي لِبُوءٍ وَ
أَمْرٍ عَسِيرٍ اللَّهُمَّ صَلِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي فِي
جَوَارِكِ الْأَمِينِ وَحَصْنِكَ الْحَصِينِ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْفَقَّارُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمُ الْغَفَّارُ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ
الْمُنْعَالُ هُوَ اللَّهُ هُوَ اللَّهُ هُوَ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ص وَسَلَّمَ **دُعَاءُ وَبِحَسْبِهِ**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمُدَى وَالْبَقَى وَالْعَفَا
وَالْغِنَى وَالْعَمَلَ بِمَا يُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ قُوَّتِكَ لِضَعْفِنَا وَمِنْ غِنَاكَ لِفَقْرِنَا وَ
فَاقَتِنَا وَمِنْ حِلْمِكَ وَعَلَيْكَ بِجَهْلِنَا اللَّهُمَّ

هر که کارش کوکرا بخورد و در چوبخت کردی مکتب

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْتِنَا عَلَى شُكْرِكَ
وَذِكْرِكَ وَطَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **نَعُوذُ بِكَ** رُوِي بِخَتْنَبِ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اعْبُدْ نَفْسِي بِفُتُوحِ اللَّهِ وَعِزِّهِ
وَعَظَمَةِ اللَّهِ وَسُلْطَانِ اللَّهِ وَجَلَالِ اللَّهِ وَ
كَمَالِ اللَّهِ وَجَمْعِ اللَّهِ وَرَسُولِ اللَّهِ وَبُيُوتِهِ
مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ وَأَخَذْتُ رُشْهَدُ أَنْ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَلَامًا
فصل سیم و بیستم در بیان دعاها و منقذها و کتب
منقذها در کتاب مهتک روایت از امام زین العابدین
علیه السلام که بگوید از جهت طلب فرزندان و دعا
هفتاد بار پس بدو رسته که هر کس بسیار بگوید

التَّوَقَّفْ فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ أَصْبِرْ وَلَا تَجَلْ

ایند عازار و زی او میکند آنچه را که خواسته
باشد از مال و اولاد و از خیر دنیا و آخرت
لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ وَاجْعَلْ
لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا يَرْشُدُنِي فِي حَيَاتِي وَلِيَسْتَغْفِرَ لِي
بَعْدَ مَمَاتِي وَاجْعَلْهُ خَلْفًا سَوِيًّا وَلَا تَجْعَلْ
لِلشَّيْطَانِ فِيهِ نَصِيبًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ
وَأَتُوبُ إِلَيْكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَ
کتاب شرایع آورده که سنت است که دست
نگذارند بر پیشانی عروس در وقتی که داماد
داخل خلوت میشود و بخواند ایند عازار که اللَّهُمَّ
عَلَى كُنَائِكَ رَوْحُهَا وَفِي أَمَانَتِكَ اخذ لها
وَبِكَلِيَّتِكَ اسْتَحْلَتْ فَرْجَهَا فَإِنْ قَضَيْتَ فِي
رَحِمِهَا شَيْئًا فَأَجْعَلْهُ مُسْلِمًا سَوِيًّا وَلَا تَجْعَلْهُ
شُرَكَاءَ شَيْطَانٍ وَدَر کتاب هدی آورد

توقف تو درین امر تهنیت صبر کن و محبت کن

که علی علیه السلام بود که چون ملاقات میکرد
او را مَرَّكَ فَلَقْنِیْ مِیْکَرْد بکلمات فرج و آن
اینست لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِیُّمُ الْكَرِیْمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبِّ الْأَرْضِیْنَ السَّبْعِ وَمَا بَیْنَهُنَّ
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
پس چون مریض میخواند اینکلمات فرج را گفت
که برو که بزودی چیزی نیست یا باین معنی که یا ایمان
میرود البته یا باعث شفا میشد و در کتاب
ذکر می رَوَاتُیست از نبی ص که نیست مُسْلِمًا که مار
رسد مُصِیْبَةً لِّسِنِیْ بگوید آنچه را که خدا باین عافیت
به بنده گان که در وقت مُصِیْبَت بگویند که
إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَیْهِ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ اُخْرِجْنِیْ
مِنْ مُصِیْبَتِیْ وَآخِلْفْ لِیْ خَیْرًا مِنْهَا اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُ

السَّعَةِ فِي هَذَا الْأَمْرِ سُرُورٌ وَنَشَاطٌ

تکامیل کرد اند برای او خیر هم در دنیا و هم در
آخرت و در کتاب جمع الثقات از امام جعفر صادق
منقولست که بنویسند از جمله زنی که وضع حمل
بد شواری نماید بر کاغد بعد از تسبیح این آیه را
کانتهم یوم یرون ما یوعدون لم یلبثوا الا ساعه
من نهار کانتهم یوم یرونها لم یلبثوا الا عشیة
اوضحها اذ قالت لربک عمران رب انی نذرت
لک ما فی بطنی محررا پس ببرند بر سراندا
ان زن و چون فارغ شود واکنند و در کتاب محل
اورد که شخصی را ضعیف شد چشمش پس در
خواب دید که گویند با او گفت که بگو اینکلمات
سه بار و دست بمال چشمها خود را و بعد از آن
بخوان این الکسری پس گفت راوی که اینچنان
کردا شخص پس صحت یافت پس بجزئیات اینکلمات

شهاب دین مرشادی رشتا است

بِسْمِ مُحَمَّدٍ عَبْدُكَ نُورِ بَصَرِيْ بِنُورِ اللَّهِ الَّذِي
لَا يُطْفِئُ دُرُكُابَ الدَّعَوَاتِ اُورده كه صلوات
بر نبی امانت از جهت درد چشم ما پسر ویش
اَنْ صَلَوَاتُ اللَّهِ تُمْ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
لَا تَبْقَى صَلَوةٌ اِلَّا اللَّهُمَّ وَبَارِكْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
حَتَّى لَا تَبْقَى بَرَكَةٌ اِلَّا اللَّهُمَّ وَسَلِّمْ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ حَتَّى لَا تَبْقَى سَلَامٌ اِلَّا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
حَتَّى لَا تَبْقَى رَحْمَةٌ اِلَّا اللَّهُمَّ دُعَائِيْ كِه از كُتَابِ نَبِيِّ
الْمُرْتَشِدِ يَسْتُ كِه ختم باند دعا كرده كتاب مذکور
مؤلفش مفید ابن عبد الله السیودی و ختم باند
دعا كرده فخر الدین رازی بعضی كتابها خود را
و ختم باند دعا كرده ابن مهدی علیه السلام را و
توایش بیشمار است و اینست از نبی كه هر كجا جمع
شوند ملائكه هفت آسمان و هفت زمین بر آن

لَا تَفْعَلْ مَا عَزَمْتَ إِلَّا بِمَشَاوِرِهِ مَنْ يُحِبَّكَ وَلَا تَخَالِفَهُ

صفت کنند ثواب کیسه را که بخواند این دعا را
تا قیامت اگر سعی کنند صفت نتوانند کرد از
هزار جزوه یکجوره واحد را و از اد کند الله تعالی
او را و اهل او را و همسایگان او را از آتش و
شفیع گردانند او را از برای هر کس که سزاوار
آتش و نزع باشند و بیوشاند الله تعالی او را
هزار پرده در دنیا و آخرت و پیامرزد کاهان او را
او را اگر چه بمثل کف در باها باشد تا کما
کبیره و یکشاید از برای او هزار در از رحمت خود
و عطا کند بار و ثواب هم مصیبت زدگان را و ثواب
هم سلامت بوده گان را و بچشد او را از آجر مثل
اجر کل مخلوقات که الله تعالی آفریده در جنت و ^{سمان}
و زمین و بعد از فطرها ی باران و خاك و سَنَك
و ریزها و غیر اینها انقدر که خدا بخواهد و تا ^{سده}

کن در آنچه حسنه نم کرده مکرش و رت آنکه دوست ترا و مخالفت مکرش را

سَدَّ ابْنَدُ عَاءِ بَدَّ عَا اَهْلَ بَيْتِ الْعَمَوِرْ دُعَا ابْنَتْ
يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَبَلِ وَسَرَ الْقَبِيحِ يَا مَنْ لَمْ يُؤْخَذْ
بِالْجَبَرَةِ وَلَمْ يَهْزَلِكِ الشَّرُّ بِاعْظَمِ الْعَفْوِ يَا
حَسَنَ النَّجَّازِ يَا بَاسِطَ الْبَدَنِ يَا رَحْمَةً رَحِمَنِي
يَا صَاحِبَ كُلِّ حَاجَةٍ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا مُفْرِجَ
كُلِّ كُرْبَةٍ يَا مُقْبِلَ الْعَشْرَاتِ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا
عَظِيمَ الْمَنِّ يَا مُبْدِيًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْفَافِهَا
يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا غَابِرَ رَغْبَتَاهُ اسْتَلْكَ بِكَ
وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنِ وَالحُسَيْنِ وَ
عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيٍّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ
وَعَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ
سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اسْتَلْكَ يَا اللَّهُ أَنْ لَا تُشَوِّهَ خَلْفِي بِالنَّارِ وَأَنْ

الصَّبْرُ مِفْتَاحُ الْفَرَجِ لَا تَجْلُ ثَمْلُكَ لَكَ الْفُتُوحُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

تَفْعَلْ فِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ **فصل سی دهم در بیان**
دُعاهائی که مسافر ترا میباید در وقت سفر
روایت کرده ابن بابویه در فقه از بنی که خلیفه
کناشتن مرد در ابتدای سفر رفتن بر عیال
خود بهترین است از دو رکعت نماز که بکند از در
وقت بیرون آمدن از منزل بسوی سفر و بگوید
ایند عازا بعد از دو رکعت نماز که در وقت
روانه شدن بسفر قدم میکند ارند اللهم
انی استودعک الساعة فسی واهله وماله
وذریته ودنیای و آخرتی و امانتی و خائنه
عنه پس هر کس بگوید این را الا اینکه عطا کند
الله تعالی آنچه خواسته باشد روایت از امام
جعفر صادق علیه السلام که هر کس بگوید
وقت بیرون رفتن از منزل خود الله اکبر بالله

صبر کلید کشت و زیست تاب مکن حاصل شود در آنها از رزق خدا تعالی

اَخْرِجْ وَبِاللّٰهِ اَدْخُلْ وَعَلَى اللّٰهِ اَتَوَكَّلُ سُبْحَانَ اللّٰهِ
اَفْتَحْ لِي فِي وَجْهِي هَذَا الْخَيْرَ وَاخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ
وَفِي شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
اِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ^{میان} بُوْدَه باشد در ^{نور} آن
اللّٰهُ لَعَنَ اَزْ شَرِّ جَنِّ وَاِنْسٍ وَدَرْدَنَدِ كَانُ وَجَاهُ
فَاَبْرَكَ دَدِ بَمَنْزِلِ خُودِ رَوَايَتِ اَز امام محمد
بَا فَرَعَلَبِ السَّلَامِ كَه مَر كَسَدَ رَحْمَتِ بِي رُونِ
رَفْتَنِ خُودِ بَجَهَةِ اَزَادَه سَفَرِ بَكُوْنِدِ بِسْمِ اللّٰهِ
حَسْبِيَ اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَاك
خَيْرَ اُمُورِي كُلِّهَا وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ خُرْبِ
الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْاٰخِرَةِ كُنْ اَللّٰهُ
تَعَالَى مُشْكِلُنَا كَارِهًا وَاَوْزَارًا اَز دُنْيَا وَاٰخِرَةٍ وَاَضًا
اَز اُنْخَضَرَتْ مَرْوِيَّتِ كَه مَر كَسَدَ رَوْقِ بِي رُونِ
رَفْتَنِ اَز مَنَزَلِ خُودِ بَكُوْنِدِ بِسْمِ اللّٰهِ كُوَيْتَد

احذر ما نويت والا فلا تلوم الا نفسك

دو ملکی که حافظان اعمال او بیند که راه نموده
شک پس چون گویند لا حول ولا قوة الا بالله
گویند او را که باز داشته شک پس چون گویند
تو کلت علی الله گفته میشود او را که بر آورده
شد حاجات نویسنده گوید شیطان که چونکم
بانو که راه نموده شک و باز داشته شک و بر راه
آورده شک را اینست از امام جعفر صادق ^{علیه السلام}
که هر کس بخواند سوره نوح یک زاده بارد در وقت
بهر ن آمدن از خانه خود در امان خدا باشد
تا باز آید بمنزل خود پس چون بهرون اید از
منزل بایستد بر پیش رخ خود رو بقبله کند
و بخواند فاتحه زاده بر او بخود و بر جانب راست
خود و بر جانب چپ خود و همچنین بخواند ایه
الکرسی را پس گوید اللهم حفظني واحفظ مني

هذه كن انچه نيت دارى و اگر به طاعت مكن مگر نفس خود را

وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ مَا مَعِيَ وَبَلِّغْنِي وَبَلِّغْ مَا مَعِيَ بِلَا
الْحَسَنِ الْجَمِيلِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بخواند كلما
الفرج را چنانكه گذشت در فضل سابق پس
بگوید مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ اَللَّهُمَّ
الْإِسْ وَحْشَتِي وَاعْنِي عَلَى وَحْدَتِي وَارْدُدْ
غَيْبَتِي وَصِيكُونِي ابْنَا كَه مَوْلَايَ أَنْفُطَعَ الرَّجَاءُ
الْإِيْمَانُكَ وَخَابِتِ الْإِمَالُ الْإِيْمَانُكَ اسْأَلُكَ
اللَّهُمَّ بِحَقِّ مَنْ حَقَّهُ وَاجِبُ عَلَيْكَ مِنْ
جَعَلْتَ لَهُ الْحَقَّ عِنْدَكَ أَنْ نَصِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي **بَيَانِ دَعَا سَفَرِ**
يَا مُحَمَّدُ هَر كَسْ كِه خَوَاهِد كِه بِرُون رَوْدَ از منزل
خود از برای حاجتِ یا سفری پس خواهد
كه برگردد بمنزل خود بمطلب رسیده و سَلَام
پس بگوید در وقتِ بیرون رفتن از منزل

السَّعَادَةُ فِي الصَّبْرِ

حُودَكَ بِسْمِ اللَّهِ مَخْرَجِي وَيَا ذِيهِ قَدْ خَرَجْتُ
 وَقَدْ عَلِمَ قَبْلَ أَنْ أَخْرُجَ خُرُوجِي وَقَدْ أَخَصَّ
 عَلَيْهِ مَا فِي مَخْرَجِي وَمَخْرَجِي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ
 الْكَبِيرِ تَوَكَّلْ مَعُوضًا إِلَيْهِ أَمْرُهُ مُسْتَعِينٌ بِهِ
 عَلَى شُؤْنِهِ مُسْتَرْبِدٌ مِنْ فَضْلِهِ مُبْتَرِكٌ نَفْسِهِ مِنْ
 كُلِّ حَوْلٍ وَمِنْ كُلِّ قُوَّةٍ إِلَّا بِهِ خُرُوجَ ضَرْحِي
 بِضْرِهِ إِلَى مَنْ يَكْشِفُهُ خُرُوجَ فِقْرِ خُرُوجَ بَقْصَرِهِ
 إِلَى مَنْ يَسُدُّ خُرُوجَ عَائِلٍ خُرُوجَ بَعَائِلِكَ إِلَى
 مَنْ يُغْنِيهَا وَخُرُوجَ مَنْ رَتَبَهُ أَكْبَرُ بَقِيَّتِهِ وَ
 أَتَعَزَّمُ رَجَائِهِ وَأَفْضَلُ أُمْنِيَّتِهِ اللَّهُ تَقِيَّةً فِي
 جَمِيعِ أُمُورِي كُلِّهَا فِيهَا جَمِيعًا اسْتَعِينُ
 وَلَا شَيْءَ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ فِي عَلَيْهِ اسْتَسْلُ اللَّهُ
 خَيْرَ الْمَخْرَجِ وَالْمَدْخَلِ إِلَّا إِلَهُ الْأَمْوَالِ الْمَصْبُورِ
 يَسْأَلُ رُسُلَهُ كَيْفَ كُنْتُ كُنْتُ بِأَشَدِّ عَارًا زَادَ

سیکھی در صبر است

اورد بر مطلب خود البته داخل میشود بر او
شادی و بر کرد و بمنزلی خود بسلامت و
سزاوار است که چون ازاده سفر کنند در وقت
پیر و ن رفتن از منزل خود با وضو باشند و تحت
الحنك بستر باشند و چیزی تصدق کرده
باشند و خوب با دام فلح در دست داشته
باشند و بخوانند این ایه را که وَلَمَّا تَوَجَّهْتُمْ لِقَاءَ
مَلِكٍ يَنْبَغِي أَنْ تَكُونَ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
این است و در کتاب منسک آورده که مسافر
چون در سفر بمنزلی فرود آید و بخواند این ایه را
که رَبِّ انْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
پس در خبر است که چون کسی بکند باین روش در نماز
وی شود بهترین مکانی از آن منزل و دفع کند
از وی شر آنکه انشاء الله تعالی **فصل سیم و سیم**

الْمُتَوَكِّلُ عَلَى اللَّهِ يُحْفَظْ وَلَا يَنْخَفِ فَاللَّهُ لَطِيفٌ بِالتَّوَقُّعِ

در بیان خواص آیات قرآنیه در کتاب معجم اهل
الادب آورده که بدرسنه که آیات قرآن کریم
اینچنانست که حجاب خود نمود پیغمبر بآنها از شنیدن
در قول او که وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ
وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسُورًا
وَابْنُ الْكَهْفِ اینست قوله تَعَالَى وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ
بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلِئِنْ مَأْتَتْ بَيِّنَاتُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
أَذَانِهِمْ وَقَرَأُوا وَإِنْ نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أَلْبَدَ **وَابْنُ جَابِثَةَ** اینست قوله تَعَالَى وَلِلَّهِ الدِّينُ
كُلُّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ
وَالَّذِينَ لَهُمُ الْغَافِلُونَ **وَابْنُ مَحَلٍ** اینست قوله تَعَالَى
أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى

توکل کنند بر خدا محفوظ و بر سر لطف کند نه از قوه و نه از اثر

بَصِيرَةٍ غِشَاوَةٌ فَمَنْ هَدَيْتُمْ بِهِ رَبِّيَ فَلَ
تَذَكَّرُونَ دَرْ كِتَابِ دَلَايلِ اُورْدَةِ
مَحْمَدِ عَلِي الشَّرِيفِ عَلَوِي رَسِيدِ بَانْدُ وَه
غَمِ وَرِفْتِ مَالِشِ وَ مَنْصَبِشِ وَ رَاهِ يافتِ باؤ
شَرِشِ از جَانِبِ پادشاهِ انصُرِ پِشِ بِدَرْ خَوَابِ
حَضَرَتِ پِيغمبرِ اِيسِ شَكَايَتِ كَرْدِ كَارِهَا خُودِ
بِاِ حَضَرَتِ اِيسِ اِنْ حَضَرَتِ فَرمودِ كِه بِخَوَانِ اِيشِشِ
اِبَرِ رَا وَ جَوَابِهَايِ اِنْهَادِ رَوْقِ هَرِ مَحْنَتِ اِيسِ
بِدَرْ سَنِي كِه اَللهُ تَعَالَى مِي كَرْدَانْدِ اَزِ اِنْهَادِ اِيشِشِ
و مِي كَرْدَانْدِ مَالِ نُوْرَا وَ مَنْصَبِ نُوْرَا وَ اِيشِشِ
ازِ شَرِ پادشاهِ وَ كَفَايَتِ شُودِ كَارِهَا دِينِ وَ دُنْيَا
نُوْرُوْمُ خَوَانْدِ هِيچِ عَمَلِ كِه مِي كَرْدَانْدِ اِنْشَادِي رَسَدِ
غَمِ اَوْ وَ نُوْمُ خَوَانْدِ هِيچِ فَرْضِ دَارِي مِي كَرْدَانْدِ اِنْشَادِ شُودِ
فَرْضِ اَوْ وَ نُوْمُ خَوَانْدِ هِيچِ كَرْفَتِ اِيشِشِ مِي كَرْدَانْدِ اِنْشَادِ

اَسْتَجِبْ اَللّٰهُ فَمَا تَرْهَدُ وَشَاوِرْ صَدَقَاتِكَ

شود با پنجه گرفتار شود گفت پس چون بیدار
شدم پس خواندم بعد از نماز پس آمد فرستاده
پادشاه که بیا که سلطان تو این خواهد پس چون
داخل شد پس گفت بدرستی که تو سانسیدگرا
در خواب من و گمان میکنم که دعا کردی با الله
تعالی بر من بخدا قسم چهری که لایق ساختن
ترا بر من پس داد مال او را باز یادی از مال خود
پس به تحقیق که راوی گفت که دیدم از برکت
آیات کریمه خبر بسیار و آن آیات کریمه اینست **ایه**
اَوَّلُ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
رَاجِعُونَ **جوابش** اَوَّلُكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ
وَرَحْمَةٌ وَاَوَّلُكَ هُمْ الْمُهْتَدُونَ **ایه دوم** اَلَّذِينَ
قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا اِلَيْكُمْ فَانْخَشِمْ
فَنَادَوْهُمْ اِنَّمَا اَنْتُمْ اَحْسَبُنَا اَللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

طلب خیرین خدا در آنچه اراده کرده شکر کن با دوستان خود

جوابش فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم
سوء واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل
عظيم **ايه** **سستم** وذاتنون اذ ذهب مغاضبا
فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات
ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
جوابش فاستجبنا له ونجينااه من الغم وكذلك
نجي المؤمنين **ايه** **چهارم** وابوب اذ نادى
ربه اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين
جوابش فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضرر
واتينااه اهله ومثلهم معهم رحمة من عند
وذكرى للعالمين **ايه** **پنجم** واقوص امرى الى الله
ان الله بصير بالعباد **جوابش** فوفاه الله
سببات ما مكر وواحاف بال فرعون
سوء العذاب **ايه** **ششم** الذين اذا فعلوا

النُّوْكَلُ عَلَى اللَّهِ كَفَاءُ

فَاحْشَهِ أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ ذُنُوبَ الْإِنْسَانِ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ **جوابش** أو
جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ يَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ
آيات شفا هر کس بنویسد وایش بخورد بر می شود
از همه بلاها و ان آیات اینست و لیقف صدق
قویم مؤمنین و شفاء لما فی الصد و یرج
من بطونینها شراب مختلف الوانه فی شفاء
للناس و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة
للمؤمنین و اذا مرضت فهو لشفین قل هو
للذین آمنوا همد و شفاء ذلك تخف من
ربکم و رحمة الان تخفف الله عنکم برأه الله
ان یخفف عنکم قلنا یا ناری کونی بردا و سلاما

انکہ توکل کردہ جنت کفایت اور

عَلَىٰ إِيْرِهِمْ وَارَادُوا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ
الْأَخْسَرِينَ الْمَعْرَآلِ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ
وَلَوْ شَاءَ جَعَلَهُ سَاكِنًا وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَالْأَحْوَلُ وَالْأَقْوَمُ
إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَدَرُكَابِ عَدُوِّ الدَّاعِ
رَوَايَتُكَ اَزِیْغِیْرَ اَبْنِہٖ کہ ہر کہ بخواند از اول
البقرۃ تا اِلَى الْمَفْلُحُوْنَ وَاٰیۃ الْکُرْسِیِّ فَاَعْلَمُ وَاٰیۃ
اٰیۃ اَزَاخِرِ الْبَقَرۃ ہر کہ ببندد و نفس خود و مال
خود چیزی از مکر و وہ و نزد بک نشود باو
شیطان و فراموش نکند قرآن را و در کتاب
توکل آوردہ کہ ہر کہ بخواند نہ رسد از جا و ^{ان}
کزندہ در رُجیع و شام پرا کہ و مَا لَنَا اِلَّا تَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِ وَفَدَّ هَدٰی نَسْبُلَنَا وَلَنَصْرَنَّ عَلٰی
مَا اٰذَنُیْمُوْنَا وَاَعْلٰی اللّٰهِ قَلْبُیْتُوْکُلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ وَاَعْلٰی

لَا تَهْتَلُ فِيهَا عِزَّتُ اللَّهِ مَعَكَ

در کتاب ترمه الاذبا اینکه هر کس بشود
ارساک بخواند این ایه را یا معشر الجبن والاشب
اِنْ اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَوْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْاَرْضِ فَاَنْفُذُوا وَالْاَنْفُذُونَ الْاِسْلَامُ
وَحَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا
هَمْسًا وَعَنَ الْوُجُوهُ لِلْحَى الْقَبُومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ
حَمَلَ ظُلْمًا وَ در کتاب خواص القرآن از حضرت
علی علیه السلام روایت که هر کس بشود از
غرف شدن باب یاسو ختن با شش گیس بخواند این
دُعَا را اِنْ وَلِيَ اللَّهُ الَّذِي اَنْزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ
يَتَوَكَّلُ الصَّالِحِينَ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ
الْاَرْضُ جَمِيعًا بِيَمِينِهِ يَوْمَ الْعِقْبَانِ وَالسَّمَوَاتُ
مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
اگر چهار یا بی سَخت باشد بخواند بر کوشش

در کفن کن در آنچه غم کردی حسد است

أَنْ يَحْضُرَ يَا كِهْ وَلَكِهْ أَسْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا أَوْ كَرْهًا وَاللَّيْهْ تُرْجَعُونَ رَوَايَتِ از
امام موسی کاظم علیه السلام بدو سنی که کافی
بگفتند از قرآن خلافت را از مشرق تا مغرب اگر
باشد انکس را یقین **فصل سی چهارم** در بیان استخار
ذکر کرده شیخ در رساله عربیه که سزاوار نیست
بر بنی آدم اینکه استخاره کند در چیزی که منهی
عنه نباشد یا در آدای فرایض پس بدو سنی
که استخارات در مباح و بزرگ سنت در عمل
سنی دیگر که جمع میان هر دو سنت ممکن ^{شد}
مثل جهاد و حج و نافله یا از جهت سفری مثل
زیارت مشهد و سوای زیارت و استخارات بسیار ^{است}
از انجمله خبر الرفاعی که روایت شد از امام
جعفر صادق علیه السلام و آن بر این وجه است که

لَا تَجْعَلْ فِيمَا عَزَمْتَ فَإِنَّ الْقَصِيرَ رَاحَةٌ

بنویسد بر سه رفعه بعد از تسبیح که خیرة من الله
الغرض حکیم لقمان بن ^{ملا} افعل و در سه رفعه بعد
از آن بدستور پیش بجای افعل لا تفعل پس
یکبار در مجموع شش رفعه را در زیر سجاده مؤد
پس یکبار در دو رکعت نماز پس چو سلام دهد
سجده کند و بگوید صد بار استغفر الله بر حمت
خیرة فی عافیة پس بنشیند و بگوید اللهم
خیر لی و آخر لی فی جمیع اموری کلها فی سیر
مینک و عافیة پس بر هم زند رقعها را و
بپروان آورد یک یک تا سه رفعه پس اگر هر سه
پیاپی افعل برآید پس یکبار آنچه خواسته باشد
و اگر بیرون آید سه رفعه لا تفعل نکند انکار را
پس اگر مختلف باشد تا پنج رفعه در آورد و عمل
کند بر پاده آن از انجمله روایت از حضرت

شما بکنیم و آنچه عزم کرد در حد است

اِنَّهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اينکه نیت کند استناره کند خطا
خود را و بنویسد در رکعت رُفْعُهُ لا و در رکعت
نعم پس بگذارد این دو رُفْعُهُ را و در رکعت دیگر دو
بگذارد در رکعت دیگر از من خود و بگذارد دو رکعت
نماز و بگوید بعد از آن نماز این دعا را اللهم اني
اسْأُوكَ فِي امْرِي هَذَا وَاَنْتَ خَيْرُ مُشَارٍ و
مُشِيرٍ فَاَشْرِعْ لِي بِمَا فِيهِ صَلَاحٌ وَحَسَنُ عَافِيَةٍ
پس بیرون آورد یکبار را اگر لازم آید پس انگشت
و انگشت دارد و اگر نعم ببرد بکند از آن جمله آنچه ذکر کرده
این عهد در رساله خود اینرا که مشوره کنید بنا
برادران بعوض استناره و بخواهد از الله تعالی
آنچه را که ایشان در جواب مشوره بگویند از آن
جمله آنچه ذکر کرده ایضاً در رساله خود اینک باز
فراموش اول صفحه و عمل کنید با آنچه در اول

اِذَا تَوَكَّلْتَ عَلَى اللَّهِ فَأَفْعَلْ فَإِنَّهُ يَعْينُكَ

صفحه است از امر و نهی از انجمله آنچه ذکر کرده
علامه در مصباح خود بدو رسیده که این استخار
مرویت از حضرت صاحب الامر علیه السلام و آن
اینست که بخوانند حد زاده بار یاسه بار یا یا
بارسین بخواند سوره قدر زاده بارسین بگوید
یا ایا الله یتما انی استخیرک لعلمک بعافیة الامور
واستشیرک لحسن خلتک فی المامول و
المتخذ و ایا الله یمان کان هدی الامر الفلانی
یمافد ینطت بالبرکة اعجازه و یوادیه و حققت
بالکرامة اقامه و کبایه فخری اللهم فیه
خیره نرد شموسه ذلول الا و تقص اقامه
سرو را اللهم امین امر افانم و امینا فیا
فانتهی اللهم انی استخیرک برحمیک خیره
فی عافیة اللهم ان کان بالفرق فهو الخیر من

چون تو کل کردی حسد پس بمن بدرسته صبر است

فصد کند حاجت خود را در دل خود پس
بیکر و تسبیح پس اگر آنچه گرفته باشد طاق باشد
ان کار را نکند و الا فلا **خانه** ذکر کرده این
طاووس در کتاب فتح البواب که بد رسته که
ایند عا و روایت شده از امام رضا علیه السلام
و از اباء او صلوات الله علیهم که بد رسته که هر کس
مخواند این دعا را در اول کاری که خواهد بکند
به بیدار در آخر آن کار آنچه را که دوست داشته
و اختیار کرده انشاء الله تعا و اند طاع اینست
اللَّهُمَّ اِنَّ خَيْرَكَ نَبْلُ الرِّغَائِبِ وَنُصَيْبُ
الْمَكَايِبِ وَتُعْجَمُ الْمُطَالِبِ وَهَدْيُ الْحَامِدِ
الْعَوَاقِبِ وَتَقِي مِنْ مَحْدُورِ التَّوَائِبِ اللَّهُمَّ
اِنِّي اسْتَخِرُكَ فَمَا عَقَدَ عَلَيْهِ رَأْيِي وَفَادَنِي
إِلَيْهِ هَوَايَ وَاسْتَشْلَكَ يَارَبِّ اِنْ تُسَهِّلْ لِي

اِذَا رَضِيتَ فِي مَرَدِّكَ وَلَا تَقْنَمُ اَنْتَ بِمَجْهَرٍ

فِي ذَلِكَ مَا نَعَسَ وَأَنْ تُعْجَلَ لِي فِي ذَلِكَ مَا
تَبَسَّرَ وَأَنْ تُعْطِيَنِي يَا رَبِّ الظَّفَرَ فَإِنَّا اسْتَحْزُ
فِيهِ وَعَوْنَا بِالْإِنْعَامِ فِيمَا دَعَوْنَاكَ وَأَنْ
تُجْعَلَ يَا رَبِّ بَعْدَهُ قُرْبًا وَخَوْفًا مَنَا وَمَحَلًّا
سَلَامًا إِنَّكَ نَعْلَمُ وَلَا اعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
اللَّهُمَّ إِنْ يَكُنْ هَذَا الْأَمْرُ خَيْرًا لِي فِي عَاجِلٍ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَجْعَلْهُ وَسَهِّلْهُ لِي وَلَيْسَرُهُ
وَأِنْ لَمْ يَكُنْ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَقَدْ رُبِّي فِيهِ الْخَيْرَ
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **فصل**
سبعة وپنجم در بیان زیارات میگوید در زیارت
حضرت پیغمبر السلام علیک یا رسول الله
وآمین الله علی وحبیه وعزائم امره والخائیم
لیا سبق والفائخ لیا استقبل والمهین علی
ذلك کله ورحمة الله وبرکاته السلام علی

هرگاه صبی شده در تردد ترک کن و اندوه کین بساز که خیر است

صاحب السکینه السلام علی المدفون فی
المدینه السلام علی ابی الفاسم محمد ورحمة الله
وبرگانه در بیان زیارات جامعه ذکر کرده
طبرسی در منهج خود که روایت شده از
امام جعفر صادق علیه السلام بدو رسیده
که هر کس اراده کند که زیارت کند پیغمبر و
فاطمه با ائمه علیهم السلام زاد مکان خود
پس غسل کند در روز جمعه و بپوشد پاکترین
لباس خود را پس بر بالای پشته و یا بر بام بلند
رود و بکند از چهار رکعت نماز یاد و رکعت
با پنجه میسر شود پس خوشنلام دهد بر خیمه
و بر قبله کند و بگوید السلام علیک ایها
النبی ورحمة الله وبرگانه السلام علیک
ایها النبی المرسل والوصی المرئی والسید

اِذَا وَجَدَتْ فِي قَلْبِكَ نَفُودًا فَافْعَلْ وَالْاِفْلَا

الْكُبْرَى وَالسَّيِّدَةَ الزَّهْرَاءَ وَالسَّيِّدَتَيْنِ الْمُنْتَجِبَتَيْنِ
وَأَوْلَادَ الْكِرَامِ وَالْأَمْثَاءِ الْمُنْتَجِبُونَ جِئْتُ
انْقِطَاعًا إِلَيْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمْ
أَتَخَلَّفُ عَلَى بَرَكَاتِ الْحَقِّ فَقُلَيْبُ لَكُمْ سَلَامٌ وَنُصْرَةٌ
لَكُمْ مَعْدَةٌ حَتَّى يَحْيِيَكُمْ اللَّهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ
مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي مِنَ الْفَائِلِينَ
بِفَضْلِكُمْ مُقْتَرِبِينَ جَعَلْتُكُمْ لَا أَنْكَرَ اللَّهُ قُدْرَهُ
وَلَا أَدْعُو إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ سُبْحَانَ الَّذِي الْمَلَكُ
وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ
قَلْبِكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرَوَّابَتْ
الْخِرَاءُ وَرَدَهُ كَأَنَّهُ بَارَتْ خُصْرَتْ أَمَامَ حُسَيْنٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسْمِ اللَّهِ بِأَمِّ بَلَدٍ رَوَّابَتْ
حَضْرَتِ أَمَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

اگر یابی در دل خود خیر که باعث برکت و کامیابی

که چون اراده کند زیارت حضرت امام
حسین علیه السلام را پس نیفات کند
راست و چپ را پس سر بسوی آسمان کند
پس بسیار در صورت فبری مثل فبر مقدس
و بگوید السَّلامُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بنویسند مثل
زیارت حج و عمره و ذایع کند از برای زیارت
ائمه علیهم السلام با این روش السَّلامُ عَلَیْكُمْ
اَیْمَةُ الْمُهْدَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكُمْ
وَأَفْرَأَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَّلْنَاهُ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ اكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْهُ إِخْوَانًا
مِنْ زِبَارَتِهِمُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ **فصل بیستم** در بیان ادعیه

كَادَ الْحَكَمُ بَيْنَنَا عَلَيْكَ بِإِنْجِلْمٍ وَالْقَبْرِ نُنَالُ مِنْ اللَّهِ كَرَامَةً

مَا هِ رَجَبٌ وَسُنَّتْ لِمَا أَنْتَ بِمُحَوَّلٌ بِأَنْتَ عَارَا
دَرْهَرُ وَرَا زَانِهَا يَا مَنْ بِمَلِكٍ حَوَائِجُ السَّائِلِينَ
وَيَعْلَمُ ضَمِيرُ الضَّامِينَ لِكُلِّ سَأَلَةٍ مِنْكَ
سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَنِيدٌ وَلِكُلِّ صَمْتٍ
مِنْكَ عِلْمٌ بِأُطْنٍ مُحِيطٌ أَسْأَلُكَ بِمَوَاعِيدِ
الضَّادِ قَدْرٍ وَأَبَادِيكَ الْفَاضِلَةِ وَرَحْمَتِكَ
الْوَاسِعَةِ وَمُلْطَانِكَ الْفَاضِلَةِ وَمُلْكِكَ الدَّائِمِ
وَكَلِمَاتِكَ الثَّامَاتِ يَا مَنْ لَا تُنْفَعُهُ طَاعَةٌ
الطَّبِيعِينَ وَلَا تُنْزِرُهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيَّ بِحَمْدٍ وَإِلَيْهِ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَاعْظِمْ
فِي مَارِزِقَتِي الْعَافِيَةَ وَالْبَرَكَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ عَاكِدٌ بِرِوَابِيهِ أَمَامَ جَعْفَرِ
صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ قَوْلِكَ اللَّهُمَّ كُنْ لِي

زادیک باشد حکم اور روشن بر توبہ علم و صبر و میرسد از جانب کریمت

اَسْتَغْفِرُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ
مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَائِدِينَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ وَاَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ اَنْتَ
الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَامْنُ بَعْغِكَ عَلَى قُرْبَى
وَبَحْلِيَاكَ عَلَى جَهْلِي وَيُقَوِّتَكَ عَلَى ضَعْفِي
يَا قَوِي يَا عَزِيزُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوْصِيَاءِ
الْمَرْضِيِّينَ وَاكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **نَمَتَه** ذكر كردۀ صد و ن
در مجموعۀ خود حدیثی بسیار طویل در فضل
روزہ ماہ رجب پس گفت در آخر حدیث
خود کہ گفتہ شد یا رسول اللہ پس اگر کسی را
مفتد و رنبا شد باین روش کہ مذکور شد
پس چہ عمل کند کہ حاصل نماید این ثواب و

اِذَا كَانَ قَصْدُ الدُّنْيَا وَالْزَّكَاةِ اَوَّلِيَّ وَانْ كَانَ دِينًا وَشَرًّا خَيْرًا

پس گفت آنحضرت که قصد و کشید هر روز
بیک ثان کرده پس گفته شد که اگر آن ثان
میشود چه کند گفت هر روز این تسبیح را
صد مرتبه بخواند از روزهای ماه رجب سُبْحَانَ
الْحَمْدِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّشْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ
الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَهُوَ لَهُ
أَهْلُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى **فصل سی و هفتم در**
بیان ماه شعبان بود علی بن الحسن علیه السلام
که دعا میکرد و میگفت وقت زوال هر روز
از ماه شعبان و در شب نصف شعبان این دعا
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةَ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ
الرِّسَالَةِ وَمُخْلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ
وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الْفُلُكِ الْجَارِيَةِ فِي الْبَحْرِ الْغَامِرِ يَا مَنْ مَنَّ رَكِبَهَا

هرگاه باشد قصد تو دنیا پس ترک بهرست و اگر چه دین باشد پس سزاوارتر

وَبَعْرِقْ مَنْ مَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَأَخِّرُ لَهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْخَصِيبِ وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكَيْنِ وَمَلِجِ الْهَارِبِينَ وَعِصَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً تَكُونُ لَهُمْ رِضَةً وَحِجًّا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِذَاءٌ وَفَضَاءٌ بِحَوْلِ مَنِكَ وَقُوَّةِ بَأَدَاكَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَوْجِبَتْ خُفُوفُهُمْ وَفَرَضَتْ طَاعَتَهُمْ وَلَا يَتَهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِزِّ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَأَرْزُقْنِي مُوَاَسَاةَ مَنْ فَتَرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَعَتْ عَلَيَّ مَرْفَعَتُكَ وَكَثَرَتْ عَلَيَّ مَرَعَاتُكَ وَأَجِيبْنِي تَحْتَ

اِشْرَحْ بِجَالِكَ اِنَّ اللهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

ظَلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ
شُعْبَانَ الَّذِي حَفَفْتَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرَّحْمَانِ
الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللهِ بِدَابُ فِي صِيَامِهِ وَ
قِيَامِهِ فِي لَيْلَالِهِ وَأَيَّامِهِ تَجَرُّعًا لَكَ فِي كَرَامِهِ
وَأَعْظَامِهِ إِلَى تَحَلٍّ حَامِيهِ اللَّهُمَّ فَاعِنَّا عَلَى
الْأَسِنَّاتِ يَسْتَنْتِ فِيهِ وَنَبِلْ شِفَاعَتِهِ لَدَيْكَ
اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَفِّعًا وَطَرِيقًا إِلَىكَ
مُرْتَفَعًا وَاجْعَلْ لِي مُتَبَعًا حَتَّى أَلْقَاكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي مُغْضِبًا قَدْ أَوْجَبْتَ
لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَانْزِلْنِي دَارَ الْقَرَارِ
وَتَحَلٍّ الْأَخْيَارِ وَابْنِ أَمَامِ جَعْفَرٍ صَادِقٍ
عَلَيْهِ السَّلَامُ كَمَا هُوَ كَسْرٌ يُجَوِّدُ هَرْدُورًا زَاوِيًا
شُعْبَانَ ابْنَ اسْتِغْفَارٍ رَا اسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاتُوبُ

طلب راحت کن بحال خود بدستی که خدا با صابران است

الْبَرِّي يُوَسِّدُ زَيْرًا يَأْوُدُ رَافِقًا عَلَى مَبِينٍ
كَأَوَّاسٍ نَادَهُ بَاسْتَدَدَ رَمَاهُ بَيْنَ عَرْشَيْنِ كَدَّانِيَا
جُوهِيَاهُ هَسَتْ وَدَرَكَا رَانَ جُوهِيَاهُ قَدْ حَمَاهَا
بَعْدَ دَسْنَارِهِ كَانَتْ **شَهَّة** شَبِّ نَصْفِ شَعْبَانَ
فَاضِلُهُ بَيْنَ شَبَاهَاتٍ بَعْدَ زَيْتِ قَدَرٍ كَدَّانِيَا
شَبِّ مَوْلُودٍ شَدَّ قَائِمُ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
وَسُنَّتُ اسْتِ كَدَّانِيَا كَرْدَهُ شُودُ رَانَ شَبِّ بَابِ
دُعَاؤِ كَدَّانِيَا تَعَرَّضَ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُنِيرِ
كَكَذْ شَتِّ فَضْلِ هَفْنَمِ دَرْدِ بِلِ أَوْ زَادَ امِيرُ الْمُنِيرِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرَا ذَكَارِ شَبِّ كَذْ شَتِّ فَا اخِرِ
رَوَايَتِ اَزَامَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كَهَرِ كَسْ شَبِّ كَدَّانِيَا كَدَّانِيَا كَدَّانِيَا
شَعْبَانَ صَدَّ بَارِ وَمُحَمَّدٍ كَدَّانِيَا كَدَّانِيَا
وَنَهْلِيلِ كَدَّانِيَا بَارِ مَرْدِ كَدَّانِيَا كَدَّانِيَا

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا هَذَا الْأَمْرَ مَرَّةً

کند شده و را و بر می آورد حاجتها و را از
حوائج دنیا و آخره و آنچه می که ملتئم و باشد
هر چند که او خود نیابد و انرا طلبد **فصل**
سپه و هشتم در بیان دعا ماه رمضان دعا
کن در هر روز از ماه رمضان باین دعا که
روایت شده از امام جعفر صادق علیه السلام
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَقَضْتَ وَتَقَدَّرَ مِنَ الْأَمْرِ
الْمَحْذُومِ فِي أَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ
وَلَا يَبْدَلُ أَنْ تَكْتُمَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
وَأَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَتُوسِّعَ رِزْقِي وَأَنْ تُجَلِّبَنِي
مِنْ بَيْتِ صِرِّيهِ لِدِينِكَ وَلَا تُتَبَدِّلْ بِي
غَيْرِي وَتَكُونِي دَرَهْرَ شَبَابٍ مِنْ شَبَابِ دَهْرِهِ
اخر ماه رمضان بعد از فرائض و نوافل آنچه
روایت شده از امام جعفر صادق علیه السلام

کجور و در زمین برسد درین کارشادی است

اللَّهُمَّ ادْعُنَا حَقَّ مَا مَضَى مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
وَاعْفِرْ لَنَا تَقْصِيرَنَا فِيهِ وَتُسْلُكَنَا فِيهِ مَقْبُولًا
وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِإِسْرَافِنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَاجْعَلْنَا
مِنَ الْمَرْحُومِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْخَرُومِينَ بِسِ
بَدْرِ مَسْئَةٍ كَمَا هِيَ كَسْرٌ بِعَمَلٍ أَوْ رَدُّ خُوانِدَنَ ابْنِ دَعَا
مِيْ اْمُرْدَا زَجَهْرًا وَابْنِ اْمُرْدَا خَشْتَهْ بَاشَدَا زَا عَمَّا
سَيِّدَتِي بَاوَا جِي وَبَارِ مِيْدَارْدَا زَاوَايَا وَابْنِ بَا
بَاشَدَا وَدَرْ كُتَابِ رَوْضَةِ الْعَابِدِينَ اَزْكَرَ لِحْجَةٍ
مَنْقُولَةٍ اَزْ اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
كَهْ بُوْدِيْ كَهْ دُعَا مِيْ كَرْدَ بَا بِيْدُ غَاوِ هَرْدُوْ زَاوَا
رَمَضَانَ بِاْ هَرِ شَبَّ اَزْ مَاهِ مَنَدَنَ كُوْرَ اللّٰهُمَّ مِنْكَ
اَلْهَلْبُ حَاجِيْ وَمَنْ طَلَبَ حَاجَتَهُ اِلَى اَحَدٍ
مِّنَ النَّاسِ فَاتِّلَا اَلْهَلْبُ حَاجَتِيْ اِلَيْكَ
وَخَدِكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَاسْتَغْلِكَ بِفَضْلِكَ

الْفَعُولُ فِي هَذَا الْأَمْرِ خَيْرٌ لَا يَجْعَلُ فِيهِ

وَرَضَوَانِكَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عَامِي هَذَا إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ
سَبِيلًا حَجَّةً مُبَرَّورَةً مُقْبَلَةً زَاكِيَةً
طَالِيَةً تَقَرُّ بِهَا عَيْنِي وَتَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتِي
وَتَرْزُقُنِي أَنْ أَعِصَّ بِهَا بَصَرِي وَأَنْ أَحْفَظَ
فَرْجِي وَأَنْ أَكْفَ عَنْ جَمِيعِ تَحَارِيكِ حَتَّى
لَا يَكُونَ عِنْدِي شَيْءٌ أَشْرَ مِنْ طَاعَتِكَ
وَحُشْبَتِكَ وَالْعَمَلِ بِمَا أَحَبَبْتَ وَالْتِرْكِ لِمَا
كَرِهْتَ وَهَضَبْتَ عَنْهُ وَأَجْعَلَ ذَلِكَ فِي بَيْتِ
مِنْكَ وَعَافِيَةً وَأَوْزَعِي سُكْرًا مَا أَنْعَمْتَ
بِهِ عَلَيَّ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ وَفَائِي قَنَلًا
فِي سَبِيلِكَ تَحْتَ رَأْيِهِ مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ مَعَ
وَلِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُقْتَلَ
بِأَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ وَأَنْ تُكَرِّمَنِي

شهر در این کار تهنیت مجید مکن در او

يَهْوَانٍ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلَا تُهَيِّئْ كَرَامَةً
أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ
سَبِيلًا حَسْبِيَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ
آلِهِ الطَّاهِرِينَ وَدَرَكْتَ كِتَابَ حَدِيثِ النَّظَرِ أَوْرَدَ
كَهْرِكُ مَنْ يُجَاوِدُ ابْنَهُ عَارَا هِرْ وَرُوزَ أَرْمَاهُ وَرُضَا
بِي مُرْزَدِ اللَّهِ تَعَالَى كَيْفَ جَعَلَ سَالَةَ أَوْزَاوَانِدُهَا
أَيْبَتِ اللَّهُمَّ رَبِّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي آتَتْ
فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ
الصِّيَامَ أَرَزُفْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ
وَفِي كُلِّ عَامٍ وَأَعِزَّنِي الدُّنْيَا نَوْبَ الْعِظَامِ فَإِنَّهُ
لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَدَرَكْتَ كِتَابَ بَلَدِ الْأَمِينِ أَوْرَدَهُ كَيْفَ يَكُونُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ كَيْفَ يَكُونُ هَرُوزُ وَفَتْ إِفْطَارِ أَرَزُ

لَا تَطْلُبُ حَاجَتَكَ مِنْ أَحَدٍ غَيْرِ اللَّهِ يَنْظُرُكَ عَنْ بَابِهِ

دُرُزْهَايِ مَاهِ دِمِضَانِ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ
لَكَ صُمْنَا وَعَلَى رِزْقِكَ افْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَوَايَتِ أَزَامَامِ
جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْدُ رِسْمِ كَهْرَسِ
يَخْوَانِدِ سُورَةُ قَدْ رَزَادِ رَوْقِ سَكُورِ وَدَرِ
افْطَارِ الْأَإِنِ كَهْدِ رِمِيَانِ ابْنِ دَوْحَالِ بَاشِدِ
تَوَابِ أَوْ مِثْلِ تَوَابِ كِبِيهِ كَهْدِ رِخُونِ خُودِ غَلْطِدِ
دَرِ مَعْرِ كَهْدِ جِهَادِ دَرِ زَاهِ خُودِ دَرِ كِتَابِ شَرِيعَةِ
الْمَسْكِ رَوَايَتِ أَزْنَبِي كَهْدِ مَرِ كَسِ دَعَا كِنْدِ
بَابِنْدِ عَامِ دَرِ رَوْقِ افْطَارِ سِهْرُونِ مِيَابِدِ أَزْكَا
مِثْلِ أَنْ دُرُزِي كَهْدِ أَرْمَادِ رَسُولِ شَدِيدِ بَاشِدِ
وَإِنْ أَبْنَسْتَ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ أَنْتَ اللَّهُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا أَنْتَ يَا عَظِيمُ

طلب کمر حاجت خود را از یک غیر کرده که مراد از خود

و در کتاب فردوس آورده که هر کس بگوید
عبد فطرده مرثیه ایند عازا که یا ذا ائمه الفضل
علی البریه یا باسط الیدین بالعطیه یا صاحب
المواهب السینیه صل علی محمد و آل خیر
الوری سحبه و اغفر لنا یا ذا العلی فی هذه
العشیه بنویسند الله تعالی از برای وی هزار
هزار حسنه و نحو میکند از دیوان او هزار
هزار سینه و بلند گرداند از برای هزار هزار
درجه پس چون شود رؤوفیات جمع شود
در مجمع ابراهیم در یکقبه **فصل سی و نهم** در
اسماء حسنه و خواص آن که نقل شد از کتاب
جواهر المثران در خبر است که الله نعم را نود نه
اسم است هر کس دعا کند بان اسم مسجلا بشود
دعایش و هر کس بخواند آنها را داخل شود

جَنَّتْ رَاوَنُودُ وَجَنَامُ ابْنِ نَسْتِ هُوَ اللَّهُ الَّذِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ
 الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُنْكَرُ الْخَالِقُ
 الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْغَفَّارُ الْقَهَّارُ الْوَاقِعُ
 الْوَاقِعُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْخَافِضُ
 الرَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُدِلُّ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْحَكِيمُ
 الْقَدِيرُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الْحَكِيمُ الْعَظِيمُ الْغَفُورُ الشَّكُورُ
 الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ الْخَفِيزُ الْمُقْبِتُ الْحَسْبُ الْجَلِيلُ
 الْكَرِيمُ الرَّقِيبُ الْمُجِيبُ الْوَاسِعُ الْحَكِيمُ الْوَدُودُ
 الْمَجِيدُ الْمُنَاجِدُ الْبَاعِثُ الشَّهِيدُ الْحَقُّ الْوَكِيلُ
 الْقَوِيُّ الْمُنِيبُ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ الْمُحْيِي الْمُبْدِي
 الْمُعِزُّ الْمُجِيزُ الْمُبِيتُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ
 الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ الْمُقَدِّمُ
 الْمُؤَخِّرُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْوَلِيُّ الْمُنِيبُ

الْبِرُّ التَّوَابُ الْمَنِّعُ الْمُنْتَهَمُ الْعَفْوُ الرَّوْفُ
مَالِكُ الْمَلِكِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْمُفِطُّ
الْجَامِعُ الْغِنَى الْمَغْنَى الْمُعْطَى الْمَانِعُ الضَّارُ النَّافِعُ
الْكُورُ الْهَادِي الْبَدِيعُ الْبَاقِي الْوَارِثُ الشَّهِيدُ
الصَّبُورُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ لَمْ يَلِدْ
لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَذَرَكَابُ
عَدُوِّ الدَّاعِي أَوْرَدَهُ كَسْرًا وَارَاكَ بَرْدُهَا
كَشَدَهُ كَمْ نَجِدَ كُنْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَشَا كَوَيْدُهَا
جَلْ جَلَالُهُ أَيْ كَيْدُهَا وَارَدَا زَا مَتَا حُسْنِ مَتَا
مَطْلُوبٌ خُودِ لَيْسَ أَكْرَبَ بَاشَدَ مَطْلُوبٌ رِزْقُ
لَيْسَ يَكُونُ بِدَا الْزَّرَاقُ وَالْوَهَابُ وَالْجُودُ وَالْمَغْنَى
وَالْمَنِّعُ وَالْمُفْضِلُ وَالْمُعْطَى وَالْكَرِيمُ وَالْوَاسِعُ
وَمُسْتَبِيبُ الْأَسْبَابِ وَرَازِقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ وَجَهَنِي مِثْلُهَا بَاشَدَ لَيْسَ أَكْرَبُ

باشد مطلوبش ارزش و نوبه پس بگوید التوا
والتخمر والرحم والزوف والعطوف والمحسر
والجمل والغفور والغفار والشارعین اکبر
باشد مطلوبش انتقام از بنده پس بگوید مثل
العزیز والجبار والفقهار والمنعم والبطاش
وذي البطش الشديد ومدح الجبار و
فاحم المردة والظالم والغالب والمدرك
والمهلك و بر این قباس اگر بوده باشد مطلوبش
علم پس بگوید مثل العالم والمعز والرافع والفاخ
والهادی والمرشد و مثل اینها اگر باشد قصدش
مرتب بلند چون رود بنظر سلطان یا مکاره ^{و ان}
بترسد پس استخراج کند مناسب این امر از این
اسماء و نظر کند در اسم السلطان یا مکان که
میشود و حذف نماید حروف مکرر تر مثلا

باب بهر یکبار از احساب نکند که حذف میشود
و حساب نماید باقی حروفش را بحساب حمل
کبیر چون معلوم شود ^{عدد} شماره آن پس بخواند
از این اسما با عدد مثالش اینست که اگر امش
احمد باشد پس بمناسبت الف الله و مناسب
حا حکیم و حلیم و مناسب میم مؤمن و مسهمین
و عدد حروف احمد پنجاه و سراس است پس این
اسما را بخواند پنجاه و سربار و مصنف گوید
که دیدم بخط شیخ زاهد قدس ستر اینرا که این
اسماها اسما حسنه حجاب است از هر بدی و این اسما
حسنة از برای طاعت و محبت و زبان بند و
باطل السحر و از برای زیاده دینی و زوق نافع است
هم را انشاء الله تعالی **فصل چهارم** در بیان اذکار
دعا کنند و اذکار دعا کنند بسیار است

بلکه ما ذکر میکنیم بعضی از آن اذاب اخفصا
میکنیم و این اذاب هر چند قسم است **اول** آنچه
پیش از دعا میباشد و آن طهاره و بوی خوش
و هر شب بمسجد رفتن و صدقه دادن و در
بغلبه ایستادن و یقین خود را بالله تعالی
داشتن در اجابت دعا و برنامیدن اثر حاجت
بصلی که الله تعالی میداند و سؤال نکند چیزی
از حرام و پاک کردن شکم از حرام بره زنه و نو
کردن **دویم** آنچه نزد پاک باشد و آن ترك
شباب کردن و پوشیده داشتن بدن عا
تمام بر سر بستن و نام بردن و خشوع و کرم
کردن یا خود را بکرمی داشتن و اعتراف بگنا
خود کردن و حاجت برادر مؤمن یا خواست
اول دستها بر داشتن در حال دعا کردن

و دعا کند بکماله متضمن اسم اعظم باشد
بدرسنه که فرد کردیم در فضل بیست
و چهارم و مدح الله تعالی کردن و باسان کردن
خواندن سوره نوحید و خواندن اسماء حسنه
و خواندن قوله یا من هو اقرب الی من جیل
الورید یا اخرجنا من کدشت در فضل خاتم
عشر **سبب** چیزی کردن از عمل که باز رجوع بدعا
باشد خواه ما اجابت و خواه بی اجابت و آنکه
ختم نماید دعا را بصلوات بر محمد و آل محمد
و گفتن قول ما شاء الله و لا حول و لا قوه
قول یا الله المانع یقدر فی ما اخرجنا من کدشت
در فضل بیست و نهم و دیگر اینکه دستها را
خود را بروی خود مسح نماید تا بسپند **چهارم**
سبب اجابت دعا و بدرسنه که مکان و وقت

سَبَّاحَاتِ دُعَااتِ مِثْلِ رُوزِ جُمُعَةٍ وَ
 مِثْلِشِ وَ رُفِ غُرُوبِ افْتَابِ بِنِ رُوزِ وَ
 مِثْلِهَا عَرَفَةُ وَ مَبْعُثِ وَ رُوزِ عِيدِ غُلَبَةٍ وَ
 فِطْرِ وَ اضْحَى وَ چَهَارِ شَبِّ احْبَاكِه اِنْ غَرَمِ رَجَبِ
 وَ بَیْسِتِ وَ هَفْتَمِ رَجَبِستِ وَ پَانزْدَهَمِ شَعْبَانِ
 وَ شَبِّ عیدِ فِطْرِ وَ اضْحَى وَ رُوزِ مَوْلُودِ وَ ^{هَمَا} مَآ
 حَرَامِ که اِنْجَهَارِ است دِی مُعَدَّةِ وَ دِی اَلْحَمْدِ
 وَ مَحْرَمِ وَ رَجَبِ وَ دُرُوقَتِ زَوَالِ افْتَابِ ^{هَمَا} هَمَا
 رُوزِ وَ دُرُوقَتِ وَ رُوزِ بَدِیْنِ بَادِهَا وَ بَارِیْدِ بِلَا
 وَ دُرُوقَتِ صَبْحِ نَاطِلُوعِ افْتَابِ وَ خَوَانْدِ بِنِ
 سُوْرَةُ قُلْ لَا اِیْمَا الْکَافِرُوْنَ پَانزْدَه مَرْتَبَه
 پِیْشِ اَزْ اَنکه افْتَابِ طُلُوعِ کُنَدِ دِی رُوزِ جُمُعَةٍ
 وَ دُرُوقَتِ که دُرُوقَتِ شَبِّ جُمُعَةٍ رُفِشِ بَاشَدِ
 دُرُوقَتِ اَخِرِ شَبِّ بخوانند سُوْرَةُ قُلْ دُرُوقَتِ

مرتب و در وقت اذان شدند از مؤذن
و در نزد قرائت قرآن بدانکه مکان مثل سجده
و حرم و کعبه و عرفات و مزدلفه و حایر بیدار
که رجوع میکند اجابت دعا بفعل مثل عقیقه
نماز و در سجود بعد از نماز مغرب و دعا به
حاج و دعا سائل برای عطا دهند خودش
و مریض از جهت عیادت کنند او **و پنجم** حالاً
دعا کنند پس دعای روزه دارد نمیشود
و همچنین دعا بنماز ~~نماز~~ قرائت قرآن در وقت
قراوت و حاج و معتمر و کسی که نماز کند که هیچ
چیزی در دل او نکند و از خیاالات امور
دنیا که اگر دعا کند برای هر چیز اجابت میشود
در وقتی که اینکس ششمره و وقتی که چشمش
آورد و کسی که طهارت کند و بنشیند در ^{مجلس}

و انتظار نماز کند و کسی که در سانسش انگشت
نکین فیروزه باشد یا عقیق خواه گلش و خواه

نکین و جمع نمیشوند از جهت

دعا کردن چهار نفر

مگر اینکه مستجاب شود

دعا ایشان ان شاء الله

تعا امای کتابها

احادیث که این مختصرا

از آن استخراج کرد

مصنف رحمه الله

اینست کتاب

شهر صفیر المظفر

۱۲۵۷

سینه

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳

[illegible]

مكتبة
المسجد
الاحمر

卷之四

10

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران